

نه‌خوره‌ک

ژ ددفته‌ریت جه‌گرخوبنی

هاته‌فه‌گوه‌ازتن

(۱۹۶۴/۴/۳)

نه‌خوره‌ک ترسنوک و بچ زراف بو (هه‌بو). ژ بهر ته‌فکین (ده‌رازیبکین) ده‌ر نه‌دکته گافا ئی‌فاری دچۆ سهر میزی، ژنا وی په‌تک (به‌ندک) ب ده‌ستی فه‌گریددا و ب ده‌ستی خوه‌فه دگرت دا نه‌کو بترسیت. شه‌فره‌شه‌یه، پرسکی هه‌وران ده‌بورسین (چرفه چرفا بروسیا بو) نه‌خوره‌ک ژده‌رفه دی ل ژنا خو‌کره گازی و گوت: ژنکی ئیشه‌ف شه‌فا دزایه؛ هه‌مه ژنا وی په‌تک ب سهر چاقی وی ناییت و ده‌رگه‌ه لئ ددا (گرت) و گوت: ده هه‌ره وله، هه‌و تی هندرو(۱).

(۱) هه‌و تی هندرو:

هه‌ی ئه‌مان، هه‌ی هاوار، کر نه‌کر، چاره نه‌دی، ژ نه‌چاری به‌ری خوه‌دا نا‌ف گوند و چۆ. ها ئرده، ها ورده ل کوخکا (کولکین) مریشکا راست هات و پاشلا (پاخلا) خوه ژه‌پیکا دا گرت و ب چۆلی که‌ت. ژ دورفه ناگره‌ک ده‌بورسیتی (دبرسکی)، نه‌خوریب (نه‌خوری مه) خوه ل وی ناگری گرت و چۆچۆ، دی شکه‌فته‌که هه‌فت ده‌و (دیو) لهر ناگر گه‌انه هه‌ف و بم با (پم پما) وانه.

نه‌خوریب (نه‌خوری) خودا به‌غراغا (ره‌خین) شکه‌فتین و ده‌وال هه‌ف نی‌ری. یه‌کی راهیشته که‌فره‌کی (به‌ره‌کی) و دنا‌ف ده‌ستی خوه‌دا کره‌ناخ، نه‌خوری ژی ده‌ستی خوه‌د ریژ کره پاشلا خوه و هیکه‌ک ده‌رانی، چاقی ده‌و (دیو) لیبیه و دنا‌ف له‌پیی خودا گوفاشت و کره‌نا‌ف.

ده‌هوان ل هه‌ف نی‌ری و گوتن: ئه‌م که‌فرا دکن ناخ، ئه‌و که‌فرا دکه‌نا‌ف، خلاسبونا مه‌ژده‌ستی وی دوژواره. یه‌کی باکری، هین برادر وهره، ئه‌م حه‌فتن بره (بلا) توئی (بی) حه‌شتا بی، ئه‌می بچن براین هه‌ف. نه‌خۆر چۆ جه‌م وان رو‌نیشت و بونه براکی هه‌ف.

چه‌ند رۆژ دوئی نا‌فین ده‌ چۆن یه‌کی گو: برا ئیرۆ دۆرا ته‌یه دقین ل مال خوارنا مه‌چیکي. نه‌خۆر سبه‌هین ل مال ما، لئ نکاری (که‌شیا) خوارنا مه‌چیکي. رابو ده‌ول و شری‌ت کشک‌شاد و نا‌قیتته بنی بی‌ری و هات رو‌نیشت. ئی‌فاری هه‌ر هه‌فت برا هاتن چ بنی‌ین، نه‌خوارن و نه‌فه‌خوارن. گوت: برا مال نا‌فا کا خوارنا مه، ته‌ چ کریبه؟ نه‌خۆری گو: خودی مالا وه نا‌فابکی، ده‌ولا وه‌جا من راهیشتی دا فره‌ک نا‌ف فه‌خوم، هه‌مه ژن‌شکافه ته‌فلی شری‌تی چو زکین من ب خوه‌دئ ژسبیه ده‌ بی نان و نا‌فم.

هه‌ر هه‌فتنا ل هه‌ف نی‌ری و گوتن: بخودئ قورتالبوینا مه‌ژ ده‌ستی فی نی‌نه، ده‌ولئ ته‌فلی شری‌تی‌یدا دقورتیبی - (دا دعوبری) وه‌ی لئ ناگر ب مالی که‌تی!

رۆکی - رۆژه‌کی - ژه‌فه‌ره‌ گوتن: ئه‌می وی بین نی‌چیری و هۆفا ب سهردا راست بکن، به‌لکی وی بکوژن، دا ئه‌م ژئ قورتال بن.

دیوه‌کی (ده‌و) گوتن: برا رابه‌ تی (تو دئ) ئیرۆ به‌ره‌ بی‌ی نی‌چیری، ل مال دلئ ته‌ نه‌خۆش نابی؟

نه‌خۆری لئ فه‌گه‌ران گو: ئه‌ری برا راسته‌ ئه‌ز ژئ دخوازم - من ژئ دقئ - هه‌رم ده‌رفه نی‌چیری،

نی‌چیر خوه‌شه. هه‌می پیکه‌ه رابون چۆن نافه‌سرا چیاکی و گوتن: برال فر به، ئه‌م هه‌رن ب سهر ته‌دا هۆفا باژون تو وان بکوژه. نه‌خۆری گو: باشه برا ئه‌زی بکه‌فم ده‌ری گه‌لی و کیژان هات ئه‌زی وی بگرم.

ده‌و (دیو) ب سهر چیی - چیاکی - که‌تن و هۆف و ته‌با ب سهرده‌ ناژوتن، وه‌ک: شیری و پلنگ و هرچ بی‌ن کوفی و روفی و هه‌ر رهنگ ته‌با.

نه‌خۆر ژترسا چۆ سهری‌ داره‌کی و بخوره‌ ری‌ قوله‌ک (وازه‌که) هات و نکلی خوه‌ لی‌دا و نه‌خۆری ده‌ستی خوه‌ نا‌قیتی‌ گرت. پاشی ئه‌و قاس ته‌با ده‌رباز بون، نه‌خۆر هاته‌ خوار و که‌تن ده‌قئ (ده‌ری) گه‌لی و رابه‌ستا، ها‌ها، دی کو برا ب سهردا هاتن، ده‌و (دیو) چ دنی‌ین؟! دین (دیت) کو نه‌خۆر سهربه‌ست ژده‌قئ گه‌لی ده‌ بو زیری - زی‌ره‌فانی - دکی، های‌ های‌ وی ژبایی فه‌له‌کی نه‌مایه. هه‌ر هه‌فت برا گوتن (گوت): ب خودی ئه‌قئ مه‌ ته‌فان بخو.

ده‌و (دیو): برا کا ته‌ چ دی، چ کوشت، چ گرت؟

نه‌خۆر: وله‌ برا من ل فر نشته‌ل - قه‌لقیشکه‌ک - پیته‌ نه‌دی، تشتی کو هه‌بو ئه‌ف تلور و ده‌فیا من خوه‌ چنک کرن و ژه‌ه‌وا ئانی خوار.

ده‌و: په‌ک ل مالا مه‌بی، ژ هه‌وا چوچکا تنی خوار، ئه‌می چاوا ژده‌ستی وی قورتال بین؟!

پشتی (پاشی) کو هاتن مال شینوارا خوه‌ گرتن و گوتن: برا ئیشه‌ف دۆرا ته‌یه دقئ لسهر خینی (کولکی) رازی (بنقی) دا دوژمن تیرا نا‌فین.

ئی‌فاری جه‌ی وی لسهر ده‌قی کولکی دانین و تیر و کفانی سازکرن و گوتن: ئه‌می هه‌ر یه‌کی تیره‌کی به‌ردنئ (تی وهرکین) - ماخو نه‌ کوفره‌ کو تیر ژئ تی نه‌چی؟!

نه‌خۆر ئی‌فاری گوندور دانی سهر ده‌قئ کولکی و جه‌ی خولسهر هلاتی. ده‌وا (دیو) چ قا (چه‌ند) به‌ردانئ (تیوه‌رکرن) لئ تیرین وال واهه‌ گه‌ریان.

سبی زو نه‌خۆر جه‌ی خوه‌ دانی شونا گوندور و هاته‌خوار ده‌هوا (دیوان) گوتن (گوت): برا شه‌قئ دی رازانا ته‌ لسهر خینی (کولکی) خۆش بو؟!

نه‌خۆر: و له (وللا) برا ته‌ دگوقه‌ی کیچ هه‌بون. جارنا دخینی فه‌ ئه‌ز دخوارم، (خوراندن).

ده‌و (دیوان) له‌هه‌ف نی‌ری و گوتن: چ ناگر که‌ته‌ مالا مه‌ ب خودی مرنا مه‌ بده‌ستی و بییه.

رۆژه‌کی له‌هه‌ف کومبون و ژیره‌ گوتن: به‌سه‌ برا ئه‌می ژ هه‌ف جودا بین.

نه‌خۆر: سهر چاقا برا، و له‌ ناخوازم ژوه‌ جه‌ی بیم (جودا بیم) لئ ئه‌گه‌ر هون دخوازن بره، ئه‌می ژه‌هه‌ف جودا بن.

پارا «با‌ها» وی ژمالئ دونیایی دانا د مه‌ر شه‌کی ده‌ و پیچان و هلدانه‌ ملی ده‌وه‌کی (دیوه‌کی)، دا په‌ی نه‌خۆری و چۆن. گافا هاتن مالا. نه‌خوری، ده‌و (دیوی) هلمسا خوه، به‌ردا نه‌خۆر ژبه‌ر هه‌ما وی

بنگزی (*) (بی‌هنشی) برزکی خه‌بتی ده‌و دلی لیکر (ناگه‌دار کر) و گو: برال وان درال چ دگه‌ری.

(*) نه‌هش بو.

نەخۆر: برا گورزەکی باقی من ژ نەرتلا - کیلوا - هەبو ئەزێ لێ دگەر. مەگو بەلکی ئەز چەندکا پین ل تە بدم، هلا کابرا تومپیری؟ هەمە دەو (دێو) دەهەیفە تاشتی ناو بازدا و چۆ. نەخۆر گوته ژنا خود: کچن من ژتەرە نەگوت: نیشەف شەفا دوانە. بۆ تییق تییقا ژنا وی و کەنبا دلگەش، چیرۆک ژ وەرە خۆش.

***

«چیرۆکا شیخی زیفگرا»

ژ دەفتەریت جەگەر خوینی

هاتەفە گوازتەن

(۱۹۶۴/۲/۱)

هەرچەند سالایا جارەکی سولتانێ دینی ئیسلامی ب وەزیری خوەفە کنج و بەرگی خوە هورانن و ب دزی فە لئاڤ ملەتان دگەریان، زۆر و ستەما کو دبو ب چاڤ سەری خوە ددیت.

جارەکی سولتان و وەزیری خوە هاتن بەر چەمەکی (رووبارەکی) رۆشناڤ دین (دیت) کو وایە سێفەک ب ئاڤی داتیت. وەزیر دەستی خوە ئاڤیتی و د دەستی سولتان.

سولتان سپیکر و کوزەک (کوزیک) ژێ خار هاتە بییری گوت: ئاخ توف. وەزیری من بەلکی ئەف سێفا سێویا بی، فایە (ئەفە) چۆزکی من. ئەزێ چاوا کاریم (شیم) ب دل پاڤی کارێ فی ملەتی پیک بینم. وەزیری گو: ئەزینی دەکا (* (پادێ) ئەمە بەر ئاڤیدا هەرن بەلکی یا سێویا بی.

سولتان: راست ئەفە ئەم دێ (ئەمە) ناسکین کا سێفا بەعچێ کێبە؟

بەر ئاڤیدا بەر ژۆر بون، جارەکی ل بەعچەکی راست هاتن و دین کو دارەکە سێفا (سێڤی) دسەر ئاڤی دە خوار بویە، هەر چەندەکی سێڤ ژێ دوەشن ئاڤی و ب چەم دە (درووباریدا) دچن. وەزیری گو: سولتانێ من، هەبە نەبە، ئەو سێفا کو تە خواری ژڤی دارێبە. سولتانێ گوتی: دبی کو ئەف بی، دێ کا ئەم بپرسن، کا ئەف بەعچێ کێبە؟ ژچەند مروڤان پرسین، گو: حەیران، بەعچێ مالا فلان کەسە. سولتان و وەزیر خوە ل مالا وی گرتن و چۆن بونە مێڤانی وئ مالی. لێ گاڤا خوەدێ مالی ژوانراشێڤ ئانی، هەردو مێڤهانا خوەدان پاش و گوتن: ئەم هاتنە تشتەکی ئەگەر هون هەر ئێ نەکن (قاڤیل نەبن)، ئەم نانێ وە ناخون. برابێ مەزن گو: حەیرا بیژن کا چبە؟ وان گوت: ئەم هاتنە بیژەکی باعچێ وە. مە سێڤەک دیبە فی هەڤالی گزک (کوزیک) ژێ دایە، دترسن مالی سێویا بی، من بهیستیە. کو بەعچێ وەبە، ئەگەر هون لێ حەلال نەکن (گەردەنا وی ئازا نەکن)، ئەم نانێ وە ناخون.

برابێ مەزن، سەری بەرخوئو گوت: ژئالی من فە، من بخو ل تە فەحیلە (** (من ب تەهیلە - من حیل کر). لێ ئەم شەش برانە، باکر هەر پینج برا دگەل وی شەش، پینجا لێ فحیل کرن، لێ ئێ بچوک

(* دەکا: (دێ کا) ژێ راستە.

(**) دیاریدا، هەکە ئیکێ ژ بێن دی بر، دێ بیژتی بو من حیلکە و هەر ژێ برنەک کێنەکە. کرن دڤی بیته حیل کرن.

گوت: خوەکە (خوشکەکا) مە هەبە باویبە، کورە کەتیبە، ئەگەر تومارە نەکی، ئەز ل تە فحیل ناکم. دەرویش (سولتان) گو: باڤۆل من فحیل بکە (حیل کە)، ئەز چ بکم ئەزێ مارەکم، چاوا دبی برە (بلا) بی!

لاوک خوەها خو لێ مارەکر و لێ فحیل کر و سێفا خوە یا مایی خوار و دەرویش چو لڤینا (ناڤ جەیت) خو. لێ چ بنیری وەکە لەمپاکی دەوندەرە دە (رۆژ فە) قەنجی شەوقا خوە دایە دیوارا.

سولتان (کو خو کیری دەرویش)، سێ شەف و سێ رۆژا ژئۆدی دەرئەکەت هەڤالی وی (وەزیر) دەستی خوە ل دەریدا و گوت: «خودێ کری (کر) نەووەکە ژنی خەلکێبە، قی (قە) توژ هەندرو دەرناکەڤی؟!

سولتانێ گوتی: دێ تو وەرە برا تەماشەکە مال ئاڤا، ژنی وەکە وئ هێ (هێژ) نەهاتینە دونیایێ. وەزیری گوتی: ئەری دە (دێ) دەرکەڤە، ئەم هەرن، قە ی چاڤی تە لیبە، ئەم ل فر مالکی بکن. ئەف

خیرا تەبە وەزیری من.

گاڤا سولتان خاتر ژئکنێ خوەست، بازبەندا خوە دایێ و گوت: ئەگەر کورەک چێ بو، فێ بازبەندی ل ملی وی گرتیدە و بشینە ستەمبولی و بیژە باڤی تە ل ویبە؛ لێ ئەگەر کچ بی، بفروشه (بازبەندی بفروشه) بەسی وەبە، خوە پێ خوەدی کن، پاشی بریکەتن و چۆن.

نەه مەهێ (مەهین) وئ قەدیان، خودێ کورەک دایێ و ب سالاقە بزیا (ببزاڤ بو) و زو مەزن بو. هندی نەحەجستی بو، شەقامەک ل فی دخت (ل فی ددا)، یک ل وی دخت، هەتا رۆکێ (رۆژەکن) ل کورێ پیرەکی خست، بییری گو: هە ی هو تو... کەس نزانێ بەزێ گوهی باڤی وی ژکوبە هەرۆ ل زاروکی مە دخی؟!

لاوک هاتە جەم دیا خوە و گریا و گوت: «راست بیژە کا ئەز کورێ کیمە؟ باڤی من ژکوبە؟ ل کوبە؟ دیا وی لێ فەگەراند و گوت: باڤی تە ژخەلکێ ستامبولی، ئەف بازبەندا ها (هە) دایە من و گوتیبە: ئەگەر کورێ تە مەزن بو، فێ بازبەندی ل ملی وی گرتیدە ئو برە (بلا) بێ جەم من.

لاوک بازبەند ل ملی خوە گرتیدە و سواربو، بەری خوەدا باژاری ستامبولی چۆ. ئەگەر مەهەک ئەگەر دو ئەگەر سێ بان چارکر، خو گەهانە پابتهختی باڤی خوە و دناڤ باژاردە دگەرپا، دێ کالەکی ری مەزن (ئەختیارەکی رە درێژ) ل دوکانەکە تیر پەرتال (تزی پەرتال) و مەزن رونیشتیبە. گو: ولە (وەلا) ژڤی کالی چیتەر نینە ئەز ژێ پیرسم.

کورکی گوتی: مامی کالو، باڤی من خەلکی فی باژاریبە. ئەف چەند سالە هاتیبە فر، نەها دیا من ئەز شاندمە و گوتیبە: هەر ل باڤی بگەرە. باڤی تە ل باژاری ستامبولی.

هەمە کالۆ خوناڤیتە لاوک (کورکی)، برە مالی (مالا خوە)، ئۆدە ب ئۆدە. و قەسر و قوناعی (قوناعین) خوە گەراند و گوت: کورێ من، دوکان و مال هەمی دەستی دەدە، ئەزفا ئیستی (ماین) خوە ئیدی ژتشتەکی بینم (ئەزمایین خودا چودا ناکەم). کلیتا هەفت ئۆدا دایێ، لێ ئیک ل جەم خو هشت.

چەند سالان لاوک بقی ئاوی مە. رۆژەکی هاتە بیرا وی و گوت: گەلو چما باڤی من کلیتا دەری ئۆدا

حهشتا نه دا من بقی نهقی تشتهک تیده هه بیه.

لاوک رۆژهکی هاته مال و دی کو باقی وی راکه تییه. دهستی خوه خسته بهریکا وی و کلیت دهرا نی و چۆ ئۆدا ههشتا (ههشتی) و لی ته ماشه کر. هه ی ها نیی دو شکل دانیه، کیس و قالونک دسه ره. لسه ر دوشکی رونهت و قه لونا خوه داگرت (تیکر) و پالاخوه دا زمیزیشا و چاقی وی که تن دیواری، هه مبه ری (هه قبه ری) وی دی کو سوره تهک دالقاندیهه. گاڤا چاقی وی ل سورهت که تن، ژهش چۆ و قالون کندی (کریل بو - سه ر و بن بو) وی ناقی، نه ئیسال مریه، سه د سال مریه.

رۆژ هاته نیڤرو، کالۆ چو دوکانی، محهمه د نه دی. هاته مالی نه دی، فرده محهمه د ور ده محهمه د ب خودی محهمه د نه دی. هاته بیی و گوت هه! و له (ولا) هه به نه به محهمه د چۆیه ئۆدا ههشتا (ههشتی). به لزه فه گه ریا و هاته مال. به ر ب ئۆدی فه به زیا دی کو وی لسه ر دوشکی دکه فزی، دی لیتر (های کر) و گوت: هه ی محهمه د چما هاتیه فر، هه ی مال خراب، باشه کو تو نه مری... باقی ته ئەف چهند سالن دکم ناکم نکارم خو ب بگه هیمنی، تی چاوا کاربی کو ری من؟ محهمه د با یۆ: ب خودی کم کو ئەف سورهت نه گه هه ئه ز خوه بکوژم.

کالۆی گوتی: کو رۆ هه ی نا بی...

محهمه د گوتی: بی، نه بی ئەفه یان ژمن و یان ژخوه بیا فی سوره تی (یان ئەز یان ئەو)! کالۆی گوت: دهن خوه رابه لاوۆ ته چ کاری بخوه ره بیه و هه ره ئەگه ر ته چشک تیکر، ئەگه ر ته نه کر و له تی (تودی) کو رۆ پوشه مان فه گوری.

لاوک ژهه ر تشتی ب خوه ره هلا نی و دا ری و چۆ به ری خودا (ریکا) باژیری شیخی زیڤگرا (گرت)، رۆک (رۆژهک)، دو سن، چار، مه ه نه چۆن گه ا باژیر و که روانی خوه ل ده ری باژار دانی و چهند جارا به سه ر شیخی زیڤگرا ده چۆ.

جاره کی ژیره گوت: شیخی من، ئەز دخوازم (من دقیت) تو ژمن ره بازه نده کی ژیری چیکی.

شیخی گوت: سه رچاقی من، رۆژا یه کشه مبی و هه ره بیه.

رۆژا یه کشه مبی محهمه د چۆ و بازه ندا خو دی، لی به ری ئەو ل زه ندا خوه گریدی گوته شیخ: فی بازه ندی ل چه نگه ی خوه گریده، کا ئەز نییم چاوا به.

گاڤا شیخ ل زه ندی (زه ندا) خوه گریدا محهمه د ژیره گوت: - ب خودی، ئەز ژ دهستی ته فه نا کم، وی ژته ره بی.

شیخی زیڤگر گو: هه ی نا بی جهی را، ته گه له ک به ره لی دا به!

محهمه د گوتی: به ره چنه، سه ری ته ساغی، ئەز کارم به را ژیره به شینم.

شیخ دهقی (ده ری) دکانا خوه گرت و چو مال و ژ ژنا خوه ره گوت: کچی خورتهک هاته دکانا من، ئەف بازه ندا ها (هه) به سه د زیرا جیکر و پاشی ل دهستی من گریدا، لی م کر نه کر، گو: وله (ولا) وی ژته ره بی.

ژنا وی گو: ئی جوان میتر، ل دنیایی گه له ک هه نه، لی خوه زی ته زی ئەو جاره کی ب ئانیا سه ر

شیخی.

چهند رۆژ دوی ناقی ده چۆن، دیسا محهمه د هاته دوکانا شیخی زیڤگرا و گوت: شیخی من، ئەز دخوازم خه نجه ره کی ژ زیرو ژمن ره چیکی...

شیخی گوت: وه ی سه رسه ری من و سه رچاقی من، رۆژا یه کشه مبی و هه ره بیه.

رۆژا یه کشه مبی محهمه د هات و خه نجه ر راکر و خسته به ر شیخ و گوت: وه ی ل به ژنا ته پیروزی بی، ب خودی ژ به ژنا ته فه نا بی. دیسا شیخ به ری خوه دا مال و چۆ و ژ ژنا خوه ره گوت: دیسا فی خورتی خه نجه ره ک ژ دوسه د زیرو ژمن زه ر چیکر و ل به ژنا من گریدا وه گوت: وه ی سه د جاری پیروزی بی ل وی به ژتی.

ژنا وی ژیره گوت: نه من (نی من) ژ ته ره گوت: جارکی توژی وی وه ری (بینی) مال سه ر شیخی.

چهند رۆژ دوی ناقدیه نه چون، دیسا محهمه د هاته دوکانا شیخی زیڤگرا وی گوت: شیخی من ئەز دخوازم، تو ژمن شو ره کی (شیره کی) چیکی ژسی سه د زیرو. شیخی گوت: وه ی سه رسه ری من و سه رچاقی من، رۆژا چار شه مبی و هه ره بیه.

رۆژا چار شه مبی هات و شور ناقتیه ستوی وی و گوت: وه ی سه د جاری ل به ژنا ته پیروزی بی. دیسا شیخ هاته مالی و ژ ژنا خوه ره گوت فی خورتی به لاخوه دمن دایه، نزانم چ ژمن دخوازی، ئەقی شوری ها ژی دایه من، هیژا یه سی سه د زیرو.

ژنا وی گوتی: په یو کو! ده توژی جاره کی وی وه ری مالا خوه ره که فچیک خوارنا مه زی بخوی ما وی چ بی؟

رۆژه کی محهمه د گوته شیخی، ئەز دخوازم، تو ژمن ره خانیه کی بینی، دنیای بو زفستان ئەم نما کارین ل چۆلی بین.

شیخی زیڤگرا خانیه ک دوری خانیی خوه ژیره کری کر و مالا خوه کشاند باژار و گوته لفمکاران، ئەز دخوازم ئەرخه کی (ریکه کی) دبن باژیره بیم ئۆدا ژنا شیخی زیڤگرا ئو هون چ بخوازم (هوه چهند بقی) ئەزی بدم وه. دهست هاقیتی ئەرخ کولا: هاها دبن باژاره و دبن ئۆدا شیخی زیڤگرا ده رخستان و کرا دهستی خوه پیتر و هه رگرتن.

رۆژه کی محهمه د چۆ د ئۆدا شیخی زیڤگرا ب ژنکی فه (دگه ل) ژنا وی که تن که یف و هه نه کا، پاشی راهشته بازه ندا خوه هاته دکانی و گوت: شیخی من ئەف بازه ند هیژا به ب چهند زیرا (ب چهند زیرا تینت!)

شیخ لی نیی، دی کو بخوه ئەو بازه ند ژوپره چیکریه، که ت گومانا و گوت: هیژا سه د زیرو خوه دی پاریزی. لی دوکان و به ره مالی فه پری که ت.

محهمه د پیترانان و به ره خوه گه هانده مالا زیڤگرو بازه ند دانی جهی وی و ده رکه ت شیخی زیڤگر و ب خورت (بکور) دهستی خوه ل ده ری دا و گوت: کا کچی ئەو بازه ندا من؟ ژنکی دجیدا بازه ند ژسندوقا خوه ده رخست و دا دهستی وی و گوت: خودی خیر بکی، چما ولو زو هاتیه مالی!

شیتخی میترئ وئ گو: کچی وی تهرهزی (تهرهسی) محهمه د چیه؟ نها بازبندهدک وهکه فی نا دبی (دیبینی)، ههمه ئەفه بخوبه بو، ئانی دکانا من و گوت: ئەف ب چهند زیر هیتزایه؟ دلئ من لئ خراب بو و من گو: بهلکی بازبنددا مه دزیبی!

ژنا وی گو: ما یا باقی تهبی، مائی کو ئەف بازبند دایه ته، نکاری سهد بازبندئ وهکه فی چینکی؟! سهبا وئ خنجهر و شورپن وهکه تهبی نهژی (نهشیت) چینکی ناخوه تی بیژی قه ی (رهنگه) ئئ ته نه؟ شیتخی زیفگرا پۆشمان بو و دل ب کول و کۆفان (گومان) فهگه پریان دوکانا خوه. چهند رۆژ دوی ناچی نهچۆن دیسا محهمه د خنجهر زیری ژنا شیتخی ستاند و بره دوکانئ و گوت: «شیتخی من ئەف خنجهر هیتزایه چهند زیر؟ شیتخی لئ نییری وهله (ولا) ئەف خنجهر، من بدهستی خوه چیکرییه، ئەز نزانم ئەف تهرهز (تهرهس) چاوا دکئ؟ دیسا که ته گومانا و گوت: هیتزایه، دوسهد زیری زهر؛ ولو گوت و بهر ب مائی برئ کەت. گه ههشته مال و دهستی خوه ل دهری دا و گوت:

کچی کا خنجهر من؟ ژنک ههمه دههدا بهزیا سندوقئ فهکر، خنجهر ئانی و گوت: چ بسهرئ ته هات دیسا؟

کچی فی تهرهزی ئەز دین کرمه، ب خودئ ئەف خنجهر بخو بو نها ئانی دوکانا من و گوت: شیتخی من ما هیتزایه چهند زیر؟ ئەف خنجهر بو باقؤ وله بخودئ، ژقی پیقه نه بو.

ژنا وی گوت: هه ی خودئ زئ ستاندی، قه ی برا دین بویی، ما من ژته ره نهگوت، وئ سبا ناخوه (ب سهرفه ناچی) شورهکی زئ بیبی دوکانا ته، تی بیژی شوری منه.

شیتخی میترئ وئ گو: مال خرابئ وله ئەف خنجهر بو.

ژنا وی گوتئ: هاها بیی تو ناچی (ته نهشیت) ولوژی پئ م نا قه ی (ههر ب هندئ باخقی). شیتخی رهبن دل ب کول و کۆفان فهگه پریا دوکانا خوه. چهند رۆژ دوی ناچی چۆن، دیسا محهمه د شوری زیرئ ئانی جه م شیتخی و ژیره گوت، ئو شیتخ دیسا وهکی بهرئ (پیشی) هاته جه م ژنا خوه و ژنکی دیسا ژیرا گوت: چهیرا سبا، ژنهکی وئ بیبی، تی بیبی ژنا منه.

چهند رۆژ دهریاس بون، رۆژهکی محهمه د گوته شیتخی زیفگرا، ئەز دخوازم ئیرو توویی جه م من تاشتئ بخوی. شیتخ گو: سهرجاڤا.

زیره ی سبب ده، بهردهستیا (بهردهستکا) مالا شیتخی زیفگرا هه می گوهازتنه مالا محهمه د ئوژنا وی هات لهر دهستی میتفانا ئاف دگپینی. گاڤا شیتخی زیفگر که ته هندرو (ب ژور کهت)، دی هور و مورئ وی نه، ژنا و بییه؛ دهنکی خونه کر (خوکپر)، وهکه کرافی (کهرافی)، بخوه تشتهک دقرکا ویده نه دچؤ خوار، نه زانی چاوا قه داندا، دا رئ بکول و کۆفان چؤ.

هاها کی محهمه د گوته بهردهستی خوه ئەز دخوازم فان هور و مورئ شیتخ بئ ل جهی وان دانن و ژنک چو (قه) مالا خوه.

شیتخ ب وئ دل کولیبئ فه فهگه پریا. دهستی خوه ل دهریدا و ژنا وی چو دهر لئ فهکر دی، ما ل شیتخ نه مانه (رهنگ و رویبار ل شیتخی نه مانه).

ژنا وی گوتئ: کورؤ خیره، چ بهلاته (چ بسهرئ ته هاتیه)؟

شیتخی میترئ وئ گو: قهت مه بیژه، قه ی و ترسی ئەز خونو بومه (گازی کریمه) سهرتاشتئ؟! لئ چ تاشتئ، گزفیا ماری کور بی، دهر من ده نه چو خوارئ (گه لهک تیشته کا تازه چیکر بو، به لئ چو دگه رویا مندا نه چو؟)

ژنا وی گو: خودئ خیر بکی چما؟

شیتخی گو: ژنی بخودئ ئەف راخستنا (وا ژیرا) مالا من تهف ل مالا وی بون، هه که ئەز نه شاشم (شاشمی مه)، توژی ل ویری بوی. م ب چاچی خوه تو دیتی. ما قه ی ئەز ته ژئ ناسناکم!

ژنا وی گو: چهیرا (ن)، دهف ژفان گومانا بهرده وهکه جوائفیران به. ئەف دهه جارا ئەز ژته ره دپیژم، به لا خوه ژفی لاوکی فهکه، میترئو قاس قه نجی ژته ره کرییه، تو چما خرابیا وی دخوازی، دلئ ته ل هندا ما وی نه باقؤه.

شیتخی رهبن دل هه لاویستی، پۆشمان چو دوکانا خوه.

بو بهار رۆژهکی، محهمه د گوته شیتخی زیفگرا: ئەز بهنی دخوازم ژفر بارکم دهکا ئەم هه رن چه م قادی (قازی)، سه نه دهکی ژهه فره چیکن و ل ههف فحیل (حیل) بکن. دونیایه، بهلکی ته مائی مه خواریه، یان م مائی ته خواریه، بره گونه هئ مه دستوی هه فده نه مینی!

شیتخ رابو دا بهی (دوی) و چۆنه جه م قادی و کاغه زهک ژهه فره (بو ئیک و دو) نشیسی و لههف فحیل کرن (گه ردهن) نازاکرن و هاتن.

رۆژا پاشتر محهمه د بازگانی خوه بارکر و برئ کەت.

شیتخی زیفگرا گوته ژنا خوه، ئەز دخوازم (من دقیت) ئیرو هه تا ئەز فهگه رم تو لسه ر خه بتی بی بچو درافه نه چۆبی، هه که نا ئەزی ته بکوژم.

ژنکی چ کر؟ رابو دارهک ئانی چار چفا (چه چه فا) خوه لیکر (تی وهراند) لسه ر قه سرئ چکاند و چ جلکه کی پاکژ هه بو بخوه ره هلانی و چۆ مالا محهمه د و دگهل وی بریکه تن و چۆن.

شیتخی زیفگرا بواره راهه ستا هه تا ته فی بریکه تن و خاتر ژهه ف خوه ستا و فه گه ری هاته مال. لئ چ ته ماشه کی؟! نه مال و نه ژن و بسهر قه سرئ کەت و دارهک ل چارچقی دا، لئ دار ژهه وا قادی (قازی) گو: چهیرا وه سه نه دا خوه چیکر تو چاره دبی؟!

محهمه د ژنک ئانی و هاته مالا باقی خوه. باف دهر کهت پیش و گوت: ئافه رم کورئ من ته ژنباڤا خوه ئانی؟!

محهمه د گو: هه ی مال خراب، من ژ خوه ره ئانییه، نه ژمن تو ولو دپیژن؟! هه مه کالؤ پؤرا خوه کشاند (راکیشا) و هاوار بره ژاندرما (پولیسا) ده ست ل بوک گریدان و برن جهی سه ر ژیکرن و گوتن: هه ی مال خراب، که سئ ژنا باقی خوه مارکرییه؟!

محهمه دی گو: چهیرا (وله) نامنه، باقی من به لا خوه تیدایه. کر نه کر، بی چاره یه، وئ (دئ) سه رئ وی ژیکن. لئ گاڤا چنگئ (چنگلئ) وی تازی (رویس) کرن، دیت بازبندهدک لئ گریدایه، گاڤا بازبند

برن چه سولتان و چیرۆک هه می ژێره گوتن، سولتان گو: زو ئەف لاوک ل کوبه بینن. گاڤا لاوک برن جهم سولتان و چیرۆکا خوه ژێره گوت، هه مه سولتان به زیا چاڤی وی ماچ کر و گوت: هه می مال خراب ئەف کورێ منه، باکنه ئی جهو (جوی). گاڤا کالی جهو (جوی) هاته جهم سولتان درو دهرکەت دهرقه. سه رێ جهو ژێکر و لاوک بو کورێ سولتان و ژنک و مالی جهو ژ خوه کشانده سه ر مالی.

«مالا وه تهڤا ناڤا، هه ر دو بون بوک و زاڤا».

***

پاشایی خونخور

ژ دهفته ریت جه گهرخوینی

هاته ڤه گهازتن

(۱۹۶۴/۲/۱۵)

هه ر شهڤ پاشا ژنهک ژخوهره تانی و، سه به هێ سه رێ وی ژێ دکر. بقی ناوایی، هه تا رۆژهکێ ژنهک تانی و چو نقیا (نقست). دوێ شهڤیدا خواست (زێرهڤان) سولتان لدهڤی ده رێ وی راوهستان و فه رمانا پادشاه دانه دهستی وی. دوێ شهڤی ده راگرت ل (ستبولن).

نه ه مه هێ ژنکێ قه دیان خودی کورێک دایی و کورک بناڤ سالاده جه. رۆژهکێ مزکین (مزگینی) دانه دیا وی گوتی: فایه پاشا هات، کورک بخوه دکه نیا و دێ (دای) ژترسا دگری.

محهمه د گوتیی: یادی ل شوینا تو بهاتنا باڤی م بکه نی، ئەز دبینم تو دگری، گه لو خیر تو کاری ژمه ر هه شکه را بکی؟

دهیکا وی گو: کورێ من باڤی خوینخوره، رۆژا کو سه رێ خو تیخی قه سه رێ وی (دێ) من و ته هه ر دووا بکوژی. بهازا ژن ئانینه و ل دووان نه بویه سه به (دو نه گه هشتینه سه پیدی).

محهمه دی کورێ وی گوت: ئەگه ر ئەڤه (راسته) چما ئەم رانا بن، نارڤن، ژخوهره ب جییکی دی ناچن؟!

داوی گوت: ئەمێ بکو ده هه ر؟ دهستی وی درێژه، ئەم ژبه ر خلاس نابن ئەز ژن و تو زارو، ئەم چ کارن بکن؟!

محهمه دی کورێ وی گو: رابه خودی مه زنه، ئەمێ کارین خوه بهاریژن، خو خودی کن.

هه ر دو رابون تیرا خو مالی دونهایی برن و ب چۆلی ده رهڤیان و چۆن. ده سه رێ چیاکن ب دارو به ر و بلند، دشکهڤته کێ ده خوه فه شارتن. کور هه رو دچی نیچیرێ و دێ خوارنی چیدی. چه ند سالان بقی رهنگی مان. رۆژهکێ دێ ل دویماییا شهڤتی ده جه، هه یها، چ بنیری شهڤته دور و درێژه، تژی قل (کون) و کونجه، ل وان کونجان بکا بکا (کهت - کهت) گه ریا، ژنشکاڤه چاڤ ب دهوهکی (دیوهکی) کهت و قیپین ژێ هات و گوت: کورۆ توچ کهسی؟ ل فر چ دکی؟ دهو (دیوی، په ره فهڤی) لێ ڤه گه راند و گوت: حه ریا مه ترسه، نه ر ته ناخوم، مرۆڤهکی ناف سه رمن لکارم بگرم، ژترسا کورێ ته ئەز

کهته ڤی شهڤتی، ژنک به ردا جه. هه لما مروڤان هه لانی، دهستی خوه دا دهستی وی و گوت: ئەز ژکو رێ خوه نابیزم هه مه ل قه ربه، به لکی هه لما مه بههڤ ده رکهڤی. ژ خودی پیڤه کهس ب مه نرانی. بقی ناوایی چه ند مه ه نه چۆن، ژنکێ ژمێرکبه ر گوت: حه ریان زکی من مه زن دبی، کورێ من بته گومان کهڤی، به لێ گومان دێ مه هه ر دووا بکوژی. دڤی ئەم چاره کێ بکن کا چار چبیه، ئەم چاوا بکن؟

دیوی گو: حه ریا محهمه دی کورێ ته یه، ئەز بخوه نکارم ده بارا وی ده (به رانه بری وی) تشته کی ببیزم. ژنکێ به رسڤا وی دا گوت: مال خراب، ئەرێ کورێ من، لێ بخودی وی مه هه ر دووا بکوژی، دڤی ئەم چاره کێ ژێره بکن.

دیوی گوت: چاره ئەڤه، خوه نه خوڤ باڤیژ (بکه)، وی ژته په رسی: یادی چ بخوی؟ تو بیژه شه به ش (زه به ش - شوی)، وی (دی) بیژی؛ کا شه به ش ڤی زڤستان، ل کودا دبن؟ تو بیژه؛ گاڤا ئەز بچوک بوم خه لکێ دگو: دناڤا سه رێ فلان چبایی ده، وه رزهک هه یه، هه ر ده م ژ شه به شا ڤالا نابی. کورێ مبه ر، ئەوی هه ری، لێ ژویدی، دێ ژناڤ هیتنه برن، دهوێ بکوژن. ژنکێ خوه نه خوڤ ئاڤیت و محهمه د ئیڤاری هاته مالی و گوت: یادی خودی خیرکی، چیه چما نه خوڤی؟

ژنکا دا وی گوتی: کورێ من، ناڤا من بژی (هناڤیت من سوتن) ئەز دکم جانی خوه ددهڤی خوه ره وه رڤم.

کورێ وی محهمه دی گو. دلێ ته بیژی چ یادی، چ کاری بخوی؟ دا ئەز هه ر ژته ره په یدا کم، مه ترسه وه کو شیرێ شیرا بی ئەزی ژته ره ببنم.

داوی گو: نو کورێ من شه به ش، دلێ من دبیزی شه به شا تشته کێ دی نکارم بخوم.

کورێ وی محهمه د گو: شه به ش ل کو په یدا دبی ڤی زڤستانی؟!

داوی گو: گاڤا ئەز بچوک بوم... چیرۆکا خو هه تا سه ری ژێره گوت:

محهمه د رابو هه ر دو شیرین خوه دانه دورا خوه نو بری کهت و جه. ها ل فر، ها ل ور، هه تا رۆژهکێ بناڤ سه رێ چیاکی کهت. هه یها؛ چ ته ماشاکی، وه رزهکێ مه زن تیده گوندور و شه به ش تیده دبرسکن. محهمه د یهک دو خوه شکاندن (که رکن) و هه سه پی خوه ناڤده گریدا و رما خوه چکاند و سه رێ خوه خسته خه وی رازا (نقست). ها ه به ر هندک نزام چ جه، ژنشکاڤه، دهوک (دیوهک) ده رکهت و درانی خوه لهڤ دان (ددانیت خو چرکاندن) گوت: ما ته نه گو ئەڤ به عچه بی خوه دی نیسه. ته هه سه پی خوه به ردا په ناڤ و سه رێ خوه خستییه خه وی. ما نه ئەزی بکم پیچکی (پرتکا) هندی گوھی ته بن!.

محهمه د رازایه (دریژ کبه) لێ شیرێ مه زنی خوه چنگ پیتشیا وی و سه رێ خوه هلدا (راکر). دهوێ سپی و وی شیر لهڤ دان هه تا هه سستییه کێ ساخ دلاشی ههڤده نه هشتان، نانا شیر ژوردا دهوێ سپی و ئیک لسه ر چاڤی وی دا ئەو گوندرا نه قادی.

لێ پر نه جه، دهوێ سور ژێ ب لم لم هاته مه یدانی، شیرێ بچوبک رابو چو پیتشیا وی و هه ر دووا وه که به رانا رابه ر که تنه ههڤ، نانا شیرێ بچوبک دهوێ شور کهڤرانده وی ناڤی.

ها... گه لهک پی نه جه دی کو دهوێ (دیوی) ره ش ب قی - قی و حم - حم سه رێ خوه ده رانی و هات،

هەر دو شیران نهدیا (دیت) خو (چهکی شه‌ری) و بو کوزکوزا وان ل دۆزا محهمه‌د چۆن و هاتن. محهمه‌د شیار بو، کوچ بنیری! لاشی هەر دو دهویا ل وی ناچی دناث خوندا دقرقتنی و دهوی رهش نیزیکانی ل وان مریه، محهمه‌د دزکی خوه‌گوت: ئافه‌رم و (له) وه بارا خوه‌گوش، بارا من (باها من) مایه. رابو سه‌رخو و راهشته شورئ خوه و چۆ پیتیشیا دهوی رهش وه‌که دوعه‌گیدا راپرکه‌تینه هه‌ف و محهمه‌د ب میترانی ئه‌و گوشت شه‌به‌ش ژدیا خوه‌ره ئانی و هات.

گافا دیا وی شه‌به‌ش (زه‌به‌ش) خوار و ژناث نقینا رابو. محهمه‌د سوه‌هی چۆ نیچیری و دهو ژ ژنکیپه‌ گوت: مال خرابی (وله) ئه‌م نما ژناث له‌په‌ی وی ده‌رکه‌فن و قورتال (رزگار) بن.

ژنگی گوتی: کورۆ دقئ ئه‌م چاراکي بکن؟ چاره ئه‌قه‌یه: تو خو نه‌خۆش باقیژی، کورته پرسی بیژه: تری دخوازم (من تری دقیت)، تری ل فلان به‌غچه‌ی هه‌یه، ئه‌ژدهاکي مارا دناث ده‌یه ژهر وی خلاس نابی.

ده‌یکا محهمه‌د گو: ئه‌ز نه‌خوشم، ئه‌ه ناها ئای تری، تری بو من بین. محهمه‌دی گو: دایین قئ ژفستان، تری ل کویه؟

ده‌یکا وی گو: گافا ئه‌ز بچوبک بوم دگۆتن ل بیه‌فان فلان به‌غچه‌ی تری تم په‌یدا دی.

محهمه‌د رابو و هەر دو شیرین خوه‌دانه جه‌م و بری کت، دئ ل قه‌ر، دئ ل ور هه‌تا جاره‌کی بسه‌ر به‌غچه‌کی فه‌بو (هه‌ل بو)، کو تری دمیتوا ره (ب میتواقه) وه‌که گوهارا دالقیانه (پیشه شو‌ره)، قه‌سه‌رک دناث به‌غچه‌ ده‌یه. هیدیکا ده‌ری قه‌سری فه‌کر، هه‌به‌ها! چ تماشاکي؟! دی کو کچه‌که (کا) ده‌لال و جوان تیده رونشتییه. مرۆف ژخودئ دترسی لی بنیری.

محهمه‌د دی لیکر (های کر) و گوت: کچکا ده‌لال تو فا درا؟ کچکی گو: ئاکر ب مالی که‌تو، هه‌ره‌ به‌ری کوزهای مارا ل ته راست بی، دئ ته و هه‌سپه‌ ته و شیرین ته ب هه‌قه‌ دار قوتینی (دا عوبریت).

محهمه‌د گوتی: زوهای مارا چۆیه، کوا، ل کویه؟ چیه‌ه هه‌و قاس توژی دترسی، مه‌ترسه، ئه‌زی سه‌ری بیه‌لینم!

کچکی گو: ناخوه باشه. ئه‌قه هه‌ره پشتا قه‌سری فه‌شیرن هه‌تا نیقرو کو دئ ئه‌ژدها بی مالی (بیته مال).

گافا کو تی، به‌ری هه‌ر تشتی، تی ده‌قی خوه‌دخی (دکه‌ته) سنگا (سنگی) من و هه‌ر دو مه‌مکی من دمروسی. هه‌تا کو ئه‌ژده‌هواره تیخه‌ خوار، ئه‌و ژی بسه‌ر سه‌ری خوه‌ ده‌ دی کلور (گلول) و دمینی. ئه‌گه‌ر وی چاخی هون کار بن وی بکوژن. یانا (وله) وی (دئ) وه ته‌فان بخوی نه‌زه‌نی.

محهمه‌د بخوه و شیرین خوه و هه‌سپه‌ خوه فه‌شاردن (خو فه‌شارت). هاه، نیقروه‌کی دی کو قریج - قریج ب دارا که‌ت و به‌لگ وه‌شیان و بوره‌ریا به‌ری داران، محهمه‌د ها بزدا کو ئه‌ژده‌اری مارانه؛ نه سه‌ری وی و نه‌بنی خوه‌ به‌ردا به‌ر ده‌ری قه‌سری، ده‌قی خوه‌ خسته‌ سینگا کچکی و مژی، مژی، مژی (میژت) هه‌تا دلئ وی (کچکی) ئیتشا و هه‌واره (ب هه‌واره) هه‌ته‌خوار. مار ژی بۆ گلور (گلولک).

محهمه‌د و شیرین خوه‌ لی گه‌انه هه‌ف، ژخوه مه‌ره ئه‌و ژ هه‌قدی (ژیک) بژلاندن (پرتکاند) و به‌زیا به‌ر ده‌ری کچکی و دابه‌ر سینگا خوه و بره سه‌ر ته‌ختی وی، ناث لسه‌ر و چاقی وی رزاند (ره‌شاند) و کچک شیار (هشیار) بو و ده‌ستی خوه‌ ناقتیه سه‌رستوی محهمه‌د و گوت:

ئه‌ز هه‌یرانا ته‌بم، ته ئه‌ز ژقی به‌لای ده‌رستم، لی ئه‌زی شه‌رته‌کی لته بکم: کا بیژه من کی تو شانده (هنارتیه) تری؟ تو شاندییه رتیا هات نه‌هاتی؟

محهمه‌دی گوتی: (وله) دیا (ده‌یکا) من ئه‌ز شاندم قئ جی. کچکی گوتی: ناخوه دیاته بیاره، ل دیا خوه ئه‌و له‌مه‌یه (قاباته‌یه).

محهمه‌دی گو: تشتی ولو مه‌ بیژه، دیا منه ره‌بن، دناث سه‌را چیاکی ده‌یه، جن ژی ب سه‌ره‌ه نابن. کچکی گوتی: ده من ژته‌ره نه‌گوت: ئه‌گه‌ر تو ب ئا من دکي (گوه‌ بدی من) وهر من لخواه مارکه، ئه‌ممی دقئ باغی ده‌ به‌هشتی بمین ده‌ف (ده‌ست) ژ دیا خوه به‌رده، دیاته بیاره.

محهمه‌دی گو: ل من هه‌یه (ل سه‌ر منه)، بی (بیژه) بازاری باقی ته‌ ل کویه؟ ئه‌ز ته‌ بگه‌هینم بازاری باقی ته، وه‌کی دی ئیشی ته‌ ژمن تو نه‌بی (ته‌ چو ژمن نیه‌).

محهمه‌دی کچک ئانی بازاری باقی وی و فه‌گه‌ریا جه‌م دیا خوه و تری دانی به‌ر و گوت: ها یادئ (دایین) توچ دخوازی ئه‌ر دفه‌رمانا ته‌ده‌مه.

ده‌یکا وی گو: (وله) محهمه‌د کورئ من تو خۆش میتری، گه‌لو تو ب چ تی گریدان؟ محهمه‌دی گوتی: ئه‌ز ب چار موا (مویا) ژ دوقی هه‌سپی دناث میزا وی بدی و له‌هه‌ر دو تلئ (تپلیت) من گریدی تیمه‌ گریدان.

هه‌مه‌ دئ رابو (داوی رابو) چار مو (موی) ژ دوقی هه‌سپه‌ وی کرن (کیشان) و دناث میزی (میزا) وی دان (قه‌دان) ئو ئانین و هه‌ر دو تلین وی پی گریدان و گوت: ده‌وی (دتیو) کورۆ ده‌ وه‌ری.

گافا محهمه‌د تلین خوه‌ کشاندن مول هه‌ستیان (لسه‌ر هه‌ستیان) راره‌ستان ده‌وی کۆر (کۆره) هات و گوته ژنکی (ده‌یکا محهمه‌دی): هه‌یران محهمه‌د کورئ ته‌یه ئه‌ز بخو نکارم گونه‌هئ وی تیخم (بیخمه) قرا (ستوی خوه)، تو دکوژی ده‌یلی تو دزانی.

داوی رابو هه‌ر دو چاقین وی ده‌رانین و خستقن، به‌ریکا وی و ده‌ستی وی گرت و ئانی (ئینا) ناقتیت هندروی (ناث) بیرو.

هه‌ر دو شیرین وی ب چۆلان دکه‌تن ژیره‌ خوارن تانین (تینا) و تاقتین بنی بیرو. بقی ئاوی نزام چ قاس ده‌رباس بو.

رۆه‌که‌ی که‌روانه‌ک هه‌ته سه‌ر ده‌قی (ده‌ری) بیرو، هه‌ر دو شیرا خو به‌ردا پیتیشیا وان و کرن کوزه - کوز (عوز عوز) خه‌لکی که‌روانی ترسیان لی یه‌کی ژ وانره‌گوت: مه‌ترسن، ئه‌ف دو شیر گه‌دی نه‌ (که‌هی نه)، به‌لاک (به‌لایه‌ک) هه‌تیه سه‌ری وان، شیر تو جاری کوز - کوز ناکن.

شیرا دا پیتیشیا وان و سه‌ری خوه‌ خستقن هندروی (ناث) بیرو؛ گافا نیرین، هه‌به‌ها! چ بنیرن، مرۆفه‌ک دبیری ده‌یه. گوتی: کورۆ توکی؟

محهمەدئى بەلانگاز گوتتى: لاوين من دەريخن ئەزى ژ وەرە چيرۆكا خو بېژم.

كەروان كندر (كنف) و وەرىس بسەرڤه كرن، داهىلان و محهمەد دەرانين.

كەروان ژئى پرسی و گوت: كوړۆچ بەلا تەيه (چ بسەرى تە هاتيه) چما تو كه تى بېرى، ژكويه، ل چ دگەرى؟

محهمەد گو: حەيران ئەز ژ باژارئى فلان پاشايى مە، ئەگەر هون كارين من بخيترأ خوە بن مالا وە ئافا. كەروان گو: (ولە) كو توفان دو شىران نەدى مە. ئەم تە نابن.

محهمەد: باشە برە، ژ وەرە بن. كەروان محهمەد گەھاندە بروى باژارى و شىرئين خوە برن و چۆن.

كچك رەمەل ئاقتىتوبو (چو بو نك خىترانكى) و زانيبو كو محهمەد كۆز (كۆرە) بويه، ژ لەورأ تە كيياك ژبونأ كۆزا ئافا كرىو، تىپدە كۆز خوەدى دكرن.

گافا ئىقشارى كۆز محهمەد ب كۆزا فە چۆنە شيف، كچكى ئەو ناسكر و گوت: فى كۆرى (كۆرەيى) ئيشەف ل جەم من بهيلن.

محهمەد گريا و گوت: ما من چ كرىە، ژفان كۆزان هەميان، بەختى من رەشە هەما ئەز ئيشەف هاتمە؟! وەرە وەرە كۆزى بى ئەقل وەرە، ئيشەف ئەز تە بەرنادم. ئىقشارى كچكى گوتە محهمەد: هەى مال خراب، من ژتەرە نەگوت دياتە بيارە!؟

محهمەد گو: تو خوەدئىكى تو فلان كەسى؟ بەلئى ئەزم، محهمەد زوردا گرتى و گوت:

هەى منۆ دىنۆ بەختى ژنا من نەدى بو، كى ديبە كودئى ژبونأ يارئى خوە، ل كوړئى خوە ولو بكى؟! خوياً كو باقى من لسەر حەقى بو.

محهمەدى گو: باقى من شەف ژنەك تانى ئو سوبه هەى ئەو دكوشت.

كچكى گو: نانا محهمەد باقى تە نە لسەر حەقىتى بو. ژن ژى هەنە، ژنو ك ژى هەنە ئەزىه نى. دە رابە ب سوزأ خوەدى بى. ئەز دەف ژتە بەر نەدەم هەتا يان چاقتين تە ساخب (ساغ دبن) يان ب هەڤرا (پينكفە) ئەم دمرن، دا تو زانيى (بزانى) ژن هەمى نە يەكن.

كچكى خاتر ژدئى و باقى خوە ستاند (خاست) و ب دەست محهمەد گرت و چۆن.

ب سالا، ب دەما، رۆژەكى ل بن دارەكى پالدايى، كچكى سەرى وى دانبه سەرچوكأ خوە و هيسترا دبارينى. دى كو دو مشك ژ قولأ (كونا) خوە دەرکەتن و رابەر كەتن (هەڤرويشى ئىيك بون) يەكى چاقتى ئى دى بزقاند (بەرچقاند) لئ سڤك بازدا، گيايەك (گيايەك) ئانى، جوت جوت (چو چو) و خستە (كره) چاقتى هەڤالى خوە و هەر دو كەتن و قولئى (كونئى).

كچكى ژى پاشى دىتى رابو چو ئەو گيا تانى و چۆ خستە (كره) چاقتى محهمەدى. دى كو محهمەد رابو و دا لوتكا (لوتك ل خودان) و گوت: چاقتى من فايە، چاقتين من ساغبون. هيدى هەر دو فەگەريان باژارئى باقى كچكى، كچكى ژتەرە گوت: دە وەرە فەگەرە، من ماركە و ل باژارئى باقى من رونه، هند مايە تى بى (تو دئ بيه) پادشاهئى باژئى وەلئيت.

محهمەدى گو: هو هو من سوند خواريبه، كو هەتا ئەز ديا (دەيكا) خو نەكوژم مارا ژنا ل من حەرام بى.

كچكى گو: دە هەرە خوەدى هەڤال (هارىكارئى) تە بى.

محهمەد برئى دها،ت، هەر دو شىرئين خوە برن و پاشى چۆ دەرئى شكەفتى. دىبئىن:

دھوى (دئوى) بو بم بمە وى گو: دە بەسە، محهمەد ل كو ئو ئەم ل كو؟ نھا كورما (كرما) چاقتى وى خوارنە.

دھوى گو: هەكە ئەز نە شاشم (شاشمى مە) محهمەد ل فان درانە.

ژنكى گو: دە بەسە لۆ تو دىنى!

محهمەد شۆرى خوە كشاند و گوت: (ولە) ئەز بكم پچكى (پرتكا) مەزن وەك گوهئى تە بن و لۆ گوت: و پىن شورا دانى ديا خو (داخو دابەر شيرا) و زاروكئين وئى تەف كوشان و دەف (دەست) ژ دھوى بەردا و هات.

كچك ماركر، پاشى بو پادشاهئى وەلئيت روسپى و دلگەش، چيرۆكا من ژ وەرە خوەش.

***

چيرۆكا سولتان ئىبراهيم

ژ دەفتەرىت جەگەرخوينى

هاتەفەگواژتن

(۱۹۶۴/۵/۱۶)

سولتان ئىبراهيم كورى سولتان ئورخان بو. كارى وى تم (هەر و هەر) راف و نىچير بو. لڤگري (چاڤرى) كوشتى ددانە ژار و بەلەنگازا و ژيندار (ساخ) بەرددانە ناف بەغچه.

رۆژەكى كوفيه كە (كوفيه كئى) كوشتى لناف باژار ئاقتىتە دەفتى (بەر دەرگهئى) دەرئى پىره كئى. پىرى دەست بر ب ئەزمانا (ئەسمانا) فە بلند كر و گوت: وەى لاوۆ خودئى بەنى سعادا بكى رزقتى تە. سولتان ئىبراهيم د رۆژئى دە ئەف ناف: نافتى بەنى سعادا دلئى خوەدە دجىكى بلند و شرىن دە هلائى.

ئىبراهيم رۆژ ب رۆژ زەر دى، بىن تىن رها قل دىمىنى. ناگرئى ئەڤىنى وى دشەوتىنى، هن بهن دحلئى، لئ دەرئى خوە ژ كەسىرا نايئى هەتا ولو بو (ولئى هات) كو ئىدى، هەر و ژئودا خوە دەر نەدكەت.

وەزىر و زىره كىتن باقى وى لھەف كوم بون، شوپرا خوە دانين و گوتن: گەرگە ئەم ژ سولتانرا بئىن، كو كورئى تە، ولو بسەرى وى هاتىبە، ئەگەر نە، خوەدئى نەكى تشت بى، وئى سولتان سەرى مە هەموا ژئىكى. ب هەڤرا هەمى چۆنە جەم سولتان و ژتەرە گوتن: «هئى سولتانئى مەزن ئىبراهيم نەخوشە، لئى كەس نەخوشيا وى نزانى. ئەم تەف مانە حەبرى (مەندەهۆش مان) دكن ناكن، دەرئى وى ناسانكن. سولتان ئەنبا خوە قورمچاند (كره گري) ئو خوبدان زىدە خوار ئو گوت: رابن زو ژمئره باكن سەر دوختور و بههڤره بەرى خوەدانه ئودا سولتان ئىبراهيم و چۆن. سەر دوختورى گو: پاشايى من، دەرئى ئىبراهيم دەرده گئى كران و بئى دەرمانە دەرئى ئىبراهيمى دلگرتنە. دەرمانئى دەرئى ئەڤىندار ماچىكرنا يارە.

سولتانى گو: هوم... هوم... دلگرتن دژواره. بئىژە تو دزانى دەستئى باقى درئىژە. سوزبى ئەف كچا كو تە

دل که تیبی ل کو بی. ئەزى ژتەرا بخوازم ج زۆر، چ خوۆش.

وەزیری گو: قوربان، دە (دئ) بیژە، دئ بابا (بابۆ) ژتەرە بخوازی، دەستى پادشاه درێژە، درێژە، درێژە. لئ ئیبراهیم دەنگى خوه ناکى، لسهر تهختى خوه، پالدایه، ناخوازی خوه بههژینی.

سولتانى گو: دە بیژە کوپى من دا ئەز ژتەرە بخوازم.

ئىبراهیمى گو: بابا (بابۆ) هەرن ژفان کەسى بپرسن.

وەزیری گو: پیری هوم هوم پیری، پیرا مالا گەلەکە وەکە ته خرا کره، ناخ ژدەستى پیرا، ئەو ج دکن؟! سولتانى گو: دە رابن هەرن پیری و وەرن. چۆن باکره پیری، گوتی: «وەرە سولتانى تو دقیتی».

پیری گو: ل من رەبەنى، ئەز و دیوانا پادشاه، ئەز چمه، کو سولتان من بخوازی؟ (ولە) باقۆ ئەز ناییم (هیم). نافەستکین. سولتانى. گوتی: دە رابه، مال خراب، بەلکى سولتان قەنجیه کى ب ته بکى (دگەل ته بکت). پیری رابو و هاته جەم سولتان، ئو سولتان ژتەرە گوت: بیژە پیری دەردى کوپى من چیه؟ هەکە نا ئەزى باقیتەم دەنگى (۱).

پیری گو: سولتانى من، ما ئەز چ زانم، دەردى کوپى ته؛ (ولە) رۆژەکى لاشکى (لەشەکى) گوشتى ب خیرا خوه ژمندا ئاقیت و چۆ. تشتى کو هەیه من ژتەرە گو: خودى بەنى سعادا بکى رزقى ته.

سولتانى گو: هوم... بنى سعادا، بنى سعادا کچا مەلکى مسرتیه.

پیری گو: بەلئ سولتانى من، کچا مەلکى مسرى ژى ئانجەغ ئەو هیزایه ژ سولتان ئیبراهیمى ئەز گوۆرى.

سولتان ئورخان گوته کوپى خو کو ناقبەرا من و مەلکى مسرى نه خوۆشه ئەز نکارم کچا وی ژتەرە بخوازم. لئ تو دەستى خوه دبی سەر کچا کى ئەزى ژتەرە بینم.

ئىبراهیمى گو: ئەزەبەنى ئەگەر بەنى سعادا نەبى ژن ژم رە مەهرا ژنا ل جانى من حەرام بى، چقا (چەند) ژنى دنیا بئ هەنە، هەمى خووهى من.

ئورخانى گو: کوپى من فایه ئولکا ئالى عوتمان لبهر ته یه توج کارى ژخوهره بى، ئەز ژدەستى ته ناگرم، هەرە ژخوهرە بخوازه. فایه (ئەقەیه) وەزیری من ژى، ل شونا باقى ته یه، ئەزى ب تەرە بشینم.

ئىبراهیم رابو ژ هەر ته خللیت و رەنگا ژمدادا، ژ چنگلیا، ژ زیفگرا، ژ دوکاندارا، ژ نالبەندا بخوهرە هالنن (برن) ئو تیرا خوه مالى دنیا بئ و لەشکره کى گران دا جەم خوه، بەرى خوه دا ئوغرى و پشتا خودا فەلکى.

گافا بپیکەتن سولتان ئورخان باکره وەزیر و کوپى خوه ئو گوت: کوپى من ئەز دخوازم تو ژ گوتنا وەزیری من دەرنەکەقى، لئ تو (چو) جار ل میترگا دامەنن، میترگ نەدبەن خوه دى نه (بئ خودانن).

سولتان ئىبراهیم ته مەنا ژ باقى خوه رە ئاقیت (تەمەنە بو کر) و گوت: سەرسەرا و سەرچاقا بابۆ و، بپیکەتن چۆن کەتن بەرى و بەرستان چۆل و چولستان، هئ ژنو سەرى وان کەتنه قافى گران (کەتنه دەراقى تەنگ).

رۆژەکى ژ رۆژان ل میترگە کى راست هاتن، هەیه! چ بنیرن، هئ تیر ب تەیرانیا خوه دەسەردا نەچۆه.

وەزیری گو: گەلى هەفالا، سەرى بازگانى خوه بگرن، ئەمى ئیشەف لئى میترگى دەینن.

ئىبراهیمى گو: وەزیری من، باقى من نەگۆتبو کو، ئەمانەت، تو جارى (جارا) ل میترگا دامەنن.

وەزیری گو: باقى ته چ دزانى، تئ دخەوا خوه کەقى، تشتى کو هەبى وئ بسەرى مەبى (بیت).

ئىبراهیمى گو: تو چیتەر دزانى، ئەز نکارم بئ دلایا ته بکم. ئیفتارى وەزیر خوه گریتدا و چەند کەس بخوهرە هلدان و ل دۆرا چادرا چۆن و هاتن. پر هند (گەلەک پئ) نەچۆ هاتن و وەزیر کەته بنى چادری و سەرى خوهدانى و رازا (نقست).

سولتان ئىبراهیم جلکى خوکرن بەرخو، خو راپیتچا و رابو بتنى دۆر دۆر ل دۆرا چادران زقرى. هاه، شەف کەته نیفتى شەفتى، دئ کو حم حم و زم زم بنوال (نھال) و دیارا کەت، شەق شەق و ئاگر (کریسک) ژبەر درانى وی دچن. دەیتو (دیتو) ژ دورقه باکر و گو: هەى مرۆفتى سەر رەشۆ تو ناخى، دیسا ئەزى ته بکم ناخ وە نەگو: قەى ئەف میترگ بئ خوه دیتیه.

ئىبراهیمى گوت: هۆش دەنگى خوه مەکە، زاروک و پیرک دناف مە دە هەنە، تئ وان بترسین خوه ل من بگره و فرده وەرە من کارى ته کره.

دیتى گورزى خوه هلدا (راکر) سەرسەرى خوه و زریکاند (بادان) و ئاقیتە ئىبراهیمى و گو: بم، بم، تو ناخ بوى، من تو کرى ناخ.

ئىبراهیمى گوته دیتى خوه: ئیجا دۆرا منە، گورزەک ئاقیتى، ل نیفاسەرى وی خست و دھو (دیتو) گروکره (گوتل کره) مەیدانى، هیدیکا سولتان ئىبراهیمى ئەو خشانده بنى نەوالی و هەر دو گوھى وی ژیکرن و خستق بەریکا خوه و قەگەریا بن چادرا خو و رازا (نقست).

گو: وەزیر دئ رابه، رۆژ هەلاتییه، دقئ ئەم بارکن، ریا مە دورە، ماچ کولا ته یه (خەم ل ته یه)، ژ ئیفتاردا (ژ ئیفتارى وەرە) تو کەتیه بەلک وەزیری رەبەن ل دۆرا چادری دگەرى.

سولتان ئىبراهیم: هەى بەلئ وەزیری من، حەقى ته یه (تەم خوۆش ژبو وەزیر وەزیری هیزا بنگەهئ دەوله تئ)، میسرى چى ل پشت، ئى خراب ناسدکى وەزیری گو: دەرابه لو ترسونکى (بو ترسونکى) ته دگو: ئەم ل میترگى دانین ها بنیره ئیشەف پیتدا، دەوارى مە دقئ میترگیتدا دچیرن (چەرن) چبو؟ چ هاته سەرى م؟ تو ژى وەکى باقى خو ترسونکى.

سولتان ئىبراهیم: دەولەت سەرى ته، لئ ئەز چ بکم باقى من ولو گوتبو م ب دلایا نەکرنا (مەبى دلایا وی نەکرنا) وەزیر باش ژخوه دزانى.

وەزیری گو: باقى ته چ زانى؟ بازگان بارکر و پرى کەت و چۆن. ئەگەر هەفتەک، ئەگەر مەهەک دەریاس (ز) بو، دیسا ل میترگى راستهاتن و وەزیر دەنگى خوه هلدا و گوت: هئ سەرى بازگانى خوه بگرن ئەمى ئیشەف ل قئ میترگى دامەزن.

سولتان ئىبراهیم: وەزیری من، مانە باقى من گوتیه گەرەکە ئەم ل میترگا دانەنن.

وەزیری گو: هو هو... باقى ته خروفیه، ته وەکە جارا کره، دیسانى رازى سەر گیتى هەمى، پارا (باھرا) منە، ته چ ژتیه.

سولتان ئىبراهيمى گو: ده دلخ تەيە وەزىرى من.

ئىشئارى دىسا وەزىرى چەند پەيا بخوهر اهلانين و چەند سەر با ل دؤرا چادرا چۆن و هاتن و وەزىر داكەتە بن چادرى و رازا (نقست).

لى سولتان ئىبراهيم خوه دچەكارا پىتچا و دىسا دؤر دؤر ل دؤرا چادرا زقرى. هاه شەف كەتە نىقى دى كو دھوك (دپوھ) هات، شەق شەقا ددانى وىبە؛ ئاكر ژ دەقى دچى دىبىزى: «هئى مرؤقى سەر رەشو، تو ئاخ بوى، ئەز تە بكەمە فە ئاخ. ماتە نەگو ئەف مېرەگى خوه دىنە (بخودانە)، تە براىى من گوشتىبە و ل مېرگا مە دانىبە. خوه بگرە ئەز هاتم تە.

سولتان ئىبراهيم: كورؤ دەنگى خوه بلند مەكە (نەكە)، تى زاروكا ژخەو راکى دقردە وەرە، من كارى تە كرىبە، ئەگەر خوه دى بىن ەرە، ئەزى گوهىتە ژى تىخەم بەرىكا خوه.

دھو (دپوى) گورزى خو زركاند (زقپاند) و ئاقىتە ئىبراهيمى، دناف تۆزى دە ونداكر و گوت: هئى مرؤقؤ سەر رەشو، تو ئاخ بوى، من تو كرىقە ئاخ!

سولتان ئىبراهيم: تە دربا خوه دانا، ئىجا دؤرا (كەرا) منە، گورزى خوه هژاند و ئاقىتە سەرى وى، ئەو ژى گىر كره سەر قادی و كشاندى (راكىشا) نەوالى (نەھالى) و ھەر دوگوھى وى ژىكرن، خستەن بەرىكا خوه و خوه بەردا بن چادرى و رازا.

وەزىر پاشى چۆ بەر چادرا سولتان ئىبراهيم گوتى: راپە راپە رۆژى تىرىژى خوه بەردانە سەرمە، دقنى ئەم باركن. سولتانى ترسنوك، تو و باقى خوه، ھەوقاس دترسن، ھون نازكن تاحلى (تەحلى) و تەنگى نەدبىتە.

سولتان ئىبراهيم: تو زانى (دزانى) وەزىرى من ناخوازم گوتنا باقى خو بشكىنم باقى من گوتبول مېرگا دانەنن.

وەزىرى گو: تو و باقى خو ترسونكن (ترسونكن)، كا چ هاتە سەرى مە ھەتا سبەھى خەو ب چاقى من ناكەفن، ئى تە بخو چ ژىبە. تو ژخەوا شىرىن رانابى، ما چ ژتە دكەقى ئاقى؟

دىسا بەرى بەرىستان، چۆل و چۆلستان، سەرى وان كەتە قافى گران، ئەو دچۆن ب رۆژان ب مەھان، ھەتا جارەكى ژجاران ل مېرگەكى راست هاتن.

وەزىرى گو: ھى سەرى بازگانى خوه راكرن. ئەمى ئىشەف لقى مېرگى بېھنا خوه بەردن (دەين).

سولتان ئىبراهيم گو: وەزىرى من، ما نە باقى گوتبول مېرگا دا مەنېن؟!

وەزىرى گو: دىسا و لوگوت ئەھ؟!

سولتان ئىبراهيمى گو: تو دزانى وەزىرى من باقى من مرؤقەكى مەزەنە، ناخوازم (م نەقىت) بى دلپا وى بكم؟!

وەزىرى ژ دەقى فەگرت گو: دەين، كو باقى من گوتبە، باقى تە ترسونكە چ ھەبە؟!

سولتان ئىبراهيمى گو: بەلى وەزىرى من.

دىسا وەكە بەرى سولتان ئىبراهيم دھو (دپو) كوشت و گوھى وى خستەن بەرىكا خوه.

چەند رۆژ دوى ناقى نەچۆن گەھانە باژارى مسرى و ل دەرھى باژار دانىنو چادرى خوه کوتان. ئەگەر گازا (گەزا) قوماش ل مسرى ب دھ قروشا بو، وان بچار قروشا ددا، ئەگەر كوستىلك (گوستىرك) ل مسرى بچار چەرخبا (*) بو، ل جەم وان ب يەكى (قروشەكى) ددان. ھەر تشت ب نىف نرى دفرؤت.

خەلكى باژار ب كرىن و فروتن ھەمى قورژىنە (***) (خرقە بونە) سەر وان دەنگ بولپت دكەت (وى جەبى دەنگ فەددا).

بىتە مەھەك دو چۆن. رۆژەكى سولتان ئىبراهيم گوتە وەزىرى خوه كو ئەقە چەند مەھى مەنە، ئەم ھاتىنە ھى مە تشتەك نەكرىبە، ما ئەم ھاتىنە كرىن و فرؤتنى؟!

وەزىرى گو: ھا ھا... ئەز ئىرو چۆمە باژار من دوستەكى خوه دى بەلكى سبأ ئەم ھەرن مالا وەزىر ب ھەقرە نان بخون. ئەز لىبەر گوھى وى خم (كەمە گوھى) نانا خلاس، ھەو ئەم ئىدى لى بېرسىن. ھنگى خوه راگرە، بېھنا خوه فرە بكە، ھەر تشت ب سولتانى بېھن تەنگى نابى ئەزەنى. سولتان ئىبراهيمى

گو: بەلى ئەزەنى. سولتان ئىبراهيم زانى كو تشتەك ژ وەزىر دەرناكەقى، دقنى خوه ل ھىشپا وى نەھىلى، ژ لەورا، راپو سەر خوه و بەرى خوهدا باژار و چۆ. ھا ل قى يالى، ھا ل وى يالى، خوگەھاندە نىزىكى

مالا مەلىكى و چاقىن خوه گەراندن، دى كو پىرەكە رەبەن، بەلەنگاز لى پاقژ و مرىس (بژوین) دىكەقتەكى دە دەمىنى، خوه بەردا ھندروى شكەقتى و گوت: يا دەپىرى (داپىرى) تو مىفانانا

ناھوینى؟!

پىرى گو: سەرچاقى ديا خوه بى كورپى من، ھەكە توب حالى من رازى بى ئەزى شمكا تە دەنم سەرسەرى خوه ئەزەنى.

سولتان ئىبراهيم: ھا ژتەرە دھ زىر، ھەرە شىشقا مە بكرە و ئى ماىى ژبونا ھندرو خەرچ بكە (بەزخىنە).

پىرى بولۆتك ب جارچى دە رقىا (بەزى) و چۆ ھەتاكو بىست تشت دقا بو كرىن و فەگەرىا نقىنېن پاقژ و خوارن ژ سولتان ئىبراهيم نانېن و ھات.

سولتان ئىبراهيم: داىن خوه دىكى چ كار دكى، چەوا ئەبورا خوه دكى. نانې تە ژكو دەر دكەقى؟!

پىرى: كورپى من ئەز دەبىنا بەنى سعادا كچا مەلكى مسرى مە. ھەر رۆژى ئىنبا ئەز دچم سەرى وى دشوم، ژ من پىشە كەس لاشى (لەشى) وى نابىنى ئەو ژى من بقى ئاواىى خوه دى دكى، لى چ خوه دى

كرن تى دىبىنى.

سولتان ئىبراهيم: ئاھ يادى ناقى بەنى سعادا خۆشە، برىنې كورپى تە پى دەرمان دىن، من خوه ل خوه دى و لئە گرتىبە، كو تو ناقبەرا مەدە ھەرى (بچى) و بىى، ھەكە بەنى سعادا لسەر دەستى تەھەرى

بكى، ئەزى بكم كو ھەتا شمكا لنگى (پى) تە زىرېن.

پىرى: ئەف گەھا خوه دى و دپاتە، ھەشتە، سبأ (سوبەھى) سەر شووا وىبە ئەزى ژىرا بىژم.

(*) چەرخى، جۆرەكى پارابو.
(**) قورژىن = كوم بون.

سولتان ئيبراهيم تيرا وئ پهره دانى و گوت: ديا (ياده) پير، ئەز كورئ سولتانى دينى ئيسلامى مه، ژ ستانبولئ مه خوه ل خوه دئ و ل ته كريبه، ئەگەر بهنى سعادا نه گهه مى مه، ئەزئ دترسم ل فر برم فنه گهرم مالا خوه.

پيرئ: خريق خريق دهست ب گريئ كر و گوت: تو كورئ سولتانى دينى ئيسلامى به و ته خوه ل مه گرتبه؟! سوژئ خوه دئ ل جانئ م كه تبهئ ئەگەر بهنى سعادا بمرئ ژ ناخيرا و ميني وئ ژجانئ ته ره بهئ، ئەز ديا ته مه، ئەو دناث په رئ ته پيرا ده، ل ئە زمانئ (ئەسمانئ) ههفتا (ههفتئ) بئ، ئەزئ وئ ژ ته ره ببنم. مه ترسه، ئەف گهها (گهرا) خوه دئ و ملئ منه.

سويهئ پيرئ چۆ سه رئ به نيئ بشوى (بشوت)، ب پيلوكا فه (په بيكا) هلكيشا ژۆر دى كو بهنى «بهنى سعاد» ل ژۆرا راوه ستايه.

پيرئ دهف بكه نئ گو: ده به سه ژخوه ره مي تره كئ بكي، ئەم ژته خلاسين ئو تو هه تا كه نكئ تئ به لا سه رئ مه بئ، لئ شرينا بهر دلئ خه لكئ.

بهنى سعادت، نه ده يكرئ (دهينه كرى) به نهك (پته نهك) ل سينگا وئ دا و ئەو دپتبولكادا تراكر (گرئل) كر، كندرى بنئ قه سرئ، بهر ده ستيا خسته ناث تزه كئ و ئاقتين هندروئ شكه فتا وئ.

ئيقارى ئيبراهيم سولتان هاته مال چ ببينئ؟ دى كو پيرئ بويه دناث جيادا نرا نرا (نالا نالا) وييه، هه سيه كئ ساخ دلاشى وئ ده نه مايه، سولتان ئيبراهيم رابو چۆ سو كئ ژتيره دهرمان ئانى و لاشئ وئ دهرمان كر و خوه دا بهر سه رئ پيرئ و گوت: مه ترسه دا پير، چ دخوازئ، ئەزئ ژته ره پتئ ببنم.

پيرئ كه نيا و گوت: تو گو هئ خوه مه (نه) دئ، ژمن پتفه كهس نكارئ سه رئ وئ بشوى (بشوت)، چهند رۆژان بره ولو نه شوشئ ميني وئ (دئ) بخوه بئ لبه ر من بگه رئ.

هاه چهند رۆژ دهرباس (ز) نه بون قه ره و اشا بهنى سعادا هاته مالا پيرئ و گوت: يا ده پيرئ، ده رابه خاتون ته دخوازئ، ده رابه چيبه ل تو نه هاتيه باشه كو وئ تو نه كوشتئ، هنگئ زمانئ ته درتزه. ئاخ دهف ژئئ زمانئ بهر نادئ.

پيرئ گو: «هه مه هه ره تو سه رئ وئ بشو (ولئ) يادئ ئەز نا پتيم.

قه ره و اشئ گو: يادئ تو ديا و تبي، ئەز ره به نا خوه دئ، هنگئ (كه نكئ) دو تيرم نيتيكي وئ ژئ بيم؟ پوك! پا (ولئ) وئ سه رئ مه بپه چقيني. نا (ولئ) يادئ ئەز ره به نا خوه دئ چما هاها. ئەف ژمه كيتمه ببئ، توفئ ژئ ناخئ ستوئ من؟!

پيرئ گو: ئەز چما ديا وئ مه بره (بلا) ژخوه رتكه كئ پتده كئ. تو جارى ئەز شيرئ به رئ خوه لئ فحيتل ناكم. مامه چ گوتبو ولول مه كر؟! كچك (كچكئ) ژتيره بيتزه بئ (ولئ) ميقتانا من هه نه، ئەز نكارم ژهف ژميقتانين خوه به ردم.

قه ره و اشئ چۆ و ده نگدا فه گه رپا و گوت: بهنى دپتئ: بره ياده پيرئ ب ميقتانا خوه فه بيتن، ئەز گه لكه پوشه مانم (پيشه مانم) دلئ من پئ شهوتئ (سوت) من بيريا وئ كريبه بره (بلا) نها بئ.

ديا پير، دهستهك كنجئ ژنا ل سولتان ئيبراهيم كر و دا پهي خو و چۆن.

به نيئ (بهنى سعادت) گو: دئ سه ر سه را و سه رچا فا تو ب ميقتانا خوه، لسه ر هه ر دو چاقتئ من ببئ. ياده پيرئ ئاخ خوزئ ته زانيبونا چ هاتيه سه رئ من ته ولو نه دگوت.

پيرئ گو: چ هاتيه تو بيتئ، كچا مه لكايه، ئەم ژار و ره به ن و روتن كارئ زالم و ژۆر كه را ده ر چا خيده ئەفه. زورزانئ ژ به رزانئ، ئەم ژ زۆره چقا بكن بهر چاقتئ وه خوبا ناكئ ئەئ (ههئ) چهند دلئ وه هشكه (رهقه)؟ هون ژخوه دئ ناترسن، خونخوار و ميتركوژ و تالانكرن، يادئ چما هونئ نه بژين؟!

به نيئ: ده وهرن، ئەزئ چيروك و سه ر پئ هاتيا خوه ژ وهره بيتم، هه كه دلئ وه ژئ ب من نه شهوتئ، هون ژئ ب ده ردي مه نه گريان، خو ژخوه هه مى راسته!

پيرئ: چ بسه رئ ته هاتيه دناث په رته كئ (په رتت) نه عامادا، ل قه سرا به گلله را دژئ، هه زار ره نكئ خوارنئ رۆژئ لبه ر ده ستئ ته دجشن، كئ بكوژئ كئ به ردي، كهس نكارئ دهفتئ خوه فه كئ، ژخوه تئ بيتئ و له يادئ ژ مه ره مه بيتزه هه كه ژميقتانا منرا بيتئ ئئ (بيئ) من بخوه كيشئ مه ژئ تو نه يه.

به نيئ (بهنى سعاد) ياده پيرئ ده گواهئ خوه بده من، پاشئ گازندا بكه. ئەز هيشئ دكم دلئ خوه نه گري (دلئ ته نه ميت) ئاخ ياده پيرئ تو ژمن باوه ر ناكئ!

پيرئ: بيتزه يادئ بيتزه، ئەم لته گوهدار بكن، بهنى بئ كا چ بسه رئ ته هاتيه؟

به نيئ: هو... ياده پيرئ ئەز بهنى سعادا بوم، كه فوكا پشتا په ردا بوم، شرينا بهر دلئ دئ بوم، ده لا بهر دلئ باقتئ بوم. گرتن و بهردانا ماليئ تهف دده ستئ من ده بو. رۆژئ من سه د تاخم لههف دگوهورتن. ياده پيرئ قه ره و اشه كئ من هه بو شرين و دهلال بو، من چ بخوار (خوارنا) وئ ژئ دخوار، من چ ودرگرتا وئ ژئ ودرگرت، ئەز بئ وئ ب جهه كئ ده نه دچوم، ئەبؤرا (سه برئ) من بئ وئ نه دبو (دهات).

رۆژه كئ ئەز ژئ غه يديم و من شه قامه ك ليدا، ياده پيرئ ئەز چ بيتم وئ ششهك ژبه ر پشتا خو دهرانى و دانئ من، ديتا كو من دئ ئەزئ خه زالك و كو چك و كولانا فه بازدم، هاسنگر چا كوچئ خوه داقتين من، خه رات ته فسو وئ خوه دمن وهر دكن، سولكر و كوچكر، دهر پتگ و شه كالا داقتين من. ئەز چ بيتم ب زۆر و دژواري ئەز گه م سه رئ چيا كئ بلند. ليتيا ياده پيرئ ئەز دگه يم خه زالا ژ مه ره فن دگه يم گور و كيروشكا دۆرئ من دچن. ئەز بتئ دگه رم دكول و گومان و دهر دا گيتم.

ياده پيرئ ژ نشكافه، جاره كئ ئەز ل خه زاله كئ راست هاتم وئ ئەز بيتن كرم و من ئەو بيتن كر، مه هه ر دوا هه لما هه ف هلائئ، بونه هوگري هه ف، ب هه فرا دگه ريان، گا فا ئەم دگه هانه قورانك (قانهك) گيا، من سه رى دچلباند دخوار، وئ بنئ وئ دخوار دعورت (دادعويرا) و دگه هانه كسولك. ئەف من ته فا سه رى دميت وئ ئال بن دمراس (دمرويسى). ئيقارى رادزان (درازان) ده ستئ مه دبن سه رئ هه فده.

ياده پيرئ رۆژه كئ لبه ر پالكئ (به ته نه كئ) ئەم دچه ريان، هايا مه ژ بايئ فه له كئ نه بو، خودئ شه ش تويا تيخي، ماد و نيچيرفانا سه ر دمه دانين و ئەم ژهه ف راته قاندين (ژيئك فه كرين)، ئيدي ياده پيرئ ئەز نزام، هه فالى گرتن كوشتن، فه ره ست ژستتيركا وا، چ لئ هات ئەز نزام. ديتا (ديتنا) كو مه دئ، ئەزئ بهنى سعادا داوا كراسئ من ل دار و ده قيا دكه فئ، لبه ر گونده كئ نه سوار نه تاژئ من ل شقانا كره غازئ، خه لكئ گوند، ب دهف و ديلا ن ئەز گه هاندم مال. ژ وئ رۆژئ پيدا، من مارا ميترا ل خوه نه

دروست کړی. ژ وئ هغالی پټغه ئەز میرا ناکم وهکی نافئ میرکرنی (شو کړنئ) لبر دەرگههئ من خی (دانی)، ئەز دین دیم تیم کو وی بکوژم. پر باشبو کو تو ب ساغی ژدهستت من دەرکهفی. ئاخ ئاخ خەزالی هغالی. ولو گوت و بسەر سولتان ئیبراهیم دهاته خواری و دل ژئ چۆ (هاژ خو نه ما).

پیری ئاف لسه رچافی وئ پەشانند و گوت: ده رابه کچا من، دهردی ته گرانه، ئەز ژ ئیرو پټغه لته ناگرم. تو چ بکی دهستورا ته دایی به خاتونئ وئ خوددئ ته و خەزالی ته زو به درهنگ به بگههینی ههف. ده رابه کچا من ئەز سهرئ ته بشوم درهنگه میتفانا مهژی. پیری سهرئ وئ شوست و ب ههفره ئەو میتفانا خوه داکهتن خواری و پیری دئ لئ (هایدار کر) و گوت:

ده ئیجا بار کهته سهر ملئ ته، پیری چیه و ژ خوهه بهخه بهته. سولتان ئیبراهیم: مالا ته ئافا یاده پیری، ئەز ژبیر ناکم ولو گوت و دهستت خوه کر ل بهریکا خوهرا و کولمک (مستهک) زتیرا بهردا، داوا پیری خودایی و چۆ مال.

وهزیری گوتئ: ها ئیبراهیم پاشا ل چ دگهړی، تو نابیتئ، ههنگ ته بکوژی پاشی خوه ژدهست باقی ته خلاس ناکم، ما تو هاتی ههړی ژ خوهه ل کهیفئ بگهړی.

سولتان ئیبراهیم لئ قهگهړاند گو: بهلئ وهزیری من، حهقی ته ههیه، لئ ئەز دخوازم بزائم کا ته چاوا (چ) کر، چیرۆکا مه گههیه کو؟!

وهزیری گو: هاها... چیرۆکا ته، چیرۆکا دهستگیرانا ته، چیرۆکا حوسنه تا بهنی سعادا خاتون لبر قهदानنئییه. ههنگ ما، بهنی لئ ههنگئ بهنا فره (فرهه) ژ چیرۆکی و لوره دقئ. بهنا تهنگ خوددئ خوه ل دوژواری پاست دکئ.

سولتان ئیبراهیم: بهلئ وهزیری من بهنا فره دهه کاریده باشه. ما ما ما، باشه، باشه، نیزیکه نیزیکه کو، گو: چهند روژ نهچۆن ئیبراهیم داکهته جهم زیفگر و گوت: مام هوستا، دخوازم ژ مههه خهزالهکه زتیرینو لسه سینگن (سینییهکا) زتیرین دیلانی بکی، چ قا (چهند) دخوازی ئەزئ بدم ته و تهنبورکه زتیرین ژئ ل قیتره چیکئ.

سولتان ئیبراهیم، دهست ئاقیتته خورجه زینا خوه، کوما زتیرا لبر کره لود (لبر کره کوم) و گوت: «چ قا بخوازی بدم ته. چهند روژ دوی نافئ چۆن، سولتان قهگهړیا، دی کو چاوا گوتیه هئ چیتیر پینک ئانیه. سولتان ئیبراهیم راهیشتته تهنبورا خوه و دهست بسترا خەزالی کر و خەزال وئ لسه سنین بی گوڤهئند و سه ما دکر. خه لکی چارچیی ب جارهکی بسهرده قوزرین (لئ کوم بون)، لئ دهرباس بون تونهبو (جههئ پیتی نهبون).

قههرواشا بهنی سعادا هاتبو ژتیره تشتهکی بکړی. لئ گاغا دهنگئ سولتان ئیبراهیم کهته گوهئ وئ (ب گوه کهت). سوئ هاتبو رو چۆ بهر ئاقاهیی، ژ نوکا هاته بیرا وئ ئو لسه خوخت و دهف ل لیقا خوکر (لیقا خوگهزت) و گوت: (ولئ) وئ بهنی بی بزوری سهرئ مه ژیکئ، مه چ بسهرئ خوکر (ئینا) ل من رههبن.

هئ تو (چو) چاف ل خاتونئ کر زوردا گری (بهردا گری) و گوت: خاتون، ئەز دبهختت خوددئ ده

بهیتله ئەز دو گوتنا بیژم، پاشی تو چ دکئ بکه.

بهنی سعادا: هئ ونیک دیلی تئ چ بیژی، (ولئ) ئەز تایی پۆر (مویهکی) بسهرئ ته قه ناهیلیم. بیژه بیژه، کا تئ (تو دئ) چ بیژی، تو دخوازی خوه ب درووا خلاس کی؟!

قههرواشئ گو: خاتون: پانایئ گوتن، خاتون، خورتهک، چهلهنگ و حجیل دزیر دکنجئ زتیریندا خهملاندئ نتبوکه زتیرین لسه چۆکاوئ دبیتئ و خهزالهکه زتیرین لسه سینه زتیرین گوڤهئند و دیلانی دکئ، خاتون دهره دبیتئ:

خهزا لا من، دهلالا من، خهزالا لبریا ژتیری

خاتون بسهرئ ته و باقی ته کم، ئەز ههتا نهه مام، ئەگهه تو ناتئ (تو نههتئ) ههتا سباهی فی چاخئ لبر دهنگئ وی بمانا

بهنی سعادا: کچئ پور کوړئ ل کوه؟!

قههرواشئ گو: خاتون ل چارچئ لسه دوکانکئ رونشتییه و بازار تهف لئ گههیه ههف رئ دهریا نهمايه.

بهنی سعادا دهف ژ قههرواشئ بهردا و بازدا ئودا خو و گوت: یادی ئەز دخوازم دهنگبیتزه هاته چارچئ (قههسهرین) تو بشینی وی بینی ئودئ، ئەم ژ خوهه لئ گوهداری بکن، یادی ب سالوفا چارچئ تهف لئ کوم بونه، جقا دهنگئ وی خۆشه. یادی هیرانی ئها بشینه بره (بلا) بئ.

دئ گو: بره بی کچا من بره بئ، ئەز ئها بشینم بی، بره ئیشهف ل جهم مهی .

گاغا سولتان ئیبراهیم هاته مالا «مه لک» و دهست دبروک و سترانا خوهکر خه لکی مالی تهف لئ کوم بون و ژ ههفره دگوتن: جقا دهلاله، جقا چهلهنگه جقا جوانه؟!

پشتئ (پاشئ) کو لیستکا خوه قه داند، خاتونئ گو: ههړن ههسپهکی ژتیره پیتشکیتش بکن.

سولتان ئیبراهیم: نا خاتون ئەز نهئئ ههسپا مه، دهولت سهرئ باقی ته ب هزاران ههسپ ل ئهخته خانا باقی من گریدانه.

بهنی سعادا: کوړه ههړه ساکوئ باقی من ئئ کولابدون (کهلابدین) ژتیره بینه.

ئیبراهیم سولتان: خاتون ئەز نهئئ ساکووامه، دهولت سهرئ باقی ته کنجئ من دبینی ههمی ئافزێرکرنه، ئەز دکارم، ب زتیرا باژاری باقی ته ب جارهک بکرم و نهفروشم.

بهنی سعادا: لئ ما تو چ دخوازی، جقا ب ترو فرییه؟

سولتان ئیبراهیم: خاتونا دهلال، تشتهئ کو بسهرئ من هاتیه ئەز ژ تهره بیژم، تئ ل دهردی م بگری ئەز نه دل بژوکی گرش و گورم (نه پیتقی سامان بون) ئەز ل نامانج و داخوازی خوه دگهړم.

بهنی سعادا: چکا (چهوا) بیژه چ بسهرئ ته هاتیه، تو خودئ کی؟

سولتان ئیبراهیم: ئاخ خاتونا م، پا ئەز چ بیژم دلئ وه ژئ نهخۆش بکم. خاتون، ئەز سولتان ئیبراهیم کوړئ سولتان ئورخانی بوم، تم ل نیچیرئ و چۆلابوم، هایا من ژبایی فهلهکئ تو (چو) نهبو. ئاخ خاتون بهردهستکئ من ههبو لبر دلئ من گهلهک شرین بو، خوارن و چهک و کونجئ وئ ژئئ (بیئت) من بون.

رۆژەکتی خاتونا دەلال، ئەز ژێ غەیدییم (پوسیدە بوم) من سیلاک لێ خست (من للههک لێدا)، هه من نه دی خاتون، شفهک ژ بهر پشتنا خوه دهرخست (ئینادهر) رارهشاونده من، ئەز چ بنیتریم خاتونا دەلال دینا (دیتنا) کو من دی، ئەز خەزالیەکم و دچارچی شە دبهزم، هه ریهک تشتهکی دمن وهردکی. ب زۆری من خوگه هاندە جی ناخ. ئەز ئیدی هه مه بهسه من سه رۆ وه کیژکر، چیرۆکا من دۆر و درێژە.

به نی سعادا: نا نا نا، بیژە چیرۆکا ته سه ر پین هاتیاته گه له ک خو شه ئەز دخوازم لێ گوهداری بکم، ژخو (نی ژخو) چیرۆک بهنا مرۆف. فره دکن ئاه، ده بیژە بیژە، به سه رۆ باقی من تی بیژی.

ئیبراهیم سولتان، به لێ خاتونا من، ئەز گه مامه چێی (چیایی)، لێ ئەز خەزالا دبیینم، ژمن دپه قن، ئەز گورا دبیینم ژ من دپه قن، ئەز کو قیا، هرچا، کروشکا (کیئروشکا)، رو قیا چ دبیینم ژ من دپه قن.

ناخ ناخ... خاتونا دەلال، ژ نشکافه ل خەزالیەکی راست هاتم، ئەو بهر من فه هات و ئەزه ر وئ فه چۆم، مه هه قدی (ئیک و دو) بپین کر و ئەم بونه هۆگر و هه قال. ئیدی ئەم ژ هه ف فه نه بون. ئاه ئەز دترسم دلێ وه نه خو ش بکم خاتون. ده کا به سه به لکی خهوا وه تی. رازن (بشن).

به نی سعادا: نا نا بیژە خهوا م نایێ ئەز دخوازم تو چیرۆکا خوه، فێ چیرۆکی نهقه دینی (پری) بیژە خوهدی ته به ئیلی بیژە.

ئیبراهیم سولتان: خاتونا دەلال من گولک ئاف بديا من بادکره هه قالا خوه وئ ئافا پاقر دمیت (فردکر) ئو من ئەگره ک دمراست (میتت).

من تومگ (دهستهک) گیا بديا وئ چکایی و کانک دخوارن و من قیدیدان ئەم دبه ر پالکی (به ته نهکت) ده دگه ریان و دچیریان. خوهدی تو په کتی بیخی مالا دو نیچیرقانا نازی ئو تونی خوه بهرا مه دان ئو ئەم ژ هه ف دا قه داندن.

دینا (دیتنا) کوم دی ئەز لبه ر گوندهکی، کراسی من لدار و ده قیا هه ریلی (پرت - پرت) بو، دنا ف شه قاره ئەز هاتم گوند ئو بدهف و دا هول خه لکت گوند ئەز گه هاندم مال. ناخ سه د جار ناخ، خاتونا دەلال ئەز نزانم خەزالا من کوشتن (کوشت) یا گرتن، نزانم ب کوده چۆ. ژ وئ رۆژی فرده من مه هرا ژنا ل خوه هه رام کره، ئەز دگه رم، یا دمرم یا سالوخی (سالوخی) غه زالا خوه هلیئم (ده نکویاس زانین).

هێ چیروکا خو نه قه دانده سولتان ئیبراهیم قیترین پشتا په ردی کت ده نگ ژێ بلندبو گو: به سه هه یران، ته کچکا مه کوشت. قیر قیر و هه وار کورت و پست ئاف ناین و به سه رۆ وئ داکرن.

گاغا به نی سعادا هوشیار بو، رابو ده نگگی خوه هلدا و گوت:

یادی بهر مه دهن، ئەفه خه زالی من، ئەفه، ئەفه ئەفه یه.

هیدکا دایک رابو و خوه گه هانده ئو دا باقی، مه لکتی مسری، گوت: هه یران کچا ته لسه ر (ژبه ر) فی میتکی - دین بویه، دبیتژی خه زالی کو من گوتی، ئەفه ژفی پیقه ئەز میترا ناکم.

مه لکتی مسری به ری خوهدا خاتونی و گوت: خوهدیکی نه کوپری شقان و گاغانی، قه نا ئەم (دانه ئەم) شه رمکار (شه رمزار) نه بن.

خاتونی گو: و له هه یران ئەز نزانم لێ ئەو دبیتژی ئەز کوپری سولتانی دینی ئیسلامی مه ژ بازاری

ستامبولی هاتم ل خه زالا خو دگه رم.

مه لکتی مسری گو: مالا خودی ئافا ئەو نه که سی دبیه، بره (بلا) سی ئەز وی بینم، ئەگه ر هیتایی، ئەز ی کچا خوه بدمی.

گاغا چاقی مه لکتی مسری ب سولتان ئیبراهیم کت، ژ به رفه رابو ئو چو هه ر دو چاقی وی راموسان و گوت: وه ره ده ستی من، من کچا خوه داته.

مه لکتی من: ئەز مروقه کتی سیتی و سونالم، سوبه هی ئەم ب سواری و گوفه ند بیتنه مالا وه، و کچاته بخوازن وه رهل و قه لهن (ده ستگر و نهخت) بدن و پینک بینی ئو ب جوامیتری ئەم کچاته ب سه رفه رازی و دلشادی ده رباسکن.

مه لکتی مسری: ئافه رم کوپری من ئەفه ئا (یا) جوامیترایه، ده هه ره ئوغرا ته یا خیری بی. سولتان هاته بن چادری و رازا. سه به هی زو وه زیر هات و دی لێ کر تیکر و گوت:

راهه راهه ده لالی من، راهه بره دلێ ته خو ش بی، ئەز چۆمه مالا وه زیر و من ل جه م وی تاشتی خوار، گه لله ک وه زیری مسری باشه، ئەز گومان دکم وئ ناری مه بکی و (وله هی) من ژیره نه گوتیه لێ ئەزی بیژم. ده راهه راهه خلاس خلاس.

سولتان ئیبراهیم: وه زیر فه رمان بکه بره (بلا) سوار سوارین، ده ف و دودک و ده ول و زورپه ئوسا زو ئاواز بدن، ری سی و ریزان بکه فن پیتش و هه رین ده ورا قه سرا مه لک دیلانی بکن، ئەم هه رین بخوازن به سه، یا ئە، یا نا (نه).

وه زیری گو: ئەمان وه که باقی خوه مه که. ئەم ژ ی بدینی چن نابی ئەم نکارن لو (وه سا) زو هه رین بخوازن.

سولتان ئیبراهیم: ئەز بیژم دقێ ئەم هه رین، دقێ ئەم هه رین ئیش پیک هاتیه.

ب هه قه ره سوار و په یا بریکه تن و دانه دۆرا سولتان و وه زیر چۆنه مالا مه لک و کچا وی خوهدستن (خوهدست) ئو ناین (ئینا).

چه ند رۆژ نه چۆن به ری خوهدانه بازاری باقی خوه و بریکه تن.

مه لکتی مسری خه مل و خیز و دیاری و نیشان گه له ک ب وان فه کرن و ب وان په شاندن.

گاغا گهانه مال، باقی وی ژێ پرسی و گوت: کوپری من وه زیری من چاوايه؟

سولتان ئیبراهیم، ده ستی خوه خسته به ریکی و شه ش گوه ئافیتن بهر باقی خوه و گوت: سه ر پین هاتنا من ئەفه بو:

بابی وی وه زیر ئافیتن ده نگزی (کرنه دگرتیخانی) دا، گو: هێ ژنو گوغه ندا ئیبراهیم لدار رابن.

ئو هه ر دو به هه ف شابون و ئەم دل ب کول و خه م ژه هه ف به لایون.

***

میری هکاری

ژ زارده‌ئی پیره‌نه‌کا بوتی گولا نافده‌لی

ژی ۷۰ سال

روژا ۱۹۷۶/۱/۵

دبیژن میری هکاری سپنه فه‌گرت و ههر دو دهرگه‌هین نامیدی دور لی گرتن و نامه بو پسمیرین نامیدی فریکرن گوتی: دقیت چه‌کا دانن و دهرگه‌ها فه‌که‌ن چو به‌ره‌فانی بوه ناهیتنه کرن. میری نامیدی به‌رسفا میری هکاری دا گوتی: دار خازانه ژخویه، ئەم ژی مترین تو هاتیه سهر باژیری مه، ئەم دئ به‌ره‌فانییا خو کین. میری هکاری نامه‌کا دی دویرا هنارت و تیدا گوت: ئەفه من ژنوی هنار چاندن، هه‌تا ژئ نه‌خوم، ئەز له‌شکرئ خوه ناکشیم (ناکشیم).

پشتی هه‌فت سالا بلوکه (محاسره) دای، پسمیری نامیدی چفنیبه‌ک (له‌نگه‌ریه‌ک) یا په‌لاقی تژی سهرگوشتی که‌وا دگه‌ل نامه‌کی بۆ میری هکاری هنارت، تیدا گوتی: ئەفه هه‌فت سالا ئەم دبلوکیدا ماینه هه‌فت سالیین دژی خارنا مه دئ ههر ئەفه بت.

میری هکاری به‌رسفا وی نقیسی گوت: دیاره ههر ئەو برنج مابو هه‌وه کریه په‌لافت و که‌وا ئیکی فه‌کوژتییه یان ل نک ژنه بیلی یان ژئ ل نک پیره‌نه‌کی. ئەم پیدقی نینین، هه‌کار و بیباد بدهستی مه‌نه (ددهستی مه‌دانه)، به‌لی ب شهرت چه‌کا دانن (ته‌سلیم ببن) و نه‌ترسن و باش پشت راست بن، ئەز ناهیلیم خو دلویه‌کا خونین برژی. ههر دو دهرگه‌ها فه‌که‌ن دهرگه‌هی زبیری (دهرگه‌هی ژۆری) و دهرگه‌هی مويسلی - سه‌قاڤا (دهرگه‌هی ژیری) ئو بلا ههر که‌س لیه‌ر دکانا خو لسه‌ر کارئ خوبیت، دئ له‌شکرئ مه‌دده‌رگه‌ه‌کی را بیټ باژیری و دده‌رگه‌هی دیرا دهرگه‌قیت ئو ب شوندا فه‌کشین.

ده‌می ئەف کاغزا میری هکاری خوه‌ندن هاته قبول کرن و جابا میری فریکرن (هنارت). ئیجا میری فه‌رماندا و له‌شکر فریکر باژیری پاشی راسپارتی کو ههر که‌سی خرابیه‌کی بکت ئەز دئ گوئی وی بوم. چاخئ کو له‌شکر دهرباز دبو سهربازه‌کی ژعه‌شیره‌تا قه‌لوبنا وی شکه‌ست بو، چۆ به‌ر دکانه‌کی قه‌لوبنه‌ک بو خوتانی. پاشی کو میری ئەف کریاره (خه‌به‌ره) زانی فریکر (ریکر دویڤرا)، ده‌جدا گوئ لی بری.

میری پاشی فه‌رماندا کو مله‌ت ههر که‌سی بجیتنه سهر کارئ خوه‌ئوی ژئ له‌شکرئ خو کیتسا گه‌لیب مزویرکا و واری قه‌ره‌چا. ل قی واری به‌ره‌ک مه‌زن و بلند هه‌یه، په‌نگ مناره‌یه. میری کورکی خو ژبه‌ر خو کر و ئاقیت سهر وی به‌ری و گوت:

ئەفه به‌ری به‌له‌ک دینانه

شهادیت (شاهدیت) ههر سئ دینانه

سنورئ هه‌کارئ و بادینانه

بئی ره‌نگی دیسا حالی باژیری نامیدی ئالوز بو و که‌فته ته‌نگاڤیی، چونکی پاونیت وان که‌فتنه سهر میرگه‌ها هه‌کارئ.

پاشی مروغه‌کی ئاقلمه‌ند و دنیا دیتی هه‌بو خو کر دهرویش و چۆ میرگه‌ها هه‌کارئ و هوزانیت دلغه‌که‌ر

به‌لاف کرن و پاشی قه‌ستا باژیری (باژاری) میرکر، ده‌مه‌ک دریژ پی نه‌چو سالوگی گه‌ها میری، ههر ده‌جدا فه‌رمانا به‌ره‌فکرنا دهرویش دهرکر. پاشی یه‌کسه‌ر بریه جقاتا وی، دبیژن سئ رۆژا ل وئ دهرئ ما و ههر هوزانیت خوشت و دلغه‌که‌ر دغه‌هاندن. پاشی دهرویشی زیه‌ک ده‌ستویر ژمیری خواست کو بزقیرینه‌فه و گوت:

ئەز دهرویشم لیه‌ر خو دگه‌رم، چاره نینه دقیت ئەز فه‌گه‌رم هه‌رم سهر کارئ خوه. میری گوته گزیری خو: ده‌ه لیرا بده‌نی. لی دهرویشی مه‌ نه وهرگرت. گزیری گوت: میری من دهرویشی خه‌لاتی خو وهرنه‌گرت، ئیجا فه‌رموو (ئه‌مرکر) ده‌ه لیریین دی بده‌نی... نه‌خیر ههر وهرنه‌گرتن، هه‌تا کرن سه‌د ژئ ههر نه‌ستاندن. ئیجا میری داخازا وی کر فه و گوتی: دهرویشی ده‌لال پاته چ دقیت؟ ما سه‌د ژیری کیمین؟! دهرویشی لی فه‌گه‌راند و گوت: هه‌قی من یه‌ک زیره، مالی ته بو ته پیرۆز بیت.

میر: پاته چ دقیت دهرویشی ده‌لال؟ داخازا خوه بیژه.

دهرویش: ئەزه‌نی، من ئەو کورکی سهر وی به‌ری بلند ل واری قه‌ره‌چا دقیت.

میر: ئەفه هه‌فت سالا نه‌ا رزیبه.

دهرویش: بلا ئەزه‌نی، بلا رزی بت ئەزئ رازیمه (من قه‌بوله)؟

میر: من پامان و په‌ژنا (مه‌قسه‌دا) ته زانی.

گه‌لی جقاتی بو خاتری (خاترا) دهرویشی سنور شکه‌ست و نه‌ما، وه‌ک به‌ری لی هاته‌فه.

ئەف چیرۆکه بده‌ست براده‌ری

خوشتقی سه‌بری ئەحمه‌د بو‌تانی

هاتیه نقیسیین.

***

چیرۆکا میری هکاری و مزگینیا ته‌یری به‌اری

ژچیرۆکیټ نکیتنی هاته فه‌کوه‌ازتن

(۱۹۷۲/۱۰/۲۰)

دزمانی به‌ریدا هه‌کاربامیره‌ک هه‌بو، گه‌له‌کی ژیهاتی و عاقل بو. نافی وی حه‌سه‌ن به‌گ بو. ئاخفتنیت وی هه‌می سه‌رهاتی و ئیشاره‌ت و نسیحه‌ت بون. رۆژه‌کی ژ رۆژیت زه‌ستانئ د دیوانخانا ویدا ب چاکی و خرابی، ب ئەختوباری و بئ ئەختوباریا دوستان و خولامان، یه‌کی گوت: بیه‌شان مرۆف چاکه. یه‌کی دی گوت: نه‌ ئەفه چاکه. ههر یه‌کی تشته‌ک گوت. میری ژئ گوئ ددایئ، پاشی میری گوت: «ههر که‌سی مزگینیا ته‌یری به‌اری بۆ من بینت، ئەز دئ خه‌لاته‌کی ب که‌یفا وی ده‌می. خه‌لکی ژئ وه‌ توف ته‌خمین کر میری به‌حسی ته‌یری به‌ارییه. میر تی نه‌گه‌هشت چیه.

پاشی بویه نیفا شواتی ره‌شوئله په‌یدا بو. خولامه‌کی جست هات گوته میری: «مزگینی ل میری بیت ره‌شوئله هات. ئەفه به‌ار نیتزیک بو». میری هیچ به‌رسف نه‌دا و ده‌نگ نه‌کر. هنده‌کا گوت: چونکو

په شویله گه لهک زوی تیت، هیژ زقستان گه لهک مایه، کو نه و په پیدایه دبیت، له وای میری خو کر چو دهنگ نه کر.

مان هتا کو له گگله هات. مروقهک زوی ب زوی هاته جزویریا میری و گوت: مزگینی ل میری بیت، خودی پیلیت، نهغه له گگله هات. دیسا میری هیچ برسف نه دا. خه لکی گوت له گگله زوی ناهیت. وهختی هاتنا وی هیژ نه هاتیه، هیژ به فر، شلوفه و سه رمایه، بهار نینه، له وای میری دیسا مت بو چو نه گوت.

چهند روژان خو گرتن، وهختی نوروزی کو هات همیا گوتن وهختی هاتنا که وی سهری بهاریه. ئیدی نه گهر میری بو که وی برسفی نه دت نه حقه. مروقهک هات و گوت: مزگینی ل میری نهغه که هات، ئیدی بهاره، زقستان چو. دیسا میری برسف نه دا، خه لکی ته عجب کرن، بوچی میری برسف نه دا؟ قرینگ زوی هات، مزگینی دانه میری، دیسا چو نه گوت. ب کورتی چو ته بریت کو زقستان چو نه گهرمیانی نه مان همی هاتن. بو همیا کت کت مزگینی دانه میری، لئ میری برسف نه دا. مهن و گرگیت جقاتا میری چونه جیکی ب تنی رونشان دگهل بیک و دو ناخفتن، گوت: نه م نزانین، ژ بهر چ قرارا خوب جی نه ئینا.

قوت نهغ کاره بی حکمت نینه، چو میر هو سوز نه شکانديه.

مروقهک هه بو، ناغی وی مام تال «Tal» بو. ترانه کر بو گوته وان: پاره و ساق، نه ز دی چم بیژمه میری، مزگینی ل میری کشکله هات. مادام کو بو چو ته بری بهاری خه لات نه دابن، نه م زوی چاکه مزگینیا ته بریت زقستان بدینه وی. همی پیکه نین، گوته مام تالی: تو دینی، دی چاوا وی دهست دریزین که ی. میر دی ژته سل بیت، نه و نابیت.

مامی تال گوت: بخودی نه گهر خو سهری من بریه دی چم و وه بیژم. سهری وه نه ئیشینم، مامی تال هات، لثاف دهری دیوانخانی پاره و ساق. دهستیت خو ل دوی سهر و بهریت وی وهختی ل سهریک دانان، سهری خو چه ماند و گوته میری: مزگینی ل جه نایب میری کشکله هات: میری گوت: های ته مزگینی خوش بیت. تو گه لهک ب خیر بهی دی دگهل وی مزگینیی. نافهرین بو ناقل و تیگه هشتنا ته. مام تالی وتوف هزرکر کو میری ترانا بوی دکه ت.

به لئ میری، گوته نافه دهسته کئی خو: هره ساکو و شهلاییت من بو مام تالی بینه. بو وی ئینان و دانئ. میری گوتی: ته نهغ خه لات پیروز بیت، رونستی بیت جقاتی سهر سورمان مان، گوته میری: نه و هند ته بریت بهاری بیت سپه وی و برین هاتن، بو همیا مزگینی دانه ته، بو چو ژ همیا ته خه لات نه دا، بو کشکلا گوی خور ههر جار ده میت سالی ل سهریک لسهر گلینگان پین دخت، ته بو وی خه لات دا نه و چ عجباییه!؟

میری گوت نه هه که بهروفاژی با مهنده هوشی بو گوتن: ژ بهر چ نه م تینا گه هین؟

میری گوتی: دیاره هتا بو هنگو نه هیته روهن کرن، هنگو نه و هند هوش نینه تی بگهن، نه گهر سه بهد نهغه یه، ته بریت بهاری همی ل دهوسا خو دگر پین وهختی خوشی و شادی دگهل مه دین به لئ

همما نیزیکی ته نگافیی و سخنتییا زقستان بون، مه ل ناسختییا زقستان بتنی دهیلن. ل دوی خوشیا خو دکه فن دچن. به لئ کشکله نه گهر چی پیسه به لئ همی ده ما دگهل مه یه، دنه خوشی و خوشیادا دگهل مه یه هفالی راسته، ب نهختویاره. نه و رازیبه بیسیی لسهر گلینکیت (گوفکیت) مه. بهس دوستی هوسا ب نهختویار دفتی ههر کهس خه لاتی مزگینیاوی بدت. هفالی درست نه و ل خوشی و ته نگافیی هفالی بت نه ل خوشی بتنی همما گوتنا میر حه سهن ب دل په سندن کر.

***

حکایه تا شیخ سلیمان پی ب زهنگل

ژ چیرۆکیت نکتینی

هاته شه گوهارتن

(۱۹۷۲/۴/۱۴)

دبیزن وهخته کی ژعه شیرده تا زیباریان مروقه کئی گه له کئی میرچاک هه بو. ناغی وی سلیمان بو. دائمی شولا وی دزی بو، خو ژ حه بسی خلاس کر، هزرکر گوت: چاکه بچمه به غدا یی لسهر قه بری غهوسی، قه دهره کی روینم، تویه بکم، ئیعتباری په پیدایکم. پاشی نه گهر دزی بکم، کهس هزرا من ناکت. رابو جلیت دهروشان دهر خو کرن و دد و کشکول ب ملی خوه کرن. ریکا به غدا یی گرت، چو سهر مه زاری عه بدولقادر گه یلانی، یی کو ناقداره دبیزن غهوسن به غدا یی. ل وی دهری درونیشست، دهست ب عباده تی کر. روژی ژ کونجی مزکهفتی دهر نه ده کفت. خه لکی دهاتنه سهر غهوسی، گه لهک باوهری بوی دئینا.

ناوی دپرسی: ناغی ته چیه؟ دگوت: ناغی من سلیمانی دهروشی دهرکاهی خودییه. خه لکی زوی دگوتی: استغفرالله. تو چه و ده دهرموی، تو شیخ سلیمانی، تانجی سهری مه همیانی.

خه لکی دگوته وی: نه م هیفی دکه یی، جاروباران ته شریفا موارکا زاتی وه (هنگو) دهرکفن، دا همی کهس ب دیتنا و جودا مسعودا عالی، خودان فهیز و بهر دکه ت ببیت. وی ژ گوت: نه وی بهند گونا هکار لیا قه تا وی نیه و ژ غه بری وی زوی سه به به کی دی هه یه، نه شیم دهرکفم. گوتی چیه؟ گوت: نهغه یه، لسهر همی ریکا گه لهک مروقه هه نه. نه ز ژ خودی دترسم کو یی من بکه قیته سهر مروقه کئی بی چاره و بریت و نه ز پیتر گونه هکار بیم. خه لکی بوی گوتی پیتر باوهری بی هات و پین ئینا گوتن: قه ت نابیت هه که مه تو ب پشتی بری لازمه ته شریفا خو بینیه مالیت مه. وی ژ گوت: نه ز قه ت هاتنا پشتا چ کهس قه بول ناکم. به لئ بو خاترا هنگو (وه) ب تهرزه کئی دی دئ هیتم. بو من دو زهنگلان بین دئ بسهری سولا خوفه دروبم، دا دهنگ بهیت مروقه بحلن (بحلین - لسهر ری بچن) پین من نه که قیته سهر وان. خه لکی همیا گوتن: سبحان الله، چهند هزره کا هویر و کویر کر، پیتر باوهری پین ئینا. ب کورتی، زهنگل ب سولیت خوفه دروین. ههر روژ ماله کا دهوله مهن، ژ مه زیت به غدا یی نه و گازی ذکر و میثانداری بو وی ذکر. بقی رهنگی ل به غدا یی ناف و دهنگه کئی مه زن په پیداکر. بناف کت، بناغی پی ب

زهنگل و گهلهک مرید و پیشفه‌نویس په‌یاداگرن. دویمایه پاشی پشتراست بو و زانی، کو خه‌لکې باوهری پین ئینا و کهس هزرا خرابیې ژئ ناکهت، گوته مه‌زنان: نه‌ز همز دکهم ژ درقه‌ی باژپړی بو من خانیه‌کی چیکن. نه‌ز و چهند دهر ویشیت ژار ل وئ درئ رونین عباده‌تې خودئ بکه‌ین، چونکو ناټ باژپړی قه‌له‌بالغه، دلې مروځی موشه‌وه‌شی دبیت، مروځ نه‌شیت ب درستی زکړئ خودئ بکت. هه‌میان گوتن (گوت): سهر چاقان و سهرسهران، ههر نه‌مرئ حرزه‌تې شتیخی بفرموت، نه‌م ب جان و مال حازرین فهرانا وی پیکبین.

خانیه‌کې مه‌زن بو وی چیکر، دگهل چهند دهر ویش بیت کول و پړئ درونیشتی کو بخو دزانی. دهر ویش ئینا سهر هزر و باوهریا خو.

روژده‌کې بناټی سهره‌دانې هاتنه سهر مه‌رقه‌دئ غه‌وسی، شه‌قې مانه ل و پړئ. بن دیوارئ خزینا مالې ته‌کیا غه‌وسی کونکر، نیریکې ملیونه‌کا لیرا پاره و گه‌وه‌ر ئینانه دهر. دو روژیت دی مان پاشی چونه خانیه‌ی خو.

شیخ سلیمان دگهل سځ چار دهر ویشان جه‌مالکه‌کې مه‌زن ژ گه‌وه‌ر و زپرا بو خو هه‌لگرتن و گوته دهر ویشیت دژئ هوین (هنگ) ژئ، پشکا خو هه‌لگرن. هه‌رچی کو نه‌م نه‌شیتین هه‌لگرن، ببین ل جهه‌کی دویر چال کین، کو پاشی چهند ساله‌کیت دئ ب کراسه‌کې دی و ب رهنه‌کې دی، هیتین بوخو ئینینه‌ده‌ر و به‌ین. گوت: نوکه چاکه کو به‌لاټ ببین، ههر کهسه‌ک بجیتنه وه‌لاتئ خو. نه‌گهر نه، بیتگومان دئ لسهر مه‌ نه‌شکه‌را بیت و پاشی نه‌م ژده‌ستی حکومه‌تې خلاص نابین رابون به‌لاقبون و چوئ. پاشی چهند روژان (مټولی) و مجه‌وریت غه‌وسی زانی. خه‌به‌ر دا حکومه‌تې. به‌لئ پاشی چ؟ کی دزانیته کیفه چوئ؟

وده‌کی گورگان ههر بیتک چو چیا یه‌کی و چو کونه‌کې.

شیخ سلیمان هاته وه‌لاتئ خو رنشت تویه‌کر. ملک و په‌ز و ده‌وار کړی. بو ده‌وله‌مه‌نده‌کې مه‌زن. نوکه ژئ لناف زبیاریان ل گوندئ «پهریس». ئوبجاغا وی ماینه. دیسا دو ده‌وله‌تمه‌ندن ناټی مه‌زنی ئوبجاغا وی مه‌لا حاجیه‌ی.

هنکی ده‌ست هه‌لاتیبا حکومه‌تې هیچ لسهر کوردستانې نه‌بو. کهس نه‌شیا وی مالی ناټ کوردان ب ده‌ست خو بیخیت چو چو، پاشی خه‌لکې دگوتنه سلیمانی: مال خراب، نه‌و گونه‌هاکا مه‌زن بو ته‌کری غه‌وسی به‌غدا یې دئ هنگیتقت. وی ژئ دگوت: من خیره‌کا مه‌زن بو کړی، چونکو ساخان مال لازم، مریان لازم نینه.

نه‌گهر نه‌و غه‌وسه‌کې راسته هیچ ته‌لاقتا من ناکهت، چونکو ب سه‌به‌با مالې وی من ده‌ست ژ دزین کیشا. نه‌گهر درویه به‌س نه‌شیت کاربکت (اثر بکت) ماده‌م و دیه نه‌ز ناترسم.

ژ چیرؤکیت خرځه‌کړی بیت باسیل

نکیتین ویتت سالا (۱۹۲۶ - ۱۹۲۹) ئ.

***

حکایه‌تا رزگینیې رپگر لاورئ نامهر د کالی مه‌رد

سځ چار سالا پینشی نوکه ل نیزیکی دیاربه‌کړئ مروځه‌کې در، رپگر و میترچاک هه‌بو، گوتنی رزگین. نافده‌سته‌کې وی روژده‌کې بومه حه‌کایه‌تیت باخوه‌ئ خو دکرن دگوت: نه‌م جاره‌کې چوئوبینه رپگری، مه‌ په‌زه‌ک ل شپوگلی دزی بو، مه‌ بخو دبراشت. نه‌م چل ناټ ده‌ست بون دگهل مام رزگودا بوبن.

مامی رزگو چو سهرئ گری ب دوربینی ته‌ماشای ده‌شتی کر، دیت لاره‌کې لسهرئ ده‌شتی دهرکه‌قت، مارتینیه‌کا ته‌لیعه (* یا ره‌ش وکی چاقئ مام بزئ بلیقه‌ بو. دو ره‌خت فیشنگیت کارخانه، ههر ره‌خته‌کی پینجه‌ه فیشنگ تیدا یه‌ک ل پشتا خو به‌ستی، یه‌ک برا پیلې (ملې) خو دانای، سولا دیاربه‌کری دپیدا، پشتکی گره موسا دبه‌ردا، رانی به‌رگوزیت ده‌ی دبه‌ردا، چه‌قی و عگالیت موبسلی لسهری. ده‌ستی خو برېو بناگها خو لافزه‌ دگوت. شاه ب سه‌پانې خو حساب نه‌دکر.

مامی رزگو گوت: گه‌لی نافده‌ستان نه‌ف مروځه‌ یان گه‌له‌ میترچاکه یان نه‌حه‌مه‌قه. یه‌ک هه‌رپه‌ پینشیا وی بشه‌لینن. چونکو ژریر و سهر و به‌ریت مه، یه‌ک دبیت بجیتنه پینشیا یه‌کی شریکی دئ به‌رئ خودنی، قینجا یه‌ک چو گازیکرئ:

هو لولو، به‌رسفدا هوک لولو. گوتی: تفنگا خو دانې، ره‌ختان دانې سهر: سولیت خو ژپیکه. پستک (pistik) و رانی به‌رگوز، چه‌قی عه‌گالان دانې، هه‌ره‌ بخیر بچی. گوتی: گه‌له‌ک باشه. کراس و دهرپینان ژئ دانم (بېخم) یانه نه؟ گوتی نه. نه‌و بلا ب خاترا ته‌بن. هه‌می شې و مریت وی ئینان دانانه پینش مامی رزگو. دیسا مام رزگو به‌رئ دوربینی داده‌شتی دیت پیره‌ میتره‌ک یې تیت که‌ره‌ک ل به‌راپیکې، هیتدی هیتدی ده‌اژوت. عه‌بایه‌کې که‌فن هاقیتیبو سهر ملې خو، شیره‌ک و مه‌تاله‌ک دبه‌رخو دانای، ههر ئوشه‌ ئوش ل که‌رئ خو دکر، مامی رزگو گوت: یه‌ک هه‌رن وی ژئ بشه‌لینن. یه‌ک چو‌گازی کړئ هو لولو. به‌رسفدا: هو لولو قوزل قورت و ژه‌هره‌ مار، هونگ وکی سا ل وان درانه چ دکهن؟ نافده‌ستی گوتی: درپژ نه‌که، که‌رئ خو به‌پیله و عه‌بای و شیر و مه‌تالی دانه، هه‌ره‌ روخا خو خلاسه‌که. گوتی: ته‌ که‌نگی دیتلا دایکا خو بو من ئینایه نه‌ز وان (وان) نه‌ختی وئ بدمه‌ ته. نافده‌ستی (خولامی) قیشنگ ل تفه‌نگی دا، دهرئ تفه‌نگی راست کر، مامی کال. به‌لئ مامی کال (نه‌ختیار) دهره‌فت نه‌داین، شیرئ خو کیشا ئو ئیرش کره سهر نافده‌ستی، نه‌هیتلا نافده‌ست تفه‌نگا خو ناگردت (***)، گه‌هسته سهر نافده‌ستی، نافده‌ست ره‌قی. مامی کال رپینا خو که‌ره‌ دوی خو سهر‌دونا ههر وه‌تو هه‌تا نیزیکی شیقکه‌کې بون، نافده‌ست هات بو ناټ مه. مامی کال هاته سهرئ گری. مه‌ قیا بجینه‌ هاوارا هه‌فالی خو. مامی رزگو نه‌هیتلا گوت: نه‌ز ناهیلیم. مامی رزگو گازی کړئ گوت: هو مامی کال وده‌ دگهل مه‌ که‌بابا بخو. گوتی: نه‌ز دگهل سان ناچمه سهر کلشئ (که‌له‌خی) مرار. دیسان نافده‌ستان گوت: ناغا دابچینی نه‌وی هه‌تکا مه‌ بر.

(*) مارتیني = جوړه‌کې تفه‌نگې بویه.

(**) تفه‌نگیت به‌رئ بارویت دکړئ و ناگردان، به‌رک ناټیت.

رزگۆی گوت: ئەز ناھێلم. دیسا مامی رزگۆ گازی کرئ گوتی:

«وهره مامی کال بهختی خودی و پیغه مبهران بۆته. مامی کال گوت: ئەفه ئەز هاتم دا نه بیژن نه ویرا. هات شیری وی روسه ددستیدا بهرانه ری مامی رزگۆ لسه رچۆکه کا خو رونیشت، گوتی: دئ بیژه ته شول ههیه ئەز ب لهزم دئ چمه سهر ریکا خو.

گوتی: کهبابا بخو پاشی دی بیژمه ته. کالۆی دهست ب کهباب خاری کر. وهختی کهبابیت خو خوارن، مامی رزگۆ چهند تشتیت ژلایین وی نامهردی ستاندبون هه می دانه وی، ئوژنک خورا ژی خه نجه رهک خلات دا مامی کال گوتی:

هه ره بخیری بچی تو لسه ر چاقیت مه هاتی، ئەو تشت حه لال بن، ته ئەو تشت بو که سیته وهکی ته باشن ته پیروز بن.

ئەف چیرۆکه باسیل نکتینی خرفه کربو و ژی هاته فه گوهازتن (۱۹۷۲/۲/۱۸).

***

چیرۆکا عهبدولرهمان ئاغایی زوباشی

ژ دهفته ریت / جه گهرخوینی

هاته فه گوهازتن

(۱۹۶۴/۶/۱۰)

عهبدولرهمان سهرومال مهزنی ئیلا خو بو. دناقبهرا وی و پسما مین ویدا دل نه خوشی پهیدار بو، عهبدولرهمان مرۆفه کئ درهوبن بو، نهخوهست (نه قبا) دوژمناهی و دوبهندی دنا ئیلا بکه فی.

شه فه کئ ژشه فان خوه گوهوراند (گوهوری)، سوار بو، ژنا ئیلا ده رکته و ب غهیدی بهری خوه دا چۆلی، بریکته. هال فر و هال ور، هه تاکو رۆزه کئ ل کۆنی ئوسمان ئاغایی ملی راست هات و ل ئالی ئۆدی په یابو.

پشتی چهند رۆژان ئاغای ژئ پرسی و گوت: میتفانئ دهلال نا فی ته بخیر؟

عهبدولرهمان: خیرا خودی ل ته بی، ئاغا نا فی من بهر سیله.

ئوسمان ئاغا: بهر سیل! لاو، ته خیره؟ چی ل ته قه ومیبه؟ ژنا پی خوه را بیژه، دا ئەز لبه ر بارئ ته رابم.

عهبدولرهمان: ئاغا (ولّه) بخودئ، سه ری ته ساغی، تشتهک به سه ری من نه هاتیه، دهولهت سه ری ته، ئەز هاتم، ژخوه را ل جهم جوانمیره کئ وهکه ته کارهکی بکم نانئ خو بخوم.

ئاغا: بهر سیل لاو چ کار ژته تی؟

عهبد: ئاغا تو ساغی، هه مو کار ژبرائئ ته تی.

ئاغا: تو بکیری میرانی تی؟

عهبد: نه ئەزه نی.

ئاغا: تو بکیری کارئ ئۆدی تی؟

عهبد: نا (نه) ئەزه نی.

ئاغا: تو بکیری چ تی؟!

عهبد: ئاغا دهولهت سه ری ته ئەز لبه ر دهستی پی ره کا کارم ژوان بخه بتم.

ئاغا: دهنا خوه لاو هه ره ئالیی مالیی ژبی ره کاره ئاگر و ئاڤ و ئاری کاریا وان بکه.

عهبد: سه سه ری من و باقی من ئاغا.

هه ر گاف دناڤ ملا (ملییا) و دوژمنی وان ده کوشتن و تالان و لیدان بو سوارین ملا ژجه رگی ره ل کار بو.

رۆژه کئ قییرین و لیلان ب خه لکئ ئیلا کت و ژهاویر سوار دابه زین، دوژمنان. عهبدولرهمان لبه ر سیلی ئاگر دکر، ژنا نا فی یا بچویک ژپرا گوت:

بهر سیلۆ ره به نۆ، خه لکئ تالانی مه هافانه، دوژمن ل قه راغا کۆنانه، ده (دئ) توژی رابه سواریه توژی ره شکئ (هوکئ) به لکی یهک دو بته بهرهن.

عهبد: ده به سه، ئەز ره به نی خودئ ژکو کارم (چه وا دشیم) هه رم شه ری سواری کو بیه نی (بونا) به لکی ژی بدا داری خوه.

خاتوینا بچویک: ئو هل مالا باقی ته بی، داروبه ر و بهژن و کیسما ته یین عه گیدانه، خوزی تو نه ولو ترسونک بو یا!

عهبد: وهکا هه سپه کی ژمه را په یداکه، ئەزئ ژبو خاتری (خاترا) ته هه رم وه که میرا. هئ ئەز نه چۆمه شه را. لئ دبه (دیبت) ئەز بیتم کوشتن، ئەز ژهه سپی بکه قم لسه ته یه ها!

خاتوینئ گو: (ولّه) باقۆ نه لسه ر منه، چ ژمه ره لازمه، ها ها بی خونا خوژی ناخی ستو، تودبئی ئەز ژبونا خاترا ته هه رم شه ر. نا (ولّه)، چرا زیونا خاتری مه چما، ما چما ئەز چی چیا تمه؟!

عهبد: نانا (نه نه) باقۆ تو رابه هه سپه کی ژمه ره په یداکه بره (بلا) خوینا ته لسه ر ته بی، خودبیه به لکی ئەز ژویدا تیم (ئەز دویرپرا تیم) ژبو خاتری چاقین ته، بره ئەز بیمه کوشتن.

خاتون: ئەز ژته را هه سپا ژکو بینم ها وی ها (هه) یه، بهرگیلی (بارگیری) ئەفئ ل دهڤ (به ر) ده ری گریداییه، هه مه لئ سواریه و هه ره.

عهبدولرهمان بله ز رابول بهرگیلی سواریو و شلفه که (دهسته کئ) روما (رما) ژخوه را په یداکر و ل دۆرا کۆنی مه زن ل سه ری ک چۆ و هات (هاتوچۆ) پاشی ئییریشی بره نه یاران. خاتون لئ ته ماشادکی و ددلی خوه دا دبیزئ:

«بخودئ ئەف میترک ژقالکئ خو زیدیه. هه نیه (هه بت نه بت) ئەف مروفه کئ بناڤ و دهنکه، ژبونا خاتری مه خوه خسته یه فی دلئی (فی کراسی) پا ده (دئ) هه که شه گه ریا ئەزئ سرا وی ده رخم، گو دین

خوزی ب ساغی دیسا شه گه ری.

عهبدولرهمان هاویر سوارین دوژمنان دشکینن و تالانی ملاتینا بدارئ رمئ شه دگرن، ئەخته رما دا

ژیښ، دهقی دهری و بلهز بهزی سوارئ ملا هات و ل نالیښ مالی په یابو، لبر ناگرئ سیلښ پرونشت و دهنګی خو نه کر.

خاتون: نهغه به برسپل ناغا، ته دگو ته زب کیری سوارئ نابیم (ناهیم) بسهرئ ناغی تو میرخاسی، دناث ئیلا ملاده (miladi) وهکه ته په پیدانابن.

عهد: تُو تو خودیګی نه زبهنی، خاتون تی ولولمه نه کی، چپین مه خوشه تی ولو بکی کو ناغا مه ژفر درخی.

خاتون: بسهرئ باقی مه، نه زه هه ژته پرا (نه ز بو ترانه) دبیرم بهرسپل و بخودی ناغی ته نه بهرسپله، تو خودیګی، تی ناغی خو یی راست ژمه پرا بیژی؟!

عهد: هو... نه ز خولامی به ژنا ته مه خاتون تی ولول من نه کی. بخودی ناغا ب من بحه سیی وئ (دی) م ژفر درخی. ب زوری نه ز دفرده ستري مه. تو بسهرئ باقی خو هکی، تو به لاخوه ژمن فه کی.

ژخوه هه مو سوچن ته بو. ته نه گوتا (گوتبا) پابه هه پره، که نگی نه ز دچوم، نه بو خاترا ته بونا (با)، که نگی نه ز بکیر شه پرا دهاتم.

خاتون: بهرسپل ژبونا خاتری من، بیژه، بی ناغی ته چپه؛ به ختی باقی م ژته پره بی، نه ز ژکه سپرا نابیم.

عهد: ب فرشا خو مژول دکر، تُو پشکوکی (بژ کوژکیت) بهرسنگا (سنگی) خو شه کرن، ل سیلښ زپین. گاغا خاتون چاف ل بشکوکی زپین کر (که فیت) ده ل لیتفا کر (لیتفا خو گه ست - لیتفا گه ستان) و دجیده غاییس ما (مه نده هوش ما) تُو گوت: هوم هوم... من نه دگو نه ز نه ئی (بی) بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

قی میترکی نابی، دقئ نه م ژیره نافه کی خوشتر په پیداکن. ژناقئ ملانره شهرمه کو خه لک بیژن عه گیدی وان بهرسپله.

ناغی گازی کره بهرسپل و ژتپرا گوت: بهرسپل لاوؤ نه م چ ناث ل ته بکن (ناغی لسهر ته دانین)، هه ما ناغی ته یی به ترئ کر عه بدولره حمان، دهنګی خو بکی (دهنگ ژته بیت) خاتونا بچوک ل پشت په ردئ گازی کره ناغی و گوت: ناغا هه ما بره (بلا) ناغی غولامی مه عه بدولره حمان بی.

جفاتئ تقا گوت: گوتنا خاتونئ نه م ناشکینن.

ژوی پوژئ پیده، هه رکه س بادکرئ عه بدولره حمان ناغایین زوباشی. عه بدولره حمان ناغایین زوباشی دناث ولیت دا بو هکی دهوئ (دیوئ) باله فرئ، چپروکا هه کا دگو: ب قلقوچه (شاخه). هه کا دگو: سئ سه ریبه (سئ سه ره). هه کا دگو: سه هاسنه (ناسنه). ناغی وی دوه لاتیدا به لاقبو. پیره کا بناغی وی زاروکی خو ده ورا دبرن (دنفاندن) و گوتئ: پازان پازان بنقی بنقی وی عه بدولره حمان ناغا زوباشی بی وه ها...!

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

عهد: بهرسپلایه. همه (هه ما) خاتون دهستی خو نافیته پیسیرا وی تُو گوت: بخوده ئی تو راست نه بیژی، نه ز به لاخو ژته شه ناکه، ده ست ژبی نه بهردان، نه زنی نه با بکم قپین وه بکم کو ناغا و خه لکی تودی (دیوانی) هه مو ل مه بجفن.

لاوؤ راست بیژن دهر دئی وه چیه؟ ئەف چەند جار هون ب هەقرا دخوازن هەرن، ئیجار ئەف نه غەبده (پوسیده بونه)؟ کا بیژن چما هون دجن؟! رینجیهراب هەقرا گوت: ناغا پرستی ناموسا ته نهما قبول دکی ئەم نکارن ل فر بقی کاری دهر باسکن (دەربازکین)؟! کورؤ کا بیژن وه چ دیبه؟ چ بهیستییه؟ بسەرئ باقئ م تشتهک دبن زمانئ وه ده ههیه؟ بهلق و له ناغا، پا ژته تئ فهشاردن (فهشارتن)؟ ژخوه قای فهشاردن چرا ئەف میترک عەبدولرەحمان ناغا زوباشی، ئەم دنا (دناف) جهئ ژنا ته یا بچوک ده ئەفه چەند جارە دبین. ئەم ژته نهویرن (ئەم نهویرن ته) تو دئ کورؤی (بکورؤی) ئو ئەم شەرم دکن ژتەرە ژئ بیژن. نا قەنج ئەفه (ئەفهیه) کو ئەم ژجم ته ب رویهکی سپی هەرن، مه نانئ ئودا ته خواری ئەم نکارن تشتی بی ناموسی ل بوارا ته قەبول بکن.

ناغایی سەر خسته بهرخو (سەرئ خوشۆرکر)، سمبیلئ خو بادان و بیژنی (خوکر) کر، پاشی سەرئ خو پاکر و گوت: لاوؤ (لاوین) مالا وه ئاقا، لئ دقئ ئەف تشتی ولو ب دزی بن (بت). ده فهگەرن، پهیا بن ئەمئ ژتیره چارهکی بکن. ئەم وی راستا راستا (راستورااست) نکارن بکوژن خەلکی بیژن (خەلک دئ بیژن)، گەلؤ چما (بؤ) کوشتییه؟! رینجیهرت ناغای پهیاون و دلئ وان هینک (هوبن) بو، زانیبون (وان زانی)، کو درئ دانایی جهئ خوگرت و بزمار دخوینیدا هاته کوتان. عەبدولرەحمان هیا وی ژبایی فەلهکی تیبیه؛ وهکی جارا دلخۆش و روگەش، ناغا بندهست و بسپوران ل دؤرا خو دبینی.

رۆژەکن ئوسمان ناغا باکرئ و گو: عەبدولرەحمان لاوؤ ئەزئ تشتهکی ژتەرە بیژم: ئەگەر ته ئانی ئانی؛ لئ ئەگەر ته نهئانی ئەزئ سەرئ ته ژتیکم (بم). عەبدولرەحمان گو: بیژه ناغا، تشتی ژمه بی ئەز خوه ژبەر نادم (نا هاقیم).

ناغایی گو: ئەز ژته دخوازم، ههسپئ سور تی خان و مانی چورسی ل کەلهها (کەلا) حەرانی ژمهرا بیینی و پیرۆز خاتونا کچا وی بیینی فر.

عەبدولرەحمان گو: ناغا خوهدی کری (کر) ئەفه و نه تشتهکی دیبه. پا ته ژ ئاغیهره ئاقیت و فهگەرپا، کاروبارئ خوکر. پۆژا پاشی (پاشتر) سواریو بهرئ خوهدا ئو غورئ و پشتا خوهدا فەلهکی و چو. باکوی کولوس و شارا (راپیچا باژیرا) و شال و شاپک (شەل و شەپک) قەرەجزمه (ره شه جەزمه) قامچیەکی (کا) زیقی دبهره، ل ههسپهکی قەمەری (که مەر) سم کور سواره، پالتویهکی سور لئانف ملایه ریشیی (چوخک) شاری بسەر بهژنیدا دههکن، سمبیلئ سوژئ بادایی، ئەنی بلند و بهژن بلند تو دبئی قئ (ئەقئ) ژهیکا نامئ دهرکه تیی. گرتدان و روژ کاتی لئ، ژ وهلاتئ (ملا mila) پریکهت و حەفت شەف و حەفت پۆژان لسەر هەف (ل سەریک) برتده، هئ پۆژا حەفتا (هەفتئ) ل میترگا شقا ل شقانهکی راست هات و ژئ پرسی و گوت: لاوؤ شقانو تو شقانی کینی؟

شقانی گو: کورؤ مهقئ چاقئ ته ژبایه، تو کەلهها حرانی نابینی، ئەز شقانی خانئ چورسیمه.

خوبایه ژ وهلاتهکی دوری دهستی، ژ لهورا توقئ پرسی دکی.

عەبدولرەحمان: لاوؤ شقانو، خەلک شقانا ب چ ناس دکی (دناسی)؟

شقان: دجهدا لئ فهگەراند: ب نان و شیرا.

ههمه ناغا پهیا بو و ههسپئ خوه بهردا میترکی، دهست ب نان و شیرئ خوهکر و خوار فهخوار ئو سهرئ خو خسته (دانا) که ته خهوا شیرن.

دهمئ پۆژئ هنگوری بو، پۆژ لهر ئاقا بونئ بو. شقان بانئ کر و گوت: سواریو لاوؤ، رابه ئیفارهکه دهرنگه، پۆژ لهر ئاقابونه ئەگەر تو میقانی خانئ چو سوری بی، دهرباسبه بهری کو دهرئ کەلههئ بگرن پاشی تئ لهر دیوارا بمینی.

ناغایی گو: چما و لوزو دهرئ کەلههئ داددن.

شقان: برا تو نه خەلکی ئان وهلاتایی، قئ ئاف و دهنکی عەبدولرەحمان ئاغئ زوباشی ته کریبه (ته گولئ بویه)؟

عەبدولرەحمان: عەبدولرەحمان ئاغیئ زوباشی چهوايه کورؤ!

شقان: م بخو نه دیبه، لئ خەلک دبیزن گوهکی وی مسیله و یهک دوشکه. دبیزن ب قلقۆچه، برئ وی ههنه، مرۆقان دخوی.

عەبدولرەحمان: یا یا چهوا مرۆقان دخوی؟

شقان: ئەرئ (ولہ) مرۆقان دخوی، ما تو نزانئ مروقان دخوی؟

عەبدولرەحمان: چرا! ولہ ئەز نهئا ناییم، هئ ههسپئ من تیر نه خواریبه.

شقان: ئەزئ بخوه ههپم قەئ خودئ ژته ستانیدیبه.

عەبدولرەحمان: ب روئاقا (دگەل پۆژئاقایی) ل ههسپئ خوه سواریو، خو گه هانده بهر دیوارئ کەلههئ، ههسپئ خوگریدا و ب دزی (ب دزیکي) دناف گارانا گامیشادا کەنه هندوری کەلههئ و خودا بهر دیوارهکی ههتا لئ بو رهش (تاری) و هەر کەس خو وی هیدی هیدی دگه هانده خانیئ ههسپئ سور و دهستئ خوه ل زنجیر و مریندا وی گپراندا، بالا خوهدایی کو سەرئ زنجیرئ دهر باسکرنه ئودا ژۆری، هیدیکا ب زنجیره ب ههواکهت نیفا ژۆرئ و دینا خوهدایی (بهرئ خوهدایی) کو سەرئ زنجیرئ ب لنگئ (پینیکئ) تهختئ فه گرتدایه، لسەر وی (تهختئ کچکه ب شهوق و دیدار شه رازایه دوچه کو بالگهه دست دا زنجیرئ هلکشیا (هلکشیا) بن تهختئ وی فه، پاشی سەرئ خۆ راکر، دهستدا پهردا لسەر هلدا وهکی روناهیەکی لهر چاقا روهنبو، نهشیا خو راکرت، هئاروکین وی راموسان و که ته دبن تهختئ فه. پیرۆزئ سەرئ خو هلدا (راکر - بلندکر) ئول هاور (ل چار نکار)، لئ کەس ل وان رهخ و رویان نهدی، دیسا سەرئ خوهدانی هی ژنو بنیئ ل عەبدولرەحمان خواریانه فه، رابو سهرخو، دیسا ب سرا خوه خوزکی و راموسانهک ژئ دزی و خوه خهرقا (حشاندە) بن تهختئ.

پیرۆزئ گو: های ئەف چ پهیايه ناهیلی ئەز رازم، خو نه ههنگ ژخولامئ باقئ من ژسهرئ خوه تیر هاتبن سەر جهئ من؟ رابول ههمی دران ته ماشه دکر، دی ههمی دخهوا شیرن دانه، دهرئ لهر دادیی،

فَهگه رپا هاته فَه سهر ته ختی خوه گوت: ره شو دهر که فَه، هه مه تو عه بدولره حمان زوباش، به ختی مه ژته ره، نه ز دهنگی خوه ناکم. ده (دئ) دهر که فَه به ختی باقی من ژته ره.

عه بدولره حمان ژنشکافه ل هه مبه ر خاتون، نه و خاتونا ب به ژن و بال ب شوق و دیدارا خوه فَه رپاوستا، نه ب دلگی لئ ب سه د دلان دلئ وی بژیایی (پتفه نویسیا) ئو گوت: بسهری باقی م مروف دبیژی قه ی تو ژ دور فَه هاتی، خودیکی ناخی ته چیه؟ چکا بیژه، چکا وهره رونه. ما نه م به ختی خوه دایه ته؟

عه بدولره حمان: ناخی من خاتون، ناخی من عه بدولره حمانه.

پیروژ: خوه دئ بکی نه عه بدولره حمان زوباشی بی، من به ختی (خوه) نه دایه، نه کو تو نه و بی؟

عه بدولره حمان: زوباشی مه خاتون، ما عه بدولره حمان زوباشی چاوابه؟

پیروژ: وهی خلک دبیژن ب قلقوچه، مروف خوه ره ب په ر و بازکه، پا (ولّه) تو نه عه بدولره حمان زوباشی، وا وهیلی عه بدولره حمان زوباشی ولو خوشیکه؟! ده کا وهره رونه. ولّه تو نه عه بدولره حمان زوباشی.

عه بدولره حمان: ولّه نه ز عه بدولره حمان زوباشی مه، من په ر و قاوچی (شاخیت) خوه ل دهر فَه دانینه.

پیروژ: ده هس دهنگی خوه مه (نه) که (دهنگی ژخو نه نینه)، ولو مه بیژه، پا (ولّه) باقی م بسته به سس، وئ یه کی چیبکی مه زن گوھی ته بن (پرتا مه زن هندی گوھی ته لئ که ت) وهی له ل مه په به نئ عه بدولره حمان زوباشی ولو یه وده که ته یه، ولو خوشکه خشکوکه پا (ولّه) تو نه ئه وی، خوه دئ نه کی تو نه ویی چرا چ حه قیته ل ته هه یه (ته چ حه ق لسه ر خوه هه یه).

عه بدولره حمان خوه به ردا سهر ته ختی وئ و دا بهر هم بیژا (کیتشا به رسنگن) خو و گوت: تو ولو بکی نه ز نه ا ته و باقی ته و ته فلی که له هی لسه ر ملی خوه ده بنم و بفرم ها!

پیروژ: وهی وئ نه نه ز قوربانا (گوری) ته مه، نه ز دهنگی خوه ناکم ولو مه که.

چرا ده به لاخوه ژمه که که، مروف نه ویتری نیژیکی ته بی؟! لئ عه بدولره حمان بده ستی وئ گرت و پاکیشا بهر سنگن خوه و ل هندوری ئودی بر و ثانی.

مالا باقی پیروژ خراب نه بی؛ به ژن ژشوخی و شه نگیب و دیم ژ روژئ و چاف حوبرئ و نه برو ژ هه یقی و پوز رچلیل و لیف ژبه لئ گولئ و بوغازا گهرده نئ ژبه رفئ و جونک (هناروک) سیقی خه لاتئ و پاخی و که مبه رکه (که مبه رکه) زیژی ژکاری (شولئ) وانئ ل به ژنئ، تلی و په نه چه ژفندی دیری. ئه ماس د گوتره کی لنگئ وئ. نه ز چ بیژم ژسه ر حه تا پی ئوده داگرتیبه ژشه و قئ.

پیروژ بهرئ خوه دا ناخی کو لوکه فز ریشی شاری (شالی) که ته سهر به ژنئ شال و شاپکی روژکانئ چقا (چهند) لئ (ژئ) تی. خه لاتئ سمبیتلا به ردا نه سهر لیقی، چاف ژقه رغئ، دانئ ژبه رقی. قامچی کی زیقی دانیته بهر جه زمئ ته دگو ته ی مه لائکه تی سهرئ سبی ژباغئ به هه شت خوه به ردا یه ئودی. ژنشکافه تیریژه کی ژعشقی خوه به ردا سهر دلئ وئ. ده ستی خوه دایه سهر ملی ناغئ. ب هه قرا که تنه حه نه ک و لاقرده یی. دهنئ که (که ه) نه و دکه فی سهر سینگا (سینگی) ناغئ ئو که ناغا دکه فی سهر

سینگی وئ. که دکه فن سهر ته ختی پیروژ و که دکه فن سهر قادی.

چیر - چیر و زیق - زیق ته ختی پیروژ دکه هی بهر ته ختی خوه دئ. زینا قهره واتئ سهرئ خوه دانیه بهر خه وئ، لئ خه و ناکه فی چافی وئ وه کی نه خوشا، کو نه خوشا چوه وی ناکه فنئ، خو دا فیژن (دکه فن) سهر نه نشتا راستئ و نه نشتا چه ی، ژ نه دخو بالیفئ دگوهیژی، نه و بالیفا کو سهرئ وی لسه ر شل بوئ، ل سهر ټک کوف کوفایه، دوشه ک (ناهلک) و متیل ینکزی سهر قادینه. ب قیریئ و هوار و ب دهنکه کی بلند گازی کره پیروژئ گوت:

نه ری لئ، نه ری لئ، نه ری لئ، پیروژئ کچا خانی، ده سترکتیا (ده زگرا) تاهیر به گی چاوا دکه فی هه بیژا خورتئ خه لکی؟

پیروژئ باکری گوت: نه ری لی، نه ری لئ، تو لی وادکی تو کی گوندی نه ف زه لامیکه ژ زه لامین (ملائکه ته ژ مه لائکه تیئ) خودئ، بسهر و بازکی خوه که تیه ئودی، بویه جفاتی مه خاتونئ مه گوری؟

میری گو: بخودئ تو پارا (باها) مه ژئ نه خیتی (باها مه نه ئیخیئ)

نه زئ نه ا هه ر بهر ئودی، نه زئ دور و دریز بیژم خه لکی.

ناغئ (عه بدولره حمان) ده ستئ خوه نا قیته سهر ملی وئ.

گوازی (زقاند) هه تا دیم که تیه بهر دیمئ پیروژئ

راموسانه ک دا ژ روپی وئ

دلئ قهره واشئ فره بو بو مالا خودئ

ناغا کلبل ژخاتونئ ستاند ئو خو به ردا خوارئ

قهیدا لنگئ هه سپئ سور که کر و گازی کره خاتونئ

رک و خو به ردا نه ردی.

ناغئ زنجیر ژده ستئ خوه به ردا ده ستئ قهره واشئ

بده فه (دهف و دهف) که ته ناف لنگئ هه سپئ

هه ستیه کی ساخ نه ما د له شی وئ

ناغا و خاتون سواربون و دهرکه تن دهر فه ل میرگا شه فا

عه بدولره حمان گوته پیروژئ: وله خه و مه تی.

بره بیسته کی هه سپئ مه بچه ری، هه تا کو نه ز هه کی چافی خوه بیخم خه وئ (چاقیت خوه گهرم که م)

پیروژئ گو: هه ی نابی، نه م فانه دبن گوھی که له هی وئ بهی باقی م بئیل و عزماتی خوه فه، بن مه بیینی.

عه بدولره حمان گو: بخودئ هه تا نه ز شه رکی نه کم، ژخوه شه رمه کو نه ز پرده نیم مالی. ناغئ سهرئ خو خسته خه وئ و دانئ سهرچو کا خاتونئ.

به ری تیریژی (روژه لاتئ) سهرئ خو دهرخی، خاتون گازی ناغای کر و گوت: ده رابه میرا قایه روژ دهرکه ت، هندک مایه کو سهرئ سوارا د به دهرکه فی، کوما باقی م بی. ناغا چافی خوه کهن و

سهرته‌نگ و بهرته‌نگی هه‌سپێ سور قه‌نج گری‌دان ئوب سواری میرانکی ددو چو و هات و باکره‌ خاتونێ
گوت: بسهرێ باقی ته‌کم، نه‌ز تالانێ باقی ته‌ ژێ بینم به‌لکی هه‌وارا واین، دا ئه‌م شه‌ره‌کی لقی میترگی
بکن کا بیی کی بره‌خ کی به‌ردان، کی قه‌لسه‌، کی چیبه‌؟

خاتونێ ل روبی خودا و گو: ل مالا نه‌بی بخودێ نه‌ف ته‌شقه‌له‌کی دخواری، میرا وه‌ره‌ ئه‌م هه‌رین،
خودێ ژته‌ ستان‌دیبه‌ قی پوژی؟

عه‌بدولره‌حمان غار به‌ردا شفانا و ته‌ف له‌هه‌ف کومکران و به‌ر میترگی فه‌ ئاژوتن. شفانه‌کی بازدا و ل
خانێ چورس کره‌ گازی و گوت: هاوار، هاوار...

گدیانو عه‌بدولره‌حمان ناغا زووباشی ل تالانێ رابه‌، بخودێ گد گد (گدی گدی) ژمه‌را نه‌هیشتیبه‌.
خانێ چورس باکره‌ کوما خولاما و گو: لاو ژبیرۆ پوژا ناموسیبه‌، میترگی جی (زیره‌ک) دئیرۆ په‌خویابه
(میترینی نه‌قرو دئ دیاربیته‌)، هه‌چی سه‌رێ عه‌بدولره‌حمان زووباشی ژمه‌ره‌ بینی، نه‌و چ ژمه‌ بخواری
نه‌من بدینی. نه‌بو زیدێ کورێ وی که‌ته‌ پیشیا سواری و خوه‌ دکه‌له‌هیدا به‌ردانه‌ خواری.

گاغا پیروژی چاف ل بو زیدی که‌ت، هه‌یستر (رونک) ژ چاقان هاتن خواری و گوت عه‌بدولره‌حمان
ناغا:

لولو عه‌بدولره‌حمان ناغا کورۆ هیده‌ لولو سه‌د جار هیده‌

(ولله‌) بخودێ. قایه‌ سواری هاتن چورس هات ل پیشی بو زیده‌

ده‌ رابه‌ بته‌نگ و به‌رته‌نکی هه‌سپێ خوه‌ گریته‌،

بسهرێ باقی خوه‌ و ته‌ که‌م نه‌خۆش بویه‌ لولو دمیرگیته‌

عه‌بدولره‌حمان گو: لئ لئ خاتونێ دلئ من هینه‌ سه‌د جار هینه‌

(ولله‌) تو رابه‌ ده‌نگه‌ک ددو ژ عه‌بدولره‌حمانێ خوه‌ره‌ بلیلینه‌

هه‌که‌ هه‌تا نه‌ا دربی عقدا‌رحمن زووباشی ته‌ نه‌دینه‌

تی بیرو ل ده‌شتا حرانێ میترگا شفانا دربی عه‌بدولره‌حمانێ خوه‌ بیینه‌

پیروژی گو: ده‌نگه‌ک ژ عه‌بدولره‌حمان ناغا ره‌ له‌یلاند و گوت:

عه‌بدولره‌حمان ناغایی زووباشی هه‌ره‌ لولو سه‌د جار هه‌ره‌

(ولله‌) ل ده‌شتا حرانێ میترگا شفانا سه‌ر سه‌رێ عه‌بدولره‌حمان من بویه‌ شه‌ره‌.

لئ کورول خوه‌ مقاته‌یه‌ (های ژ خویه‌)، بوژیدئ برایی من میتره‌کی سه‌ر خویره‌.

لولو عه‌بدولره‌حمان نه‌گه‌ر تو وی نه‌کوژی نه‌عافه‌رم ژناقئ ته‌ره‌.

عه‌بدولره‌حمان دگو: لئ لئ خاتونێ، میترگا شفانا و ا ب بیا

تیریزئ (تیروشکیته‌) پوژی خوه‌ به‌ردایه‌ سه‌رێ گه‌لیا سه‌ر زه‌فیا

(ولله‌) بسهرێ باقی خوه‌ و ته‌کم قه‌ی مرنا بوژیدئ برایی ته‌ هاتیا

نه‌زئ بوژیدئ برایی ته‌ بکوژم، میترگا شفانا بکم گوپتا و بیا

عه‌بدولره‌حمان ل مه‌یدانیبه‌، بو زید ب سئ ده‌نگا باکرئ و گوت:

عه‌بدولره‌حمان ناغایی زووباشی لاوژ چیبه‌ سه‌د جار چیبه‌؟

ته‌ هه‌سپێ سور ژخوه‌ره‌ دزیبه‌

ته‌ خوه‌ها (خوشکا) من ئانیبه‌

ئو بسهردا ل تالانێ باقی من خانێ چورس لولو بو ته‌ خستیبه‌.

ما لاوژ ته‌ نه‌گو فی تالانێ خانێ چورس ل میترگا شفانا لولو بئ خوه‌دیبه‌

عه‌بدولره‌حمان دگو: لاوژ وه‌یه‌ سه‌د جار وه‌یه‌.

من پیروژا خوه‌ها ته‌ ئانیبه‌، هه‌سپێ سواری ژ ته‌خته‌ر مه‌یه‌

هاها تو کوما سواری دبینی، نه‌ف داوه‌تا خوه‌ها ته‌یه‌

م په‌زئ باقی ته‌ بریبه‌، نه‌زئ بکم نانئ میثانئ خوه‌یه‌

***

ناغا ل گوتنئ ل گالگالی ل قیردانئ

عه‌بدولره‌حمان زووباشی راوه‌ستایه‌ ل مه‌یدانئ

لقی جه‌نگئ لقی مه‌یدانئ لقی ته‌قدانئ

بوژید و عه‌بدولره‌حمان زووباشی خوه‌ به‌ردانئ

ناغا هاته‌ سه‌د جار هاته‌

لقا به‌رخا لقا به‌رانا

توز ژ عه‌ردی چو نه‌زمانا (نه‌سمانا)

ته‌یر ناخون گوشتئ ئینسانا

***

ناغا ل گوتنا ل گاله‌ گالا

مه‌یدان بو هه‌ر دووا مایه‌ قالا

چونه‌ هه‌قدی ب شورا یه‌ک ب مه‌رتالا

وه‌ک دوهوئ سبه‌ی و پوسته‌می زالا.

عه‌بدولره‌حمان و بوژید هه‌قدی ل مه‌یدانئ دگه‌راندن، کفکی و مه‌رتالا ژده‌ست هه‌قدی دره‌فاندن پو

(پوژ) دنیشرو ده‌ریاس به‌ و هئ (هه‌یژ) یه‌کی چول بییدی نه‌کریبه‌. عه‌بدولره‌حمان جاره‌کی زوردا

بوژیدی و پشت ژئ ستانده‌ بوژیدی بازدا، لئ پئ بده‌ست وی نه‌که‌ت. عه‌بدولره‌حمانی نه‌و ئاژوته‌

میترگی و بسهر خوه‌ها وی ده‌ ئانی. ژ نه‌چاری بوژید ل پشت پیروژی په‌یابو.

ئو عه‌بدولره‌حمان گو: بره‌ تو خاترئ خوه‌ها خوه‌بی.

پشتی (پاشی) کو بوژید ئیخسیر بو، عه‌بدولره‌حمانی به‌رئ خوه‌دا سواری و بناث وان که‌ت کوری وان

ل کوری وان خست (کوفر و کوبینا وان ئینا)، مال میتری جی بو کو ب لنگئ هه‌سپێ خوه‌، خوه‌ بگه‌هینی

مالئ.

عەبدولرەحمان بوزئید گریدا و تالان بەردا میتیگی و هاتە جەم پیرۆزیی کەتە حەنەک و لاقردەیا .
خانێ چۆرسی ژ قریلی (سەرکیشی) سواران دپرسی و ب غەیدین دیبێژی: خوەدی مالا وە خرابکی،
هون هەمە ژبەر سوارەکی دپەقن؟

بەکی ژ سواری وی بانکری و گوت:

هەری خانێ چۆرسی ئەزبەنی خۆزی تە نەگوتا

عەبدولرەحمان زۆباشی وەکە مەلکەموتە

ئاگری خوەدیبە چ بزۆتە

میترخاسا دکۆژی ب جۆتە جۆتە

***

لولو خانێ چۆرسی دلێ من کو شکهستی

عەبدولرەحمان ژ مەیدانی نالەبتی

دلێ من گەلەکی ب ئەبوزیدی کورێ تە شەوتی

حەرام بی وەکە چوبکی دناش لەپە ویدا دپەرتی

***

لولو خانێ چۆرسی، میتیگا حرانی لولو و ب بیبە

عەبدولرەحمان ئاغایی زۆباشی وەکە کورێ ناڤا مبیبە

ژ ئیرو پێدە مەیدان ژ خوەرە وی گرتیبە

ئەز بەختی باقی تەدە تی نەچی شەری و بیبە

خانی چۆرسی رابو کاغەز ل وەلیت بەلاکرن: هاها گدیانو هاوارە عەبدولرەحمان زۆباشی دمیتیگا
شڤانادا ئەرینیبە،

تالانی مە بریە، بوزیدی کورێ من گرتیبە

برە (بلا) میتی بختی و دمالا خوەدە نە پیدقی، ئەز دخوازم ب سحاریا سیی رە، ل دورا کەلەها حرانی
بجقن.

سواریا تو بسەری شلفی (رمی) بدەقی شورا دبقرین.

خانێ چۆرسی بروهلاترا داپیشیا سواریا و بسەر میتیگا شڤانادا قورژین (قولیبین). پیرۆزی چاڤ ل کوما
سواریا کر، هیدی هیستری وئ بسەر و روپی عەبدولرەحمان ئاغایا دە هاتن خوارێ.

عەبدولرەحمان ئاغایا شیار بوگوت: پیرۆز خێرە، چ هاتیە بیرا تە؟ ئەگەر تو پۆشەمان بوی فایە ری ئو
ئەزی تە بشینم جەم مالا باقی تە ئو ئەگەر ژبو بوزیدیبە، ئەزی وی ژی بەردم.

پیرۆزی گو: نا (ولگ) ئەز نە پۆشەمانم، وئ روپی ئەز بتە قایل نەبوما چما ئەزی (ئەزدا) دگەل تە
بهاڤما. خوەدی م یکی قوربانا سەری تە عەبدولرەحمان ئاغایا. (ناولگ) کوما سواریا دبینم، دترسم خوەدی

نەکی تشتەک بتە (لتە) بی ئەزبەنا خوەدی پشتی تەرە چاوابکم؟!

عەبدولرەحمان گو: دلێ من هیبە سەد جار هیبە

تو دەنگەکی ژ عەبدولرەحمانێ خوەرە بلیلینە

تی دربی عەبدولرەحمان ئاغایی زۆباشی لی لی بجاقی خو بیبە.

عەبدولرەحمان ژچاقی رەشەلەک راموسانەک ستاندو سواریو.

وەکی تەیر و تیوری واناڤا دسەر سەری وی دپستن لبرهانا دگەریان دلوی ژهەری ژسەری شوری وی

تیبە خوارێ تیایی روپی قادێ (بسەر روپی ئەردی) دکەتن دچۆن خاری، رەڤیان، کەتن قول و گوتن: نە

بخیر دیسا عەبدولرەحمان ئاغایا سوار بوپە:

کوما خانێ چۆرس بسەر ئاغایا دهلوشیان، تو تو ئاقی باقیژی دی بسەر سەری سواریا کەفت هەند بۆش
بون.

عەبدولرەحمان ل کومی قوریا (کرە قیری)، هەودا سەر وان بو دی و زاروکا خوە باقیژی شیتکنی

(چکینا) شورا، رقیی مەرتالا، ناڤ تیدانی کورێ باڤا، پینا خورتان و هالانی رەشکالا، خوشینی داری

رومان، خیر غا کارن گوشتی ئینسانا بخون، تۆزی ل ئەسمانا سیوان گرتیبە ژ دەرکەتتا رۆژی هەتا پشتی

نیڤرو بقی ئاوابی لبرخو ددن.

پیرۆزی دەنگەک ژ عەبدولرەحمان ئاغایا لەیلاند گوت:

عەبدولرەحمان دلێ من لیانە سەد جار لیانە

دا بنیپین کی بەرخە کی بەرانە؟

کی عەگیدە و پەهلەوانە؟

عەبدولرەحمان من ژتەرە نەگۆ ژباقی م قەکە؟ باری باقی م گرانە.

عەبدولرەحمان ئاغایا گو:

خاتونێ دینا دمە دینا دمە

ئەز ژ قالکی خوە زیدەمە

تو مەبیتە عەسکەری باقی تە غلیبە

ئەز هەمبەری باقی تە مە.

ئاغا چیبە، ئاغایا چیبە

وئ رۆژی پیدە ئاشی مرنی دگەریا

ل بریندارا ل کوشتیا

هەتا سەرما شەقی بسەر واندا دا کەتیبە

عەقدولرەحمان ئاغایا بسەر خاتونێ دا قەگەریا

پیرۆزی سەری هەسپ وی گرت و داکەتە خوارێ، وئ شەقی پیدە،

برینین عەبدولرەحمان دەرمان دکربنە و کەتن حەنەک و لاقردیا.

عەبدولرەحمان ئاغایا کەتە خەوی، لی جفت حەرام بی، خەو ب چاقی رەبەنا خاتون نەکەتیبە.

تیریزئی سبهی ژ زور فی لهشکرئی خانئی چورسی بسهر میترگا شقانا ده دلفی:

پیرۆزی دگو: عهبدولرهحمان وای ده وایی

توژحهق شهړئ خانئی چورسی دهرنایی

دهانا (هاری) م هاتیبه تاهیر بهگی رهایی

***

عهبدولرهحمان ئاغا گو: پیرۆزی هاته دهانه

ئهف در چۆله ئهف در مهیدانه

تو بنیره ل شهړئ عهگیدا و پههلهوانه.

سهرئ م ژنو که تیه چاخئی گرانه (دهراقی تنگه)

***

ل گوتنئی ل گالگالی ل سلاقی

عهبدولرهحمانو ههق وتاییه م رحئی تنهناقی

شهړ خوشبویه ل وئی ناقی

هون ههړ ئیک و هک ناقی

لاشی خوشمیر لهر تاقی

***

ل قیر قیرا ل هالانئ

تاهیر بهگ که تییبه مهیدانئ

عهبدولرهحمان ئۆر بهردانئ

گو: ههکه ئهقه دهستگرتئی دوت خانئ

***

لقئی دیلانئ ل داندولئ

ل دهنگئی زورنایی و داهولئ

عهبدولرهحمان ل دۆرا تاهیر دکی پینکولئ

دهستئ وئ ژسوارا قه تاند بهرئ وئ دایه چۆلئ

***

تاهیر بهگ رهقیبا ژ مهیدانئ

عهبدولرهحمان قیر و هالان دهرانئ

دهستئ وئ قه تیا ژقروانئ

مهقهر وئ نه ما خوه ئاقیتته دوت خانئ

***

پیرۆزی گو: تاهیر بهگی دلئ م دلکهئ دینه

ماته دریی عهقدولرهحمان ئاغا زۆباشئ نه دینه

تاهیر بهگی گو: ئەز بسهرئ باقی تهکم، ئەزئ بخوه حیفا تم خه لکی زانن هیش (هیتژ) م ژتشتئ هالو قهت نیه.

سوارا سوار لقانندن

کچا ژوان ره لهیلانندن

ئهشی (ئهژ) مرنئ ل ههقدئ گهړانندن

شاده شودئ عهبدولرهحمان ئاغا زوباشئ گهلهک هه نه.

ئهو ل چۆال وچیان بهزانندن.

خه بهر گهها ئوسمان ئاغای ملی کو (وله) عهبدولرهحمان زۆباشئ، پیرۆزا کچا خانئ چۆرسی و

ههسپئ سور ئانیبه ئول میترگا شقانا ل تالانئ وئ ژئ خستییبه.

ئیرو چهند پۆزه لسهر سهرئ عهبدولرهحمان ئاغایی بویه سنگ و دهوران و شهړ و گازییبه.

ئوسمان ئاغا گاقا ناقی پیرۆزی بهیست رپین ژ دلئ وئ هات و گو: بسهرئ باقی خوهکم

عهبدولرهحمان گهلهکی باشه پیرۆز ژ مهړا ئانیبه.

دهربان سوار ژمالا ده رکهفن ئه م خو پیقه بگههینن (بکههینیی). هزار سواری ملا بسهرداریا ئوسمانا

ئاغا.

ئاغایی دهاوار عهبدولرهحمان هاتن، دیتن چ بنیترن، لسهر سهرئ عهبدولرهحمان داندوله.

ئوسمان ئاغا ژ سوارا را گو: لاوۆ هون ئاری عهبدولرهحمان ئاغا بکن. ئەز ههړم ههک ئیشئ من

ههیه. سوار داکهتن دشهړیدا، لئ ئوسمان ئاغا خوه بهردا جهم پیرۆزی و دهستئ خو دریز کره دهستئ و

گو:

وا یا بسهرئ باقی م خلامئ م عهبدولرهحمان گهلهکی باشه ئهف کچکا خوهشک ژمهړا ئانیبه.

پیرۆزی گو: پیو پیو: ئهف کالی هه کییه؟ دپیژی عهبدولرهحمان ئاغا خولامئ منه. ده رابه بهری کو

ئهز دارهکی ل قاقئ تهخم (دار ل کلوخی دان) کو مهژی ژئ بهلابی.

ئوسمانا ئاغا کهنیا و گو: دئ تو بهس نازا بکه، ده قرده وهره، ئەز راموسانهکی ژته بدم. ژ دورقه

دهقئ خوه لههف خست و گو: مریچ. پیرۆزی پ شمکا قوندرئ ل ئورئ وئ دا کرکو شوربا تازیا بسهر

دهقئ و کیش (داکت) و گو: پا بخودئ کو عهبدولرهحمان ئاغا بئ وئ بکی کو پیچکی مهزن گوھئ

تهین.

هئ ئه دوی دمالیدا، سواری ملا زۆباشئ ژ زۆزانادا دهاوارا عهبدولرهحمان هاتن. لهشکرئ خانئ

چۆرسی ژههف بهلاکرن و ل پیرۆزی (*) قه گهړیان.

عهبدولرهحمان یئ دوری ویرتیبه. گاقا دی کو ئوسمانا ئاغا دبهړ چۆکا پیرۆزی رونشتییبه هه مه ب

شورا ئه ههف بژلاند و بدوئ سواری ملا کهت کوړئ واکوری واکورستان و پیرۆز بدهف و دهول و

زورنا بره زۆزانا.

(*) پیرۆز (تیلی عهیشانه)

چیرۆکا میرزا محی و دوتا عهجهم

ژ دهفته ریت جه گهر خوینی

هاته فه گوهازتن

(۱۹۶۴/۴/۱)

هی ستره ماله میتره، لسه بازاری شاهی عهجهم شه ره هه که سی ژمالا خوه سواریو ئو چۆن که س نه ما میرزا محی ژی ب سواریه ئیبریش بازاری شاهی عهجهم کرن ئو بازاری تار و مار و تالان کرن. هه که س ب مالی دنیا بی مژول دیو، لی میرزا محی بهری خوه دا خانیه کی بلند دو کیل ژی دچی (دچۆ).

گاغا که تی خانی دی کو کچکه ب دیدار (دیندار) و شهوق و شه مال دهن دوری قه سرتیدا هاژ چو نینه چ بویه.

میرزا محی راهشته دهستی کچکی و دابه خو (پاکیشا بهر خوه) و گوت: دی رابه نه زخوه را بیم، هی مال نه گه یه من.

کچک: کورۆ فنی (دقی) تو ژسه ری خو تیری، نه ز کچا شاهی عهجهم، باقی من دی ته په رچه (پرت پرت) کت،، پرتا ته هنگی گوهی ته بن!

میرزا محی، دی رابه باقی ته ل کو مایه؟ بازاری و وهلات ته قدا تار و مار بویه، هی تو دگوهی گای دایی؟! سو بهی باکرن هی کن کچا شاهی عهجهم دییه، دی سولتان سه د هزار زتیرا ده تی، هه که بقیت کچا وی ژیره بینی.

میرزا محی: ددی خوه دا گوت: ما ئی (بی) کو دوتا عهجهم ژخوه را بی ژم چیتره؟! ژ نیشا شهقی پیتا بچیلن وی گرت و ل په ی (پشت) خو سوارکر و دارن هاته مالی.

چهند سال ل جهم میرزا محی ما، لی میرزا محی ژی ژ دور نه دکهت بشه ف و رۆژ به سه سنگا (سینگن) وی دابو.

رۆژه کی ژدیا خوه را گو، فایه نه زئ هه یم نیچیرن، لی ته های ژئ هه بت، چاقی ته لی بت، دوتا عهجهم نه ره فی؛ لی پاشی نه زئ سه ری ته په رچقینم.

چاوا کو میرزا محی دارن، دوتی رابو دهسته کی چلکی میرانی ل خوه کرن و هه سه بهک ژ خوه ره گرتا و شور و مه رتال دانه ملی خوه ئو به ری خوه دا ئوغری و پشتا خودا فه له کی هه ی بازاری عهجهم تو ل کیری بی نه فه نه هاتم. رۆژ بهر ئافا (به ری رۆژ ئافا) میرزا محی هاته مالی دی کو دیا وی ره شا (رهشکا) خو گرتا یه ئو زۆر دایه (بهردایه) گری.

میرزا محی: هیا دی خودی خیریکی؟

دی (دایک): مالا و (مال ئافا بو) چ خودی خیریکی؟ و له دیلا دوتا عهجهم بازدا و چۆ، من کر نه کر زۆرا من بر و ره فیا (*).

میرزا محی رابو خو راپینچا ئو دا سه ریکه نیزیکی و هیلان و چۆ. ها ل فر و ها ل ور خو گه هاند سه ری چار بانگی (*). جوتیاره ک لوی جوتی خو دکر. باکر، جا براکو خودیکی ته تو (چو) سوار ب فلان نیشانی نه دیتی به ریاس (دهرباز) بویه؟

جوتکار: وله باقو نه فه ژسه بهی ره نه ز ل فرم هی تو سواری ولو ده ریاس نه بونه.

هن میرزا محی سه ری خسته خوی و هه سپی خوه بهردا میترن و رما خو چکاند ئو رازا.

دوتا عهجهم ری نه زان، هیدی هیدی هاته سه ر میترن، چ بنیری؟ دی (دیت) کو میرزا محی فایه دمیری دا رازایه.

گو: دی نه ز چاوا (چ) بکم، چ لی بکم؟ دقی نه ز وی بکوژم یان ده ستورا من ناد. هه که ده ریاس بم، وی میرزا محی بیژی ژمن ترسیایه، نه ویرابو دی ل من کی (دهنگی ژخو بینیت). نه ز دخو وی بکوژم، دهستی من لی ناگری (نه ز دل نادم). نا ولله یا قه نچ نه وه نه ز وی شیارکم (**). به لکی ده سه ری وی خم (***) به لا خوه ژمن فه کی. سه ری شوری دا بن لنگی وی - میرزا محی و گوت:

هلا (هلۆ) رابه کورۆ رابه. گاغا میرزا محی سه ری خوه هلدا، چاقین وی ب چاقین دوتی که تن، ده ست بگازنا (گازاندا) کر و گوت: هه ری دوتی بیبه ختی، ته چ کیماسی لجه من دیته. ده ف ژمن بهردی (***) و دچی؟! ده وه ره فه گه ره.

دیسا تشتهک نه بویه. ما تو نزانی بی کوشتنا خو نه ز ناهیلیم تو هه ری (بچی)؟!

دوتی: میرزا محی، سه ری من و خوه مه خه گیتی، نه ز نماکارم ل جهم ته نه بورکم. نه ز کچا شاهی عهجهم. بخودی ل وهلاتی کوردستانی مرنا خوه دخوازم و قی یه کی ناخوازم. ولله نه ز ناخوازم ژته دور که قم، لی نه ز چ بکم، به سه به لاخوه ژمن فه که نه زئ هه یم. میرزه محی سواریو و که ته پیشیا وی و گوت: ما تو نزانی هه تا چاقی من ل دونیای ساغی نه ز ناهیلیم تو هه ری؟

دوتی کر و نه کر تو چاره ژمیرزا محی نه کر، پاشیا پاشی (گوتنا دویمایی) گوت: میرزا محی نه گه ر تو ناهیلی نه ز بخوشی ده ریاس بم، نه زئ بزوری هه یم. ل مه دیدانی نه زئ ته بکوژم، لاشی ته ژسیسالکا (****) بکم برهان و پره قه راک (*****) چاقی بکۆلن.

هه ر دوا لهه ف دان شور و رمان لی هه ر دو ژی ناخوازم هه قدی بکوژن. رۆژی خودا خوار نانا جارکی دوتا عهجهم شوره ک ئاقتیه سه ری میرزا محی ئو ژسه ره هه سپیدا ئانی خوار و داکه ته سه ر لاشی وی، سه ری وی ده رمانکر و ده رمانی وی دانی به سه ری وی و کورکی وی کشانده سه ری و چۆ.

(*) جار بانگی = بهر بانگ ژی هه به گونده.

(**) شارکم = هشیارکم.

(***) ده سه ری خستن. بکه م ده سه ریدا.

(****) ده ف ژئ بهردان = ده ست ژئ بهردان = هیلان.

(*****) سیسالک = دازه کی گوشت خۆره (مهله)

(*****) قه لک: قه له ره شه.

(*) ره فی = ره فیا.

ئەو رۆژئاقا بو، ھەتا سېنى ھش نەھاتە سەرئى وى لى گافا شىياربو (ھشىياربو) دى كو ھاي دناڧ خونىدە گەڧرىبە. رايھىشتە قوتىكا دەرمانى خو لسەر دا رى خو گەھاندە مال.

چەند رۆژا ل ھوزا (ھوزانا) گەريا، سەرئى خو دەرمانكر، پاشى خو دچەكاندا گرئىدا ئو بەرئى خوھدا باژارئى شاھئى چەم و چۆ. ئەگەر ب رۆژا، ئەگەر ب مەھا، جارەكئى خو گەھاندە ناڧ باژار و گوت:

ھەسپئى من سەرئى خو بەدى كىژان دەرى، ئەزئى ھەرم وئى مالى. ھەسپئى وى سەرئى خو ل درەكى دا و مېرزا محئى گو چنگ و پەيابو. خوھدايا مالى ھاتە پىشپى و گوت: ھى تو سەر سەرئى من و باڧئى من ھاتى، مېڧئانى دەلال. مېرزا محئى ژوئى رۆژئى پىرا ل جەم مالا پىرئى ما. لى كە نابىنى نەكەس دچى و نەكەس تئى ژ لەورا مېرزا محئى ژپىرئى پرسى و گوت: يادە پىرئى، ژ رەنگ و گوت و جەرئى تە (ژ رەنگ و رويبار و گوتن و ئاخفتناتە) نەيا بەلەنگاز و روتانە، لى ئەز نابىنم كو كەس تئى مالاتە نزانم چما (بۆچى)؟

پىرئى گوت: ھى... كورئى من سەرپىھاتىيا من گەلەك دژوارە. شاھئى عەجەم سئى كورئى من گوشتىنە و ھەرسئى بۆكى من ژ خوھەر ل خو ماركرنە. ئەز بئنى دڧئى قەسرى دە، كول و كوڧانا ھلتىنم خودئى ژپىرە (ژبو) نەھىلى. كارئى شاھان خونىخوارى و مېر كوژىبە. ھاڧايە دپلكا كچا وى ب سالوغا خورئەكئى ھەكى مېرزا محئى گوشتىبەو رەڧىايە (*).

ڧايە گوڧەندا وىبە سېن بىن باژارئى شاھئى تۆرانئى. ب سالوغىيا قەرالى تۆرانى يەكى پىس و دو (وھتوڧ) كرئى و زك تلىر (زك مەزن) ئو دەڧ كەنىبە. پىرەكئى پىس و چىلە (چلە)، ب گوريا سەرئى مېرزا محئى بى. ھا وئى دىلئى دەڧ ژ وى خورئى بەردايە وئى بىئى (دئى بتە) ژئا كانى چىل (وى سەرچىلى). ئاخ خوھزى مېرزا محئى نھا لقر بويا بى برا كاربون بگوھىزن.

مېرزا محئى: داىئى تشت خو ل جەم تە دگرن ئو تو بەخت بدە من، وللە ئەزم مېرزا محئى. پىرئى گو: ھى خوھ سەد زاڧايى ھەكە قەرالى تۆرانى، شاھئى ئىرانئى بكى گوريا سەرئى تە. ئەز دىا تەمە، تشتئى ژ مەبئى ئەزئى ئارى تە بكم.

سېھئى سوار برىكەتن مېرزا محئى دا ناڧ سوارا و دبەر بۆكپرا دچى و تئى ئو ناڧ دخوھ ددى و رما خوھ دچكلىن. دوتا عەجەم لى تە ماشا دكى و دبىئى: وللە ھەكە ئەزم ئەڧ رەوشا سوارىا مېرزا محئىبە. لى من بدەستئى خوھ ئەو گوشتىبە. ھەتا گەھانە باژارئى قەرالى تۆرانى، بوك دگومانا دە ھور و كور دبىئىتئى. گافا گەھانە باژارئى قەرالى تۆرانى، ھەر كەس چۆنە (چۆ) قۆناغا خوھ، لى مېرزا محئى چما دىسا سەرئى ھەسپئى خوھ بەردا و گوت: ھەسپئى من ل كو راوھستى، ئەزئى ھەرم وئى مالى. ھەسپئى وى سەرئى دار رىكئى و راوھستا، مېرزا محئى گو: چنگ و پەيا بو. خوھدىا مال ھاتە پىشپى و گوت: ھى تو سەر سەرئى من و باڧئى من بىئى مېڧئانى دەلال. مېرزا محئى دئى لى كر (***) و گوت: داىئى خودىكى قەى مېر دمالا ھە دە پەيدا نابن!؟

(*) رەڧيان و رەڧىن ھەر دو ژئىدەرن.

(**) دى لىكر = گازى كرى.

كورئى من دەولەت سەرئى قەرالى خونخۆر ما مېر د وھلاتئى مەدا دمىن. كورئى من بەر بەخت بىئى بەخت كوشت، ئەز دناڧ كول و دەردارە، دەھىشتەم (ھىلام).

مېرزا محئى گو: داىئى ھەكە تشت ل جەم تە تئى ڧەشارتن ئەزئى داخووا خوھ ژتەرە بىئىم.

پىرئى گو: بىئە ھەكە تە كورئى من كوشتىبى ئەزئى ل تە ڧەشپىرم.

مېرزا: ھا تىمە قەرالى بكوژم ئو دوتا عەجەم ژخوھەر بىم.

پىرئى كەنيا و گوت: ئەز دىا تەمە ھەكە برا تو ب كىرھاتى بى، ئەز دكارم تە بگەھىنم ئۇدا زاڧئى.

مېرزا محئى گوت: چاوا تۆ دكارى من دەرباسكى ئۇدا زاڧئى داىئى؟

پىرئى گو: كورئى من ھى ڧان رۆژان ھاتە كوشتان ژبو ڧئى يەكئى دڧئى ئەز بخوھ بوكئى بخەملىنم و تەختئى زاڧئى راست بكم. ئەزئى ئىڧارئى تە بخوھەر بىم، مەترسە ئەز دىا تەمە.

ئىڧارئى مېرزا محئى شورئى خوھ خستە بن كرئىس (كراسى) و دەستەك كنجئى ژئا گرئىدان (كر بەرخو) و داپەى پىرئى و چۆن.

خەلكئى دۆرا بوكئى لەيلادن و گوتن، رابن ڧا داىكا زاڧئى ھات، ھەر كەس بەلابون ئو پىرئى بوك چىكر و جېئى زاڧئى راخست و دەرکەت.

گافا قەرالى ھات و چاڧىن دوتئى پىكەتن، رويئى وى قورمچى و ما وى نەخوش بو (نەوبما وئى ترش بو) ئو دلئى وى قەرئى و گوت: ئەڧ زاڧا وئى خوئى ل من بى.

بوك رابو قەھەوھك ژ زاڧىرە چىكر و لسەر دەستئى خوھدانى و ھاتە پىش. لى زاڧئى دەستئى خوھ ل فنجانا دا و ئەو قەھوھ كورم ھەمى بسەر و چاڧئى بوكئى دە رژبا و گوت شولاف (شورافا) كوژبەر مېرئى كورد ماىە ئانىنە ژمەرا.

گافا كو ولوگو، دوتا عەجەم گوت: ھى وھى ئەز رابم يەكئى ھەكە مېرزا محئى دڧرە دەرکەتبا، تە ئەڧ گوتن بگوتا. ھەمە مېرزا محئى دەست ئاڧىتە شورى و دەرکەت و گوت:

ئەز كلئى چاڧئى تەمە، كەنگى ئەز دەڧ ژبەژئا تەيا زراف بەردم ئوب شورا زاڧا دا بەرھەڧ و داكەتە ئاخورئى ھەسپا. دو ھەسپ بەرھەڧ كرن، ھەر دو لى سواربون بەرئى خوھدان ئوغرئى (وھغەرئى) و پشتا خوھدانە ڧەلەكئى. يا خودئى وھلاتئى كوردستان تول كوئى؟

بونە ژن و مېرئى ھەڧ

ئو ئەم مانە دل ب كول تەڧ.

***

چیرۆکا محی لاوین

ژ دهفتهریت جه گهرخوینی

هاته فه گوهازتن

۱۹۶۴/۴/۱۷

ئییلا حهسهنا مهزن و گران، بناف دهنگ ل باکورئ کوردستانی بو. مال مهزنی قئی مالی ژ باف و کالین (باپییریت) خوهدا، مالا محی لاوین بو.

سال و ده مین گران بسهر وان هاتن ژ ناغاتی که تن. خالد ناغا مرۆفه کئی مینرکوژ، بدارئ زۆری (زۆریی) سهرداریا ئیلی خسته دهستی خوه، گهر (نه گهر) چی محوژ ناغاتی که تبو، لی ب میرانی ئو پومهت چاقتیرییا رۆزا خوه دکر. نه دئی، نه باف، بی ژن و زارو بو؛ تهنی (بتنی) بناقئ گهروری خویشکا وی برندی و جوانی، ل وه لیت دهنگ دابو.

ئییلا حهسهنا ب کۆن و کۆچهر بون. ب هه قرا باردکرن و به هه قرا دا تهنین (داتنان). جاره کئی ژجاران، ل بارکرنی خالد ناغا ب هوگر و هه قالیین خوه فه ل داویا (دویمایا) ئیلی (ئیلی) ل که چه کئی راست هاتن. گاغا چاقتین ناغی ب رودیمی گهروری که تن، بهرئ خوهدا هه قالیین خوه و گوت: ئهرو! ئهف که چک، که چا کیتییه؟ ولو گوت و روئ هاته فه مچاندن (قورمچاندن) و توزئ وی زهرو (رهنگی وی زهرو). یه کئی ژ بهرده قکئی وی لی فه گهراند و گوت: خوه دئ مالا باقئ ته نا قباکی، م دکۆ، به لکی تو بشورا نایی پۆلاندن؟

لبهر قئی سیپوله کئی تو ولو دههژی.

ناغا که نیا و گوت: ناگر ب مالی که تو... ئهف که چا کیتییه؟ چما که سئ ژوه ژمه نه دکوت؟ بهرده قکی گو: ناغا، ئه زه نی، ما تو نرانی، ئهف گهروری، خوشکا محویه، ئیسال دهه سال (له) دناف ئیلاته دابه، کهنگی بخوازی لبهر تهیه.

ناغی ب دهنگه کئی بلند گازیکره ئۆمۆ و ژپره گوت: ئۆمۆ، لاوۆ دهما کوچی ل وارا دانی بیته محو بره سفک بی ئۆدی.

ئۆمۆ سفک لی فه گهراند و گوت: فه رمان فه رمانا تهیه ئه زه نی.

سواران راف گرتبون، بارینا بهرخا، کالینا میا، شیهینا هه سپا ئه و چۆل داگرتبون. په زئ قهر کولیلکین رهنگ رهنگ دچلیاندن (دکریاندن). دهنگی بلویرشان ب ههوا دختن. سترانی خه و ژبه لهک چاقان دپه قاندن. لوراندا دایکا و دهنگی شیپ و شریکا ته قلی ههف دیون. هیک و هیلینی چوک (چوچک) و تهبا دین لنگی هه سپاده دپه رچقین. ل شویا کۆچن ئه رخ و ری د وی قادی فه دین. خورت و کهج ب قۆزین چاقان هه قدی دناخیشن رهشکا ل کوچی داژون (دهاژون) و جوان و زارۆ سه ریپه تاییین ئه قینداریا خوه ژ هه قه دکوهین. ههر یهک ب ئاواکی ژ رۆژی ژینی دخوان.

تهنی خالد ناغا ساویر و گومانا گهروری دکرینا خهمل و خیزا و یده غار مایه (سه رسورمه مایه).

ئۆمۆ ژنشکا فه نوقچاندی و گوت: ناغا ئه زگۆری های ژ خوه که (ته هاژ خو هه بت) هه سپی قه مه ر

نه ته ریلی (هه لنگفت) نه کوشی؟

دوری سه ری ته تشک ب ته بی (ل ته بیت)، ئهف ئیلا (ئیلی) رهش و دریت وی پشتی ته بی خوه دئ و بی سه ر بیی.

بو تق تقا سوارا، که نیان و ب هه قرا گوتن: ئه ری گوتنا ئۆمۆ بسهری خوه به. چ بسهری ته هاتییه؟ مال ئاغا گهروری قهره و اشا تهیه، کهنگی تو بخوازی، ئه گهر مالی خوه ته قئ بدن؟ ئه می ژته ره بیین.

ناغا که نیا و گوت: گهروری؟ هو هو... بسهری باقئ خوه کم ئه و هه ری ئه زمانی (ئه سمانی) هه قتا (هه قتی)، ژناف له پی من دهناکه قی، ئه ز نه ب گومانا که ری و نه هه ری کرنا گهروری و محو ده مه، ئه ز تییم بیرا خوه، کا ئه زی چ ژپره بکریم؟ ئو چاوا گوئه ندا وی ل دارخم؟

ئۆمۆ گو: هو هو... خوه دئ مالا باقئ ته ئاغا بکی، ئیرو پیدای تو که تیه گومانای سیپوله کئی (سیپویی)، ما ته نه گو که چا خانئ چه نگ زپرینه؟

نه دهنگ، نه بهنگ، نه گوتن، نه ستاندن، هنک مایه هنک ژ هه سپا (ماسینا) ته را بن؟!

هئ (هیژ) ئۆمۆ گوتنا خوه نه قه داندیو، یه کی دهی لیبر و گوت: «هه لا ئۆمۆ لاوۆ ژ مه ره هیرکی، لاوکه کی بیته، به لکی تو کولی دلئ ناغی بره قینی.

ئۆمۆ دهست پیتر و گوت: ئه یشان ئه یشان سه به یه له زکه رابه سه رخوه

تو ناغی خوه دئ و پیغه مبه را دپاریزی

کلی سویحان، نه کلی ... دابنه سه رخوه

منئ جاره کئی سوندا مه زن خواره

هه تا چاقئ ئه یشانا میرزه به گئ لدارئ دنیا بی ساغن

ناقئ مال و میرا لی نابم به رخوه

ئه یشان ئه یشان ئه لاجگری (مه لاجرئ) لی ب دکانه

سینگ و بهرئ ئه یشانا میرزه به گئ زیقئ سه وادی بزپر کلدانه

چاوا سالا پار قی چاخی دوستا م بول مالا باقئ خوه بو

سالا قئ سالی که تیه بن داری لی ئه زیزخانه

ها هو، ها هو ها هو...

تهو تهو... ئۆمۆ...

ئۆمۆ: ئه ری وهره وهره وهر ئه یشانی

ئه زئ دکم ناکم تیر نابم ژ گالگالی، ژ گوتنی ژ سویردانی

سینگ و بهرئ ئه یشانا میرزا به گئ مینا شیقئ خه لاتی لسه ر (به ر) دکانی ل سویکا وانئ.

چاوا ئه یشانا میرزه به گئ سالا پار قی چاخی ل مالا بابی خوه بو، دوستا من بو،

سالا قئ سالی که تیه بن داری ئه زیز خانئ...

تهو، تهو... ئۆمۆ...

ئەيشا ئەيشان خونس خۆشە، بنگول بېردا

بەرە (بلا) خوددئ ويران بىكى شويشان ب شەوتى تەركمان بىسەردە

تە دلئ م ئەقدالئ خوددئ كرىه گولا وانئ چى جھئ كول و خەم و دەردا

تەو تەو ئۆمۆ، دە وەرە، وەرە وەر ئەيشانئ

ھا ھا ھا، ھا ھا، ھا ھا...

ئاغئ سىمبىلئ خوە بادان و گازىكرە سوارەكى و گوت: ھەلا لاوۆ، بگھئ پيشيا كۆچئ و بئئە: ئاغئ

گوتىبە وارى خوە بگرن، كۆنئ خوە فەكرن.

قىير، زىر ئۆر و بۆر ب كۆچئ كەت، ھەر كەسى بارئ خوە دانىن و كۆنئ خوەقەگرتن، دەنگئ سگىنا

(سنگان)، قەيد و زنجىران و قوفلك و بازن ب زەندارە پەقدچن. مى گوت (مىير قوت) سنگا دسنگا

قادتئ قە دگوتن، ستونئ رەشكونا بەر ب ئەزمان (ئەسمان) قە، سەرى خوە ھلدن، رەواكە تىنە

قەرەشانەن. پارگۆن تىنە كۆلان و شەرىت دېرەقەرە پىز دېن، بىرىشان كارئ خو دكن، ھەر كەس ب

تشتەكى چاخئ خوە دەرباس دكى، تەنئ خالد ئاغا دگۆما دىمئ گولى، چاقتىن بەلك دىن سىمبىلارە

دكەنى و ل ھىشيا كۆنئ مەزن راوەستىايە دوكىل ژكۆنئ ئاغئ بلند بو و ھەر كەسى بەرى خوددئ.

ئۆمۆ: بەرى خوددئ كۆنئ محۆ و ژ پىا دەى لىكر (گازى كرى) و گوت:

محۆ محۆ، سشك وەرە ئاغا تە دخوازى.

... ئەرى ئەرى ھەرە قايە (ئەقە) ئەز ھا تەم.

چاوا محول رەخئ ئۆدئ راوەستا، ئاغئ گازى كرى و گوت:

لاوۆ محۆ، سىويە خوشكاتە ھەيە، دخوازم بدى ب من.

سەرسەرا سەرچاقا ئاغا ئەگەر خوددئ كرى؟ چما نادم تە؟

لى ئاغا ب جاف سۆرى و پشت ستورى لئ قەگەراند و گوت: لاوۆ چما تو دېئ ئەگەر خوددئ كرى

(Kiribî)؟ بسەرى باقتئ خودك ئەگەر خوددئ كرى، نەكرى ئەزئ گەورى ژ تە بستىنم.

گرتەنئ (دەنگ ئئ نەھاتن - كىلماتىن) ب محۆ نەكەت و ب پاشدە قەگەرپا و چۆ. ھاھ قاسەك نەچو

دچەكادە راپىچايى و سوار قەگەرپا و ل پيشيا كۆنئ ئاغئ خوددئ سەر قوينا رمى و بەرى خوددئ ئاغئ و

گوت: «ئاغا سئ ئنئ تە ھەنە، ھەر سئ ئنئ خوە بدە من، ئەزئ گەورى بدم تە. ھەكەك تول مالا خوە و

ئەزل مالاخوە. ولو گوت و بشونە قەگەرپا و چۆ.

چاوا ئاغا ئەف گوتتا ھشك (رەق) ژ محۆ بھىست گازى گەرناس و بەردەفكئ خوەكر و گوت: كورۆ،

چما ھون رانابن قئ تەرەزى (تەرەسى) ناگرن كو ئەز سەرى وى دېن لنگئ خوە دە ب پەرچقىنم؟!

لى جقاتئ بھەرە بىر سقا وى دا و گوتن: ئاغا گوتتا محۆ دجھئ خوە دەيە، ئىرۆ دۆرا ويى، سىبا دورا

مە تەقا وئ بئ (دئ ھىت) ناخوە كەچا كى ژمە خوەشيك بى تئ بۆرئ ژ مە بستىنى؟!

ئاغئ دەنگئ خوە نەكر و گوتتا خوە ب شونقە كشانە و گوت: ھەلا ئۆمۆ لاوۆ، تو رابە قەھوەكئ ل

جقاتئ ب گىپنە، بەلكى ھشئ م نە ل سەرى منە؟

بئىفار كىرا محۆ كۆنئ خوە پىچا ئو بەرى خوددئ ئاغئ و گوت:

«ئاغا مالاقا تە چما ئىلا ھەسەنا ژخوە غەيداندن؟ ما تە نەبھىستىبە؟ كورد دىبئن: «ئىل يەمان بەگ

بەمان». ئاراست ئەقە (ئەقەيە) كو ئەم كاربن دلئ ھەسەنا خوەش بكن، ئەگەر ئىلا ھەسەنا ب تەرا رابى

ئورونى، ئئ وەكە محۆ وئ (دئ) رىنجبەريا تەبكن.

- راستە لاوۆ، ئۆمەرۆ راستە، لئ ئەزئ چاوا گەورى دېرەسىنگا (سىنگئ) خوە بىنم قئ ژمەرە بئە.

- ئاغا ئەگەر مە ئىل ئانى رابىن، بسەرى باقتئ تەكەم دەھ رۆژ ناچن ئەمى گەورى بدارئ زۆرى ژتەرە

بىن.

- دەنا خوە رابە ئەم ھەرن جەم سەرەك ئو سەرميانئ (سەمىيانئ) ھەسەنا ئو دلئ وان خوەش بكن.

رۆژا دى بھەقەرە ل ناھ ئىلى گەريان و تەف ئانىنە بن كۆنئ خوە و ئومەرى زەرى ژوانرە گو: گەلى

ھەسەنا، ما قەى ژبونا كەقنە ژنەكئ (پىرە كچەكئ) ئەم يەكئ وەكە خالد ئاغا كو سەرى مە ژ بەرقە بلندە

ناكۆرن؟

ب سوندا مەزن كو گەورى نەبى ژناوى، دەھ رۆژ ناچن ئەمى چاردادا وى بەر ب گورستانئ قە

ھەلگرن؟

تەقا بھەقەرە گوتن: ھەكە ب مالى دنيايى بى، ئەمى مالى خوە تەقى بدن و گەروى ژتەرە بخازن، ئەف

ئاجوانمىرايە.

ئاغئ گو: گەلى ھەسەنا بسەرى باقتئ خوەكم، محۆ بئ كوشتا خوە ولو، گەورى ب ھەسانى

(ساناھى) نەما بدى من، ئەز محۆ ناسدكم.

ئومەرى زەرى... ئوھ مالا تە خوددئ ئاقابكى، پا بسەرى باقتئ تە محۆ، گەورى نە دى تە، وئ ھەسەنا

بدارئ زۆرى ئى بستىن.

نانا محۆ ئى ناپىژىنە، ما محۆ كارى (دشيت) بئ دلپا ھەسەنا بكى؟

دە كەنگى محۆ گو نەزئ خوددئ مەزەنە. دە ھەكە محۆ ژ باقتئ خوەبى وئ (دئ) بئ نا؟ پا بسەرى

باقتئ تەكم، ئەمى بكن كو ھەر بچەك (پرتەك) ژ كۆنئ وى ب جىكى دەرھەرى.

ئاغئ گو: ئۆمۆ لاوۆ، بسەرى باقتئ خوەكم، بەختئ م نە ژ تەرەبى كوژ نھا و چارى دى، تو سالوخئ

كۆنئ محۆ ژمەرە نەبىنئ، ئەزئ سەرى تە ژئاف ملئن تە ھلفرىنم.

ئۆمۆ: وەى سەرسەرى م و باقتئ م ئاغا، ھەمە برە سەرى تە ساغى، سەرى مە تەقا ب گۆرىا سەرى

تەبى ئەزبەنى.

ئىقارئ ئۆمۆ چۆ مالى ئو وئ شەقئ پىندە پىشتا خوددئ پىرفاتكئ ئو بو كوفكوفىا وى و خەو ب چاقتىن

وى نەكەت.

پىرفاتكا ژئا وى لئ زقرى و كۆت: ئۆمۆ، خانە ويران (خانا خراب) تە ج بھىستىبە كو تو ناھىلى

خەو ب چاقتىن مە كەقى (ب كەقت)؟

ئۆمۆ: فاتئ مال ويرانئ خالد ئاغا مرۆقەكئ خوینخوار و مىركوژە، سوندا مەزن خواربە كو پشتى چار

پوڙا دی (دروژیت دی)، ئەز سالوخی کونئ محی لایینی ژیره نه بیتم وئ سهری من ژیکي. ئەز نه کهتمه کولا سهری خوه، لی نزانم تو و زاروکی خوه پشتی مړه هونئ چاوا بکن؟
هه مه فاتئ زۆر داگری ئو گوت: هه ره بگه ره کوره باث هه نه کو شانی ته بدن.

ئومو گو: مال ویرانی، برا (بلا) سهری م هه ری ئو محو ژمه ره ساغی، کورمانج بره ماله که بئ خوه دی (خودان) بی، نه ئیله که بئ سهری بی. ژباث و کالی خوه ده مه نانئ ئودا (دیوانا) وی خوار بیه. ژبه ری ده دبیشن: ببرا کو ته ئاڤ ژئ فه خوار که فرا تبه ره مه که (ببرا کو ته ئاڤ ژئ فه خار به را نه هافیشئ).

ئەزئ چاوا هه رم کونئ محو شانی ئاغایی مبرکوژ و خونخوار بدم؟

فاتئ ده ست ب گری کر ئو گوت: چ ب محو تی (ج ل محوی بیت بلا بیت) بره بی؟

ئومو که نیا ئو گوت: وه له فاتئ تو نه ژ دلا زاروکا که تیه.

فاتئ کولم ل ئومو دا و گوت: ده به سه، خوه دیکي تو دهڤ ژ ته نازا بهرنادی. بههڤ که نیان و پشتا خوه دانه ههڤ، دکن (دقیت) رازن (بنقن) لی ما خهوا کئ تی (تیت)؟!

ئومو ژ وئ شهڤئ پینه که تیه گومانا... ژ تشکافه که ته ببرا وی کو، سه بهی ده فاخوه هلد م و بسه ری زۆزانا کهڤم و ده فا هه واری بکوتم، بقئ نهڤئ سوار و پتوی و شقان و گافان وئ (دئ) ل م بچئن (ل من خرین)، هه ی کوره باقه ک هه یه کو ژمرا سالوخی کونئ محو بدی، گوتنا فاتیه خونه محو کورئ باقی منه؟ ب ساریا سبیره ئومو ده فا خوه هلد (هه لگرت) و ب زۆزانی گه رهڤولئ که ت و کره گازی، هئ تو (چو) نه چۆ بیتی (بیتری) سه د سوارئ لی گهانه ههڤ و گوتن: ئهرو لاوؤ ئومو چ بویه؟ کا بیژه.

ئومو گو: گه لی جوامیرا، ئەڤ چهند سالن کو ئەز دهڤ کوت و دهنگ بیژی وه مه، ئئ خالد ئاغا سهری ل من گه رانديه، یا وئ (دئ) سهری من ژیکي، یا ئەزئ سالوخی کونئ محی لایینی ژیره بینم. ده ئیجا هون دخوازن بره سهری م ژیکي، یا هونئ سالوخی کونئ محو ژمرا بیژن؟ ئو یا هونئ بیته جه م ئاغئ هیڤیا سهری دهنگ بیژی خوه بکن.

سوارا بههڤرا گوتن: ئا قه نچ ئه وه کو ئەم تهڤده هه رن جه م ئاغئ هیڤیا سهری ته بکن، ئومو چ سنیه یه؟

بههڤرا بسه ر کونئ ئاغیده کومشین (بسهردا گرت) و هاتن خوارئ. ره نجبه ر و بهردهڤک و ناقمالی بته ژ و کولاف و دوشه کا شه به زیان و راخستن. بالگه ه و ناز بالگه ه لبه ر مالت وان دانین. کیسین توتنی و جغاره ژ وارا ئاڤین. هاه تو (چو) نه چۆ خوارن ژوارا پیشکیش کرن و ئاغئ گو: گه لی میڤانا ده بخون.

- بههڤرا دهنگئ خوهلدان (بلندکر) و گوتن: ئه ری ئاغا، ئەم ب تشته کی هاتنه بن کونئ ته، کو تو مه فاللا فه گه پتئی! ئەم نانئ ته ناخون.

ئاغئ گو: بخون لاوؤ، بخون هه که هاتین سهری کورئ م، ژ ده ستئ فه ناگرم.

تهڤا گو: بره سهری کورئ ته ژ مه ره هه زار سالی بی، لی ئەم هیڤیا سهری ژته دکن، دخوازن ئاغا ژ مه ره ئومو ئازاد بکی.

ئاغا: ئەڤ و نه تشته کی دی، بخون بخون، سه مه دی (سه خمه راتی) چاڤئ وه د ئومو بوهرت. کاله کی قالون (قه لوین) قوت ژدوایا جفاتئ قهڤست و دهنگئ خوه هلد ا و گوت: ئهرو ئاغا، تو چ ژ ئومو دخوازی؟

ئاغا: ئهرو لاوؤ ما ئەزئ چ ژئ بخوازم؟ م گو به لکی ژمرا سالوخی کونئ محی لایینی بینئ؟ لی ئومو چۆ ئەڤ هه یته هول (که شه مه که شه) لسه ری مه راکر.

قانوقوت گو: هه که ژبون کونئ محویه، محو خوه ژبه رته، فه شار تیه. بسه ری باقی ته کم، شهڤئ دی، ئەز ل کونئ محو راکه تبوم. کونئ محو ل میرگا چلکانییه، یا خاڤا ژ تو که سی ناکئ.

جفاتئ، هه رکه سی دبه ر خودا گو: وه ی ل خوه دئ تو پک ل مالت خستی، قئ چکر گدیانتو؟ ئاغئ گو: گه لی سوارا وه دهنگئ کالۆ کر (گول دهنگئ نهختیاری بو). ئومو لاوؤ تو ژئ بیه ز، رابه ل ئیلئ ب هاوارکه، هه چی دمالا ویده پیستو و گوردکی شورا پهیدا دبئ، بره کارئ خوه بکی، ئیسهڤ ئەمئ بسه ر کونئ محی لایینی ده بگرن، مه ریئ خالوژنا محو ل پیشیا کونئ مه زن ته شیئ دپتسی.

گاڤا مه ریئ ئەڤ گوتن بهیست دل بکول و ترس بسه ر کالۆدا فه گه ریا و گوت: کالۆ ره به نو، ژخوه تور ته های ژبا بی فه له کئ نینه.

کالۆ: چ بویه دیسا مه ریئ؟

- چ بویه؟ ما تو نزانئ چ بویه؟ بسه ری باقی ته کم، ئیسهڤ کوما خالد ئاغا وئ (دئ) بسه ر کونئ خارزئ ته ده بگه ری، وی... چاڤئ خالوژنا محو برژن، وئ محو بکوژن و گه وری ژ ئاغییرا ب زۆر راکشین. وه ی چارکا لسه ری ته بی.

کالۆ: ده ست پیکر و گوت:

مه ریئ بسه ری باقی خوه و ته کم ئاغا ناکئ

قئ ده ندولئ ل ده ری کونئ خوه کوم ناکئ

خالد ئاغا نه مروڤه کئ زاروک و دینه

گه وری بدارئ زۆری لحوه مار ناکئ

مه ریئ گو:

کالۆ، وه یه سه د جار وه یه

بسهری باقی ته کم ئەڤ کۆڤه ندا خواریا ته یه

وئ ئیسهڤ هه رن (وئ ل م پور کورئ) محو بکوژن

شهڤه که دی خالد ئاغا زاقایی من و ته یه

کالۆی گو:

مه ریئ، بسهری باقی ته کم ئەڤ تشت تو (چو) نه

ئەز کلئ چاڤئ ته مه، سالی م ده ریاس بونه، سه د و هیینه

یا خاڤا مه که، ئەگه ر سیسه د هه زار هه رن سه ر کونئ محو

جاره کئی گهوری ژ ناغیرا نابی ژنه

مهیرئ گو:

کالۆ دلیم یانه، سهد جار یانه

چاقئی خالوژنا (*) محو کوزبن، محو زارویه، پر مهزنه

محو ره بنوب تهنئ وئ چلو کاری فا سوارا

بارئ خالد ناغا باره کی پرگرانه.

کالۆ گو:

مهیرئ، دلئ من بکینه

تو رابه سهرته نگ و بهرته نگئ شینبوزی بشدینه

ئهز کلئ چاقئ تمه مه هه که خه لکئ دربئ مه نه دینه

لئ ته ب چاقئ سهرئ خوه دربئ کالۆ گه لک دینه

کالۆ دجه کاده راپیچایی، سوار ل پیشیا کونئ ناغئ راهستا ئو گوت: خالد ناغانوؤ، خالد ناغانوؤ!

ناغئ بهرسقا وی دا و گوت: چیبه؟ کالۆ لاوؤ، توچ دخوازی؟

کالۆ: ناغا دهولت سهرئ ته ئهز دخوازم کونئ خوه ژقر بارکم هه و ئه بؤرا م ل جهم ته دبئ.

ناغا: لاوؤ کالۆ، ئهف چ گوته تو دبیتئ؟

کالۆ: پانه (نئ) ژخوه، ته ئهف داندولا (***) سوارا گهانیده ههف، تی هه ری سهر کونئ محو، گهورئ

ژخوه ره بینی، ما هه مه په رتالهک نه گه ئی مه ژئ، ئه مئ ل ناف ئیلئ چ بکن؟

ناغا: وهی من چاقئ سهرئ ته خوارؤ کالۆ، بسهرئ باقئ خوه کم ئه زئ ته تیخم پیشیا سوارا، خوه زئ

هه زار کالئ وه که ته هه بونا.

ئۆمه رئ زهرئ: گازی کره ناغئ و گوت: ناغا بسهرئ باقئ ته کم، توفئ کالی ب مه ره بینی تی

سهرگیتز یه که مه زن ئئ بینی.

کالۆ: لاوؤ ئۆمه رؤ ژبه رتیدا دبیتن: نه ژبئ باقا بونا وئ گور و می (مه ه) بهه قه ره بچه ریا نا، خالد

سهرئ مه ته قایه، گوتنا بئ باقئ وه که ته نکارن قه گه رین.

ناغا: جار ه کئ من بسهرئ باقئ خوه سوندخواره، وئ (دئ) کالۆ ب مه ره بئ.

ئۆمه ر: جا بسهرئ باقئ ته کم، ئهف کال ب مه ره بئ وئ (دئ) تشته کی بسهرئ مه بکی (ئینت) کو

هه تا هه فتنئ سالی خه لک لسهر ره واکئ کوننا رونن پئ به یفن.

ناغا: هۆهؤ... ئۆمه رؤ تو جقا تشتا مه زن دکی؟

ئۆمه ر: ده مئ ته ره نه گوت ئه زبه نی.

ناغا: ئهف کالی ره بن، په ریشان، وئ (دئ) چ بکی (کهت)؟ بسهرئ باقئ م وئ (دئ) دپیشیا

(*) خالوژن، بزازی سۆزانییه، ب کرمانجی (ژنخاله).

(**) داندوله: (تاره گوئی) یه.

سواراده بی.

کالۆ: ده لاوؤ ئۆمه رو روساریا (ره ره شیا) ته ب ته ما.

ئۆمه ر دبن سمیلا قه (را) که نیا و گوت: ده ئه ز نه ا بنیتم...

سوار بریکه تن، شه قه ش، پئ دریتز، سوار لسهر پشتا هه سپا دهیتنئین (حلحجین)، جارنا هه سپ

دئه رخ و کورنالادا دچن خوار و جارنا ل تمک (Timik) و که قه ر و کیسته کا دته ریلین.

کالۆ کولوسئ خوه خوارکر و ده ستئ خوه دانی بهرگوه ئ خوه و هیر (قییر) کرئ و گوت:

ئۆمه رؤ لاوؤ زۆزان خوه شه سه ره ژیره

محن لاوین گه له کئ خوش میتره لولو وه که شیره

وئ ئیشه ف میتر ل دؤرا ئیرگی بکه گیره

ئه زئ ژنا ته یابچویک ل خوه مارکم ل وان شکیره.

ئۆمه ر گو: لاوؤ کالۆ، تو قا زمانئ خوه دریتز دکی؟

کالۆ گو: لاوؤ ئۆمه رؤ، زمانئ خوه دریتز مه که، ئه ز دخوازم خه و ژ سه رچاقئ سوارا بره قئ، ما چما تو

دغه یدی؟!

هنه کی دی نه چؤ دیسا کالۆ ده ست پیتر و گوت:

ئۆمه رؤ لاوؤ، زۆزان خوه شه ب شباکه

ئه زئ چقا دنیرم تو غه یدی ته ده بناکه

م جار ه که تهنئ ژنا ته یا بچویک دیبه گه له ک پاکه

پشتئ تو بئ کوشان ئه زئ قئ رحئ لسهر سینگا (سینگئ) ژنا ته یا مه زتر بکم کاکه.

ئۆمه ر گو: لاوؤ کالۆ گوتنئ ژ سهرئ باقئ خوه مه زتر مه بیته.

کالۆ گو: لاوؤ ئهف دهر چؤلا خوه دیبه ما که سی ده ستئ ته گرتیبه؟

ناغا گو: کورؤ، چ بوه (لوه) هاتیه، هون چ ژهه ف دخان؟

به سه دهف ژهه ف به ردن.

کالۆ: ناغا، بسهرئ باقئ ته کم ژبو کو خه و ژسه ر چاقئ سوارا بره قئ، ئه ز ژ وه ره بیسته کئ دناورینم،

ئۆمه رئ زهرئ دغه یدی ناغا بده ست خوه دیبه هه مه ئهف میتر ژ م نه خوه شه.

ناغا: ئۆمه رؤ به سه ته تو دوزا چ ل کالی دکی؟

هئ ولو، دین کو روناهیا ئاگرئ کونئ محو ژ میترگئ به لاف بویه. سوار ل نه په ندیا په یا بون و ژ هه قرا

گوتن: گه ره که ئه م به ری سبئ بسهر دا بگرن. هنه کا گو: نه نه، گه ره که ئه م به ری سبئ بسهر دا بگرن،

به لکی ئیشه ف میقانئ وی هه بن. ئۆمه رئ زهرئ خوه دا سهرئ پیشئ ئو کالۆ خوه دا سهرئ پاشئ ئو بون

دو به ندئ. ناغا گو: نانا بسهرئ باقئ م گوتنا کالۆیه، بره ئاگرئ کونئ محو ئیشه ف وه که ئئ میقانابه،

خوه نه محو چوکه وئ (دئ) ژناف له پئ مه بازدئ؟!

ئۆمه ر گو: پا ئه زانم وئ (دئ) چ بسهرئ مه بئ، لئ ده بره ولویئ.

گه وری پیتونا سوارا ل هاویر کون کره، خه ب چاقی وی ناکه فی نودل نادى دهى ل براین خوه کی، ژ له ورا رابو دهستک کنجی میترا ل خوه کر نو راهشته هه ساره کی و بناث سوارا کهت نوب دهنگه کی بلند گوت: هی... هه سپی م ره قبیبه، کی دبه کی...؟

کالو دهنگی گه وری ناسکر و گو: هه لا (هیتقه) لاو ودهره، هه سپی ته فایه.

گه وری ژى دهنگی خالی خوه ناسکر نو خوه ل دهنگی وی گرت و چو.

کالو: گه وری لاو و (لاووی)، هون چاوانه؟

گه وری: کالو دلجی م وهیه سهه جار وهیه

نه ز که تمه به ختی خوه دی نو به ختی تهیه

خالو چاوا هه بی؟ محی لاوینی خوارزی تهیه

تی من و محی نیشه ف بدی خاتری خوه دی و خوه ها خوهیه

کالو گو: گه وری لاو و، رابه له زکه بله زینه

هه ره دوشمی قه هوئ خالی خوه ره بکه لینه

نه گهر خه لکی دری خالی ته نه دینه

لی تی نیرو هنیری کالی خالی خوه بیینه.

هی دیکا گه وری لجه کالی خالی خوه دا ری نو چو.

چاوا گها بنی کون دهست ب ناگری قه هوئ کر نو گورمینی ژ جرنی (هاونی) قه هوئ نانی.

کالو نوقچانده ناغی و گوت: ناغا تو بالاخوه بدی ژ نیشفاره دهنگی جرنی قه هوئ ژگوهی م دهرناکه فی. خویایه نیشه ف بازگانگی ل کونی محی دانیه. خوه دی کر کو ژ نیشفار ده بسهرده نه گرت.

ناغا گو: بسهری باقی خوه کم گوتنا تهیه ژیه رییدا دبیژن:

«کو تشتهک هاته سهری ته، ژ کاله کی مه زن یان ژ خورتی کی گه ریایی بپرسه».

نومه ری زهری گو:

ناغا وهیه سهه جار وهیه

نه ف کال نه ل گورا خوه دی خوهیه

هه که هه مه ریژ ری سهری خوه ل مه دهرانی

تی بیینی کو نه ف کال چاوا جان ستینی من و تهیه.

کالو رابو هیدی سهه تنگ و بهرته نگی هه سپی خوه گریدان، لنگی خوه خسته زهنگوی نو بهری خوه دا کونی محی نو بریکهت و چو.

ناغی گو: لاو و کالو تی چ بکی؟ ب کوفه هه ری؟

نومه گو: ناغا ما تو نرانی نه وی چ بکی؟ م ژ ته ره نه گو نه م وی بخوه ره نابن ته گو نا.

کالو ناغی قه گه ری و گوت:

خالد ناغا بسهری باقی ته کم نه زنی یه کی چیکم

نه زنی هه رم بنی کونی محی، سلاقی ته ژى لی کم

نه زانم وی (دی) محی ته بکوژی و ژناته ژخوه ره بیینی

هه که ژیره لاوک چیبو بسوز نه ز ناغی ته ژى لی کم

سه ری ریژ ری دهرکهت و کالو بسواری ل هیشیا کونی محی

سی فنجان قه هوه ژ دهستی گه وری قه خارن و ل سوارا قه گه ری

گه وری سی دهنکا ژ خالی خوه ره لیاند نو دجه کادا راپیچایی سواری نو نیشی چه پی سوارا کر، هی

ریژ نه هاتبو تاشتی (تیشته گه) چل و هه فت ژسواری ناغی هاتن کوشتن.

ناغا غهیدی نو ناث دسواری دا (دان) نو گوت: کوروی لی قه گه ری فی کالی ده ف گه نی ته ف ژدهست

هلائین خستن.

سواری ل کالو قه گه ری باین (بیین) لی ته نگ کرن، کالو ب شلفی رما برین (بریندار) بو، لی هی

وه که میترا ل بهر خوه ددی. گه وری بهر ب کونی مه زن قه قه گه ری نو هیدی دهی ل براین خوه کر و گو: محی،

مال ویرانو رابه لسه سه ری ته فه رمانه. محی ژ خه ورا رابو و گوت: خوه دی بکی هه مه نه و کالی خالی مه

هاتی سه ری مه، وه کی دی نه ز که کی ته مه، تو جاری پاخا ق ژواناکم.

گه وری گو: رابه رابه، ژسه ری سبی ده خالی مه ل مهیدانی وه که میترا ل بهر خوه ددی، چل و هه فت ژوا

کوشتنه نو نه و ب سی رما برینداره. رابه نه م بگهینی، لی خالی مه نه ستیله یه.

محی خوه دجه کادا ریچا و بسهریشتا هه سپی کهت و گوت:

لی لی گه وری خوه هی دلجی م هیبه سهه جار هیبه

تو رابه ب سی دهنکا زکه کی خوه ره بلیلینه

نه گهر خوه دی جانی که کی ته نه ستینه

نه زنی خالد ناغا بکوژم وی (دی) نیلا هه سه نا ژ که کی ته را بیینه.

گه وری ب سی دهنکا ژ که کی خوه ره لیاندو هه سی وه که شیرا سوار دانه بهر سینگا (سینگا)

هه سپا و یه کا یه کا (کهت کهت) ژ هه قرا قه تاندن. کالو نومه ری زهری گرت و بچولی خست و گوت: نه ز

خالی گه وری مه، ما تی خوه ژناث له پی من ب کودا بی؟ رمک لیدا و کوشت. نو محی نو گه وری ژى ل

خالد ناغا گهانه هه ف و محی دهی لی کر و گوت: زاقا میری جیبه تو مه ره قه (نه ره قه) و بهه قه ژ پاش

و پیشقه رم لیدان. کالو گازی کره سوارین هه سه نان نو گو:

«که لی هه سه نا ژناث و کالی خوه ده محی مال مه زنی نیلامه یه ما چ خوه دی چاقی وه کوز کره؟ وهرن

مه ناغا کوشت. نو بهه قه ل کونی محی په یابون.

وی شه فی شیفا خوه خوارن نو ب سبیره کونی محی بارکرن نو تانبینه نا ف نیلی نو لسه ر کونی ناغی

دانین نو کالو مالا خوه گو هه سته سهه مالا نومه ری زهری. رووی زورکه را رهش نو چیروکا م ژ وده

خوهش.

***

ئوسمان چاوش و ھەمزە چاوش

ژ دەفتەرىت جەگەر خوينى

ھاتە ئەگەر ھاتن

(۱۹۶۴/۶/۱)

ئوسمان خەلکىن کوردستانى و باژىرى خەرىپىتى بو. عەيشا خاتون كەچ ئاما (كچ ماما) وى بو.

ئوسمانى عەيشان خوەست، لى ھى نەگواستبو چىتكا رەش كشانە و چۆ باژىرى ئادىيەمانى (Adiyemané). چەكى رەش ل خوەكرن و كەتە بن دارى لەشكەرىي. پىنچ سالى وى دەرياس بون نىشانى چاوشى پىتقەكرن.

ھەمزە چاوش ژى خەلکىن ئەنادولى ترک بو، ھەر دو چاوش ل باژىرى ئادىيەمانى بونە دەستەبراکى ھەف.

رۆژەكى چەند كەچكىن چاف ناسك، ئاور شەوات (ئافرى سوژ) چارچەف كرى ژ باژىر دەركەتن و دبەر چادرا وان ئە چونە سىرانگەھى.

بايى رۆژا ل چارچەفا يەكىدا و ئوسمان چاف ل رويى وى كەت؛ دلئ وى شەوتى و لورک و ھىستەر ژ چاقادا ھاتن خوار.

خەمزەى گو: ھا برا تە خىرە؟

ئوسمان گو: برا چافى من ل (ب) رويى فى كەچكى كەت كەچاما (*) (كچ ماما) من ھاتە بىرا من.

ھەمزە گو: كا ژ منرا بىژە چ بويە؟

- ئوسمانى گو: برا من كەچاما (دوتاماما) خوە خوەست و نەگەھىستىم بگويىزم بەرى من دانە باژىرى ئادىيەمانى. گاغا چافى م ل فان كەچكا كەت ھاتە بىرا من، دلئ من شەوتى.

ھەمزە گو: برا ھەكە ئەفە، رابە بە پەى برايى خوە، ئەزى نە ئىشى تە چىكەم.

ئوسمان و ھەمزە بەھفرا كەتن جەم مشىرى دەولەتى و پاتە ژىرە ئافىتن. مشىرى گو: ھا كورپىن من، وە خىرە؟

ھەمزەى گو: پاشايى من، ئەف ھەفت سالى ئوسمان چاوشى بۆرىنە كودىن چەكادايە؛ دەستگرتيا وى ل مالا باقى خوەپە، نزانى نەمريە نەمايە؟

مشىرى گو: جقاسى خوەستىيە؟

- پاشايى م ب پىنچى كىسى خوەستىيە.

مشىرى گو: سەد كىس پەرە و دو بەلوک لەشكەر دانە وان و گوت: كورپى م ھەرن ژىرە كەچاما (دوتاماما) وى وەرىن (بىين).

ئوسمان و ھەمزە ب لەشكرين خوەفە كەتنە رى (بىكەتن) ھەفت رۆژا چۆن، رۆژا ھەشتا (ھەشتى)

(*) كچ ماما ب كرمانجى دوتامامە. كورپام پسام.

چادرى خوە ل باژىرى خەرىپىتى فەگرتن.

ھەمزە گوتە ئوسمان: ھەقال تو زاقايى، ل چادرا خوە رونە، ئەزى ھەرم دەستگرتيا بوتە ب داھول و

ھەيتەھول بگويىزم. ھەمزە بداھول و بەرىفە چۆنە مالا باقى وى، بوک سواركرن و ئانين، ل دەرى باژىرى،

بارى ل چارچاقا بوكى دا و چافى ھەمزە چاوش پىكەت، سەرگىيى لى گەريا و بسەد دلى دلکەتى ئو

گوت: ل شويىنا كوژ ئوسمانرا پى بەرە، ژجانى پە بى. ھەمە ژنك راستا راستا برە بنى چادرا خوە.

ئوسمان گو: برا مەمانى خوەش مەمانى

ما كاتە دەست گرتيا م نانئ

ھەمزە گو: برا، خەرىپىتى ب شەوتى بگىرە

دەست گرتيا نەدانە مە ل باژىرە

ئوسمان گو: برا، ئەف نەبراتبە جا دمەبىزىم

قايە ئەز ئايشە خاتونى ل بن چادرا تە دبىنم

ھەمزە گو: برا دلئى من ئىشەف خوەشە گەلەك ب پەرۋازە

تو مەبىزىنە ئايشى چ كەفۆكە گەردەن گازە

برە ئەف ژ برايى تەرەبى، يەكە دى بخۋازە

ئوسمان گو: برا دلئى ب شەواتە وەك ئىتوونە

توژ منرا دى ئەف نە ئايشە خاتونە

دوتاماما منە ما قەى ئەز ناسناكم؟

ئەم بچوكبون و تەفدە مەزن بونە

***

ھەمزە گو: برا تو ھىزى تو ھىزى

تو وەكە مرۆفەكى دىن و گىزى

ئايشا خاتون ئافى فى ژى

لى بسەرى باقى تەكەم نەئايشانا كو تو دبىزى

***

خەرىپىتى خۆش دوئدە

كەلا ناموسى زو لىدا

برىن كەتنى دىنى چادردە

خوە زەرکەر ھەمزە چاوش ل ئەردى دە

***

ھەر دو جامىرا چكرن

ھەفدى ل چادرى زەفتكرن

نكاربون ھەفدى وەركرن

***

دۆرا خەریتی خۆشە ، ب گدیشە
خاتون دەرتی دەرڤە ب ئیتریشە
ب هەڤدی گرتنە هەر دو چاویشە
گۆ: ئەڤ نه تو بازارپه ئو نه ئیشە

***

خاتون دەرکەتی ب گرانیبیە
سێ دەنگا ژ عەیشانرا لیلانیدیە
هەچی مێرەکی بازاریبیە
چاڤی وی تم ل تۆلازیبە
ب چاڤەکی ل ئوسمانی نیریبە
ئو بسەد چاڤی ل خاتونئی نیریبە
ئوسمان ژ خوەدئی خوەستییبە
ب نەوقا وی گرت و ل قادی خوەستییبە

***

ئاغا ل گالگالی ل گوتئی
ئوسمان هەمزە ئانی بەر مرنئی
هەچی مرۆڤئی ترکه ب فەنا خورته
نه بپهڤ چۆن و پئی کارئی

***

هەمزە گو: برا دە دەبئی دە دەبئی
سۆزا خوەدئی دناڤهرا من و ته دە بئی
کو تو ژسەر من رابی، به لا ته ژمن فهبئی
ئایشە خاتونئی دیا منە خوها منە بن ژ تەرهبئی

***

بازاری خەریتی بیبیه
دلی ئوسمان ب هەمزە شەوتیبیه
گۆ: یخوەدئی تو گەلهکی نه قەنجی
لی دناڤهرا من و ته دە براتیبیه

***

هەمزە چاوش رابو سەر پیبیا
خو کره گوڤسک و دئوسمان وەرکریه
گۆ: چاڤی خوه فەکه، خاتون نەبئی خوەدیبه
دیسە هەر دووا هەڤدی گرتیه

جارهک ژقیبیه، جارهک ژویبیه

***

ئوسمان گو: برال من و فئی فەلاکەتی
قەی ئەم هەڤدی ناکوژن ژبو فئی حورمهتی
وايه قادیبی دەرله تی
هەیدی ئەم هەرن شەریعه تی

***

هەر سێ چۆنە مالا قادیبیه
قادی لسه رئی مناری بانگ ددیە
چاوا چاڤی ل ئی ئایشانی که تیبه
دەڤ ژبانگی بەردا ئو بەر بواڤه بەزیه

***

ئوسمان گو: قادی، هەچی شەریعت و گوتنە
ژبو خوەدیبه، نه ژبو دل خوەستنە
تو ژئی ئانی کو ئەڤ که چک که چکا ئاپی منە
ئیسال هەڤت ساله ل مالا باڤی خوه دەست گرتیا منە
هەمزە گو: هس... درهوا مەکه ئامنه.

***

قادی: گو هەچی شەریعتە دەرەو تی نبینه
هەچی خاتونە نه گێژە ئو نه لاله و نه دینه
ئاخوه بدزی گو: وی ژمن و ژوه هەر دوا
یهکی ژ خوەره ب نه قینه

***

خاتونئی گو: قادی ده وهیه سه د جاری وهیه
ئەڤ گوتنا کو ته گۆت ب سه رئی خوهیه
ئەڤ هەر دو چاوش باڤ برایی من
ئیسال سێ ساله کو چاڤی من ل دەرگیکئی ریبیا ته یه

***

قادی گو: خەریتی خۆشە بگێره
گەلی چاوشا ب نیرن ل که چن جوائمیرا
ژخوه پیرەکه فی چاخی بدەستی خونه
ئەو کارن بیژن کو ئەم ژکێره

***

خه رپیتتی خو شه بيبه
خاتونى گو: رابن ئەم هەرن ژجەم قيبه
خو نه ئەف ته نييه، باژار تريبه
ئەمى هەرن جەم يەكى ديبه

***

ل گوتنى، ل خه بهردانى
که تنه دۆزا کوشتن و ليدانى
هەر دو چاوش ديسا که تن مهيدانى
باژارى تهف هاتنه سه رانى

***

هەر دو چاوشا تو (چو) نه کر
هەمزه دەى ل بيلوکا خو کر
ئوسمان ژى دەى ل بيلوکا خو کر
هەر دو ئاليا شەر و قه و غه کر

***

نه ههواره نه ئەمانه
قى جار (ئى) بو سینگ و دهورانه
شەپى کورد و تورکانه
ناف تيدانى کورى بافانه
دناقههرا فاندە فه رمانه
بو شلدم، بلمى ترکانه
گو دهستى مه ژ قه ره وانا قه تيانه
ئەم مانه بى خو دەى و خو دهانه
بو قير و کوشتن و ليدانه
خوين چۆ وهک ئافى چه مانه
کى بهرخه، کى بهرانه؟

***

ئەيشا خاتون رابو ب گرانيه
بسى دهنگا ل ئوسمانى کورد ره ليلانديه

***

گو: ئوسمانۆ ده وهبى ده وهبى
ئەگەر کوشتن ته بدهستى هەمزه بى
بره گورا (ئى) ته ل دهقنى ده ريبى مه بى

هەچى پيره کا کو هەرى ئافى بره بيژى: مريۆ سه د تف ل گورنا ته بى

***

لى هه که کوشتنا وى بدهستى ته بى
سوزا خو دهى دناقهه را من و ته ده بى
وى سنگ و بهرى م که چکى به خچى نه دهستى ته بى
ئوتى دناف ده تم ب دلى خو بى

***

ئوسمان گو: خاتونى سه د جارى ب م خاتونى
بسكى ته زرافن ب تيلى قاتونى
مه مكن ته مينا نيشكى سبه هى، مرؤقه كى برچى لسهر رونى
هه كه ئەفه ئەز كلى چافى ته ل هالانى لهف چۆنى

***

خه رپیتتى دوئ ده
ئوسمان راهشته هەمزه ل قادی دا
قامه كشاندى ل كالين ده
سەرى هەمزه ژيكر و بره ژ خاتونيرا دپشتا پهردى ده
قادی دهركهت و باكره گونديا
گونديا گو: كا بيژه، بى چيه؟
گو: شفا دنى من خه ونهك ديتيبه
م دى هەر دو چاوشا هه قدى كوشتيه
خاتون ژمرا مايه بى خو ده ديبه

***

خه رپیتتى خو شه بيبه
قادی بهرى خو ده دا چادري ئو به زبه
سينگى چادري داوا وى گر تيبه
بسەر درانى خو ده كه تيبه

***

ئايشه خاتونى گو: ئوسمان دهنگهك هاتيه
رايه بنيره بى كا ئەف چيه؟
ئوسمان دهركه ته دهقنى ده ريبه
دى كو كه فته كه فتا قادييه
ئوسمان گو: قادی ئيشى ته چيه
گو: شەفنى دى من خه ونهك ديتيبه

من دی: ته همزه کوشتییه
نهز هاتم خاتونی لته ماربکم ب چیبه

***

دو رو (روژ) چۆن و که ته روژا سسیان
ئوسمان دنگی خوه ل نهسکه ری خوه کریه
قوناغهک هالانی و یهک دانیهه
قهسدا بازارئی نادیهمانی کریه

***

چۆ جه م مشیری دهوله تی، خوه نافیته بهرکابا و بیبه
گو: پاشایی من تشته کی نهباش من کریه
من خوه ل تور و بهختی ته گرتیبه
گو: بیته لاوؤ کا ئیشی ته چیه؟

ئوسمان گو: همزه دهستبراکتی م بولئی دۆزا ناموسی کریه
پاشایی من نهزئی چ بیژم، من دهسته براکی خوه کوشتیبه
بسه ری باقی ته کم، من خوه ل ناموس و بهختی ته گنارتیه
فا مه نهز ل بهر دهستی ته مه، کا بیژه، بی فرمانا ته یه

***

پاشی گو: لاوؤ، ژ نالیی من فه من تو سه ری بهست کریه
ته ژبو ناموس همزه چاویش کوشتیبه
سه د تف ل وی و باقی و بیبه
ئوسمان ب سه ری بهستی ل وهلاتی خه ری پیتی فه گه ری
برا ساخن سه ری جقاتی و گوندیا

***

گول پهری

ژ دهفته ریت جه گهرخونی

هاته فه گوهارتن

(۱۹۶۴/۲/۲۱)

نهحمه ده گئی میری جزیری نارنجا کچا خو دانی (دانا) بهر خوه ندنی. بهری کو بهری خوه بدی مالا
خوه دی باکره (گازیکره) سه یدایی که چا خوه و گوتی: «سه یدا نهز هیقی دکم گوهداری نارنجی بن، نهز
فامه دچم، ژ ئیرو پیته تول شونا باقی وی به.

سه یدایی گوت: نهزه نی ژخوه وکه که چا منه، نه گهر خودی من بهیلیت، بهری کو تو بی نهزی وی
هیخی توره و پاگزین و خوه ندنی و پیزانی بکم. خوه دی نارنجی پاریزی گه لهک ژیر و هوزانه.

نهحمه ده گئی نارنج سپارته (سپارده) سه یدای و باکره دیا وی و گوت: نهز دخوازم نه گهر تو کاری
بیشی) ب هه ناوایی به ئاریکاری سه یدای بکی، که چا من هنکی سه رهشکه، ته هاژ خوه ندنا وی بت
ل خوه ندنا وی مقات به، بره بی دلی سه یدای نه کی.

پشتی میر بریکه تی، نارنج چهنه روژا چۆ خوه ندنی و بسهر دیا خوه دلخۆش و روگهش دهاته مال.
تنی گاغا چاقی سه یدای ب چاقی نارنجی که تن پیستی (پیتا) نه ئینی د دلی وی ده هلبون و ژوی
روژی ده باشقه کت گومانا و، د دلی خوه ده دبیزی:
«نهزی فی کچی هیدی هیدی هوگری خو بکم».

نهزی وان چاقی به لهک راموسم

نهزی وی به ژنا زرافت دبه رسینگی (سینگا) خو خم

نهزی فی پهنگا هه قروشم ل دهستی خو بچنم

نهز فی سینقا خهلاتی ژ دهستی خوه بهرنام

بشهف و برۆ هه دقان گومانا ده هور و کور ددا بهر داسا خوه، روژه کی باکره نارنجی گو: دقئ ئیرو
ته نی لشر بمینی، نهزی پشتی زاروکا ده رسا ته بیژم. گاغا زاروک بهلابون، نارنج هاته بهر ده رسی، جار
جارا (سه یدای) دهستی خوه ددا بوژی (دفا) وی و هیدی هیدی دبه خاری هه تا جاره کی دهستی خوه
نافیته نافته نگا وی و ب سینگی خوه فنا .

به لی نارنجی ب زور و کوتتهک خوه ژدهستی وی ده رانی و سه رتازی (سه رکول) و پی خواس، بسهر
دیا خوه دا ره قیا. روزهر و بین چیکا (بین هه لمایی) ژ نشکافه که ته هندرو.

دیا وی گو: وهی وهی. چ بهلاتیه (چ بسه ری ته هات) ولو سه رتازی و پی خواس تو دره فی
شهرمنای که چا من!

نارنجی گو: کو رکئی مالا سه یدا ته مرین (ده رسوک) و شمکا من ره قانندن نهز پیته تم (بدوی که تم) لی
نهز چ بکم من نه گرت.

روژا پاشی که چک دیسا وه که بهری چو بهر خوه ندنی، خوه تی نه گه هاند هه ره وکو تشتهک نه بویه، بان
نه زانییه کا سه یدای چ کریه. چ داخوازا سه یدای ژئی کری ب جی ئانی. به لی سه یدای پیتر هه قشاری
ترسی دسه سه ری خوه دا ئانی و هاته بیرو وی و گوت: «نه گه نه ب دلی وی با چما ئیرو زور روکesh و
دلخوهش بسهر مندا بهاتانا؟ خویایه که شوکا من که دی (که هی) بویه، نه ما (لهوا) ژمن دره فی، ژ ئیرو
پیته نهزی وی دهمبیزا خوه دا خوه دی بکم. گاغا زاروک بهلابون دیسا سه یدا (ی) گوته نارنجی: هی ته
ده رسا خوه به ره هف نه کریه. هه کی دی بمینه.

نارنجا دل بترسی (ترسیایی) دیسا هاته بهرچو کا سه یدا (ی) و دهست ب خوه ندنا خوه کر. لی سه یدای
دزانی نهو ژبو چ هیشتییه.

گه ب ناورا (ناقرا) و گه ب حه نه کا، لی جاره کی دهستی خوه دنافیته به ژنا وی دا به رسنگا
(سینگی) خوه، دهقی خوه دریز کره هناری (هناروکیت وی). لی نارنجی بزور و کوتتهک خوه ژنات له پین

وی دهرخست و سهرتازی و پین خواس بسهر دیاخوهدا بازدا و بپن چک (هملایی) که ته هندرو.

دیا وی گو: چیه دیسا ولو سهرتازی، پین خواس، بپن هس درهقی، بهسه! کچی شهرما ناکی بهسه. نهزنی ئیدی بیژم سهدایین ته وی (دی) ته بکوژی.

نارنجی گو: نهقه نانه، نهز هر دچم دخوهدم کوژی سهدای بهلا خوهر ژمن نهناکی دیسا تمربا من رهفاندیه، ناهیلنی نهز بخوهدم.

دیا نارنجی گو: ده دلنی تهیه، باقنی ته تو سپاردیه سهدا (ی) چاوا بکی نهوزانی، ته بگری، ته بهردی، ته بکوژی، نهز دهنگی خوهر ناکم.

روک دو رو (روژک دو روژ) چون، نارنج نهچوهر خوهدندی.

سهدا که ته گوماننا و گوت: نهقه کچا میری جزیرییه، نهز دین مه فی ئیشین بپن ری دکم. تهقهزایه، نهگهر نهف کاره نهشکهرا بیب نهزنی بیمه کوشتنی، ژ ئیرو پیتقه نهز پوشه مانم، نما دهست درازا هیا دکم، لی نهزنی چاوا وی هاشت (ناشت) بکم نهگهر پینم بهر خوهدندی. ولو گوت و بهری خوهدا مالا میر (ی) ل برجا بهلک و چو. تهق. تهق ل دهری دا.

نارنجی دهرقهکر و گو: سهر چاچا سهدا. بهر ب مالیدا بهزیا و گوت داینی فایه سهدا هاته مالمه.

خوشین ب خهمل و خیزا خاتونج کهت و هاته پیشیا سهدا و گوت: «سهر سهر سهدا، نهزبهنی نارنجا ژ لاوکی وه غهیدیه، دکم ناکم نما تنی خوهدنگههی، هاقاته.

سهدایی گو: نهنه مه (نه) ترسه لاوک ههو ولو دکی نهز پیدای غهیدیه. فی جاری ژی ودره ناهیلیم کهس بپن دلیا ته بکت تو وهک کهچا منی. باقیتته، تو راسپارتیه من، دقنی نهل ته پر بخوهدی بم (دقیتت نهز باش چاقنی خوهر بدم ته).

نارنجی گو: سهرچاچا سهدا، نهزنی بپن لی جاره که دی ولو بکی نهز ههو بپنم.

سهدای گو: نانا ژ ئیرو پیتقه کهس نکاری نیزیکی ته بیی کهچا من.

پشت (پاشی) فهخوارنا قههوئی سهدا (ی) دا ری و چو. لی ههقسارا گوماننا بهردایه سهرسه ری وان و دبیتزی (دگوت): ژ ئیرو پیتقه شهرمه نهز فی ئیشین بپن ری بکم، نهز مروقهکن سهدا، خواندا و زانا، چاوا نهز فی ئیشین بپن ری بکم، نهز رابم دهست دریتزا هیا بکم. بخوهدی فهیتکاریه که پر مهز نه، نهز بزم ژمنره چیتره، کو خه لک ب من بکنن.

روژا دی نارنجی بهری خوهدا خوهدنگههی و چو، کتیبین وی دبن چهنگی (دین ملی) ده، درهخی ریره دکولانی دهرباس بو، دلخوش، روگهش لجهم سهدا را بوژی و کهته ناث زاروکا و دهست بخوهدندا خوهر دکر.

لی سهدا دل ب کول و گومان شهرمنده لناث زاروکا دچی و دتنی دهرسا وان بی سهر و بن ژوانرا دبیتزی.

چهند روژ نهچون دیسا کورمن (کرمی) دلنی سهدا (ی) دلبن (دلقلیت) و هاته بیرا وی و گو: دقنی بزوری ژی بیب نهز داخوازا خوهر پینک بینم.

چاوا فی دیداری نهزنی ژ دهست خوهر بهردم، لسهر فی ههیشا چارده شهقی بیمه کوشتن ژی هیتزایه، پا بخوهدی نهز فی نهناگهرم.

گاغا زاروک بهلابون دیسا سهدای باکره نارنجی و گوت: «ناری دقنی تو بمینی، دهرساته هی (هیتز) نهقه دیپایه. دقنی نهز چند جاره دی ژی ل پیشیا ته ههرم (بخونم).

دل ب کول و گومان نارنج هاته بهر چوکا سهدای و، بسهر دهفتهرا خوهر پوتزی. سهدای فی جاری ب ههر دو دهستا خو ئاقیتته گهردهنا وی و ب کهزا (لهقا) چو روپین وی (لهق ل روپین ویدان) و دا بهر سینگا خوهر و بهرنه دا. چاقنی سهدای لی بو تربکی (بکه نیت). لی نارنجی ب بزاقه که مهزن و سهد بهلا (ب کوتتهک) خوژناث دهستی وی دهرخست و تف کره رها (رهیت) وی و چو.

روژا دی ژدیا خوهره گوت: داینی خوهدی بیژی، ئیدی نهز ههو دچم دخوهدم.

دا وی گو: چاوا تو ناچی کهچا من، وی (دی) ته ب غهیدی. سهدایین ته وی لته من (دی) دهته بال من).

نانا داینی ئیدی من بکوژی نهز ناچم.

چهند روژ دوی ناخی ده نهچون، نهوی (نهوین) کو چونه مالا خوهدی فهگهر پان. نهحمه دهگنی میری جزیری ژی گهایه وهلیت، ههر کهس دوست دوژمن کاری خوهر دکن وی ههرن پیشین (براهین).

سهدا ژی بناث داندولی کهت و بهری ههر کهسی گها میر و دهستی وی راموسا و خوهر هاتنا وی کر و ل چون هاتنا وی پرسی.

نهحمه دهگی بهری ههر تشتی پرسیارا خوهدندا کهچا خوهر کر گوت: سهدا خوهدی بکی نارنجا چاوانه ل خوهدندی؟

سهدا گوت: «نارنجی نارنج خاتون». ژن سهرهردایی نابن میری من.

میر گو: کابیتزه چ بویه سهدا؟

سهدای گو: کچا ته خورته، جوانه، خامهیه (جحتیله) مادیییه (ژ خو رازییه) ما ته چهوا نهدییه نهزبهنی؟!

میری گوت: چ دبیتزی سهدا، خوهدی راست بپنزه چ بویه؟

سهدایی گوت: نهزبهنی کچا ته نهو دال ژخورتاره شکر بییه. شهف و روژ دیلان و لهیلان و گوشه ند و لاقردی (*). و خوارن و فهخوارن ههتا روژهلالت.

دهنگی وان ژگوهی مه دهرناکهقی، مه بخوکر و نهکر زورا وی نهبر، ئیجا فایه، تو ب کچا خوهر دزانی، چ بکی فرمان ددهستی ته دایه.

هی (هیتز) میر پهیا نهبو فرمان کر، گوته چهند پهیا رابن ههرن کچا من بین چولنی بکوژن و هنهک ژخوینا وی ژمهرا وهرین (ببین) دا نهز فهخوم.

فرمانا میری جزیری گرانه، کهس نکاری بهرسقا وی بدی.

(*) لاقردی = ههلههخه.

ها هاکى ب چه پهلې، کچک گرتن و بهرئ وئ دا چۆلې سميتکى (جههکئ قهدهر) و ژههقرئ گوتن: کورؤ ميرئ بوتا نيرو ژکچا خوه غهيديه فەرمانا وئ راکريه.

بخوه دئ جهگهرا وى بيته بيرأ وى و دئ زانت کو دلئ وى شهوتيه.

ئهم دقئ دانينه بهرچاقئ خوه دئ بئ گومان مه ههر سيبيا ژئ بکوزئ. يا قهنج ئهقه (ئهقهيه) ئهم کهچا وى نهکوژن و پهرداغاکى خونا دهبهکى، بو بين؛ رۆژکئ ئهف کهچ ژمهرا قهنجيهکى بکئ. ماقئ کهچئ ل بؤ رامه چ کريه ژ قهنجئ پيغهتر، مه تشتهک ل دور نهديه، ئهم گونههئ وئ ناخن ستوئ خوه.

کهچک ل چۆلئ بهردان و خونا تهباکئ ژميرئ خودرا ئانى و هاتن. نارنج ب چۆلئ دا چو، تئ (تپهنئ) و برچئ (برسى)، چهند رۆژا گريا (کرهگرئ)؛ ژ نشکافه رۆژکئ (ل کانپهکپرا) خاتون هاته سهر کانپئ هئ ئاف قهنهخوارئ، دئ نيچيرفانک ب تاژئ و تولئ خوقه لسهر کانپئ پهيايو.

گافا چاقئ نيچيرفانئ ب نارنجئ کهت و هکه کوژ خودرا بارهک زپ بئنى (ديت). دلئ خوددا نيژبک ل نيچيرا خوه راست هاتم؛ ئهف ژنک پاشابئ، قهرهچ بئ، ئهزئ لقي جانئ مارکم.

نيچيرفانئ ب توره لهر نارنجئ پارهستا و گوت: «کهچئ تو کهچا کيئ؟ تو ژکيريئ هاتئ؟ چما لقرئ؟ چ بسهرئ ته هاتيه؟ بهختئ خودهئ ژتهرهبئ، ههکه ب ميئرئ، ئهزئ ته بگههينم مالا ميئرئ ته. ههکه کهچئ و زب بوى ئهزئ ته بيم وهلاتئ باقئ خوه. ههکه گونههبأري (گونههكارئ)، ئهزئ ته قهشيرم، کا دئ خودهئ ب چ سهر ئيخت.

لئ نارنجئ دهنگئ خو نهکر و بهرسقا وى نهدا، دهستئ خوددا بهر رويئ خوه وهسا ل جهئ خوددا ما.

هاته بيرأ نيچيرفانئ و ها هاکى ل خورجه زينا خوه خهبتئ و خارن بو خوژ خورجئ دهرئانى و دانا بهرپشتا خوه دا نارنجئ و گوت: «ئهم زانم تو برچئ، دئ بخو، پاشئ ئهمئ ههقدئ ناس بکين، دياره تو يا ژجهکئ دور هاتئ کهچا جوان.

نارنجئ نانئ خوه خوار و تينا خوه شکاند و ديسا دهستئ خوه دابهر رويئ خوه و ما وهسا.

نيچيرفانئ چهند جارن لئ فکر (بزافکر) کو دگهل باخت، لئ چاره نهدي، ههمه راهشته چيلئ (چنگلئ) وئ و ئاقبته پشت خوه و بهر ب مالقه فهگهريا و چؤ.

پشتئ چهند رۆژا گوئهندا خوه (داوهتا خو) لدار دانئ (کر) و نارنج لخوه مارکر.

لئ ئيل و مروؤف و پسمامين وى چاقوش ئاقبتن و پاش گوتنا وى دکرن (ئاخفتنتئ نهخوش دگوتن و ئاف پيغه دگوتن) ل مالا بابئ ئاغئ بئ، خهلک کهچا ئاغا و پاشا و بهگانن، ئئ مه (يامه) دچئ ل بئ خودهئيا دگرئ. کئ زانئ بزئ گوئه باقئ وى ژکويه. خودهئ ههمه نهلال بونا ژئ (خوزئ يا لال ژئ نهبا)؟!

لئ ئاغا رۆژ رۆژ ئهقينا وى ددلى کور دلئ، نارنجئ (نارنجا) برومته و سهربلند دناف ئيليدا، سال و دهمين خوه دهرباس کرن خودهئ ولو چيکر بؤ دايبکا دو کور و کچهکئ و ههر سئ زاروک پاکژ و ب توره خودهئان کرن، تو دبئ بهلکئ ژ هيمما بازئ دهرکهتنه.

رۆژکئ ميئرئ دهستئ خوه ئاقبته دهستئ ژنا خوه و گوت: ژ بو خاترئ (خاترا) فان زارؤکان و خاترا

خوهدي، تئ ژمنرا راست بيژئ کا تو کچا کيئ، دا سهرئ من و زاروکين ته دناف ئيليدا بلنديئ. ب سوزا خودهئ بئ، ههکه تو کهچا قهرهچا بئ ئهزئ ل ته قهشيرم، تو بويه پيرکا (کابانيا) من، ئهف سئ زاروکين ژته بونه وهئ من رۆژکئ ژته نهپرسیيه. لئ بهسه دناف دوست و دوژمننا ده ئهزئما دکارم سهرئ خوه راکم. تنئ ئهز دزانم تو کچا مالهاک مهزئئ، تشتهک هاتيه سهرئ ته، ناخوازئ (تهنهقبت) خوه بدئ ناسکرن؟

نارنجئ ژنو ب ميئرئ خوه کهنبا و گوت: ناخوازم سهرئ ته دناف گوهر و ههقالبئ ته نرم بئ، بهسه ئهف قاس سورک کهتن. زکئ ته ژبوننا من ئهف قاس نج و گوتنپن دوست و دوژمننا دخوه بورادن. ئهزانم ئهف هههئ سوچئ منه، لئ ژ بهرکو ئهز گونههبأرم (گونههكارم)، من نکاريو دلئ ته خوش بکم دقئ ئهز ژتهرا بيژم.

ئاغا، نارنج کهچا ئهممه بهگئ ميئرئ جزيرتبه، تنئ سهرپتهاتيا من ئا دور و دريژه، ئهز نکارم ژتهره بدم زانين، هيئئ دکم دلئ خوه نهگرئ (دلئ) تنهمننت.

ئاغئ نهنيا وئ ماچکر و گو: ژنوقه ئهزئ گوئهندا ته ل دار خم و شاهيهکه مهزن چيکم (کم). سهده پيش و شاباش ژخوهدي ره، کو ئهز کرم زاقايئ ميئرئ جزيرئ و نهکهسئ دي.

هئ ژنوقه ئهممه بهگئ ديلا و گوئهند ل داردانئ و ئيل و مروؤف و پسمامين خوه جفانندن و ژوانرا دازانين.

ههر کهس روگش (روخوش) و دهف بکهئئ ژ ههقره دبيژن:

کچئ مال مهزنا خوبانه

زاروکئ وئ ل خالئ خوه هاتنه

سهرئ چاقئ وئ ئئ ميئرکانه

رابون و پونشتنا وئ خوبايه

بوکا مه هيژايه

ئاغا چهک ناسه.

چهند رۆژ دويئ ناقئ نهچؤن مروقتئ ئاغئ لئ گهانه ههف و گوتن: ولو قيما (ئمناهئ) مه نايئ. کچا ميئرئ بوتا دناف مهدابئ، بئ خودهئ نابئ ناراست ئهف ئهم تيرا وئ خهمل و خيز و ديارئ پيرهکا بکن. سهيدايئ خوده پهيا فيتره ريکن دگهل بنيرن، بره ههرئ (بچت) مالباقا خوه. ژويده ميئرئ بوتا چ بارئ ل مهکئ، دقئ ئهم دين دابن.

ئاغا رابو ههر چ ل دورا وى ههبورژيره بارکر و باکره مهلايئ خوه و دو پهيا و گوت: «سهيدا ئهف ژنا من وئ ههرئ (ديچته) مالباقانا خوه، ئهز ههر تنئ بته باوهر دبم، تول شونا باقئ وييه.

دخوازم بسپيرم ته و فا ههر دو پهيا دبن فەرمانا تهده، چ بکئ چ بيژئ، ژ گوتنا ته دهرناکهئن.

سهيدا کهنبا و گوت: ژخوه وهکه کهچا منه. قهنجيا ته ل بيرأ من، ههکه دخوازم ژگوتنا ته دهرناکهئم. خودئ هاريکار بت، ئهزئ وئ وهکه جاميرا بم فهگهريئم.

رۆژا دی (پاشتر) سواربون و بهرئ خوهدانه ئوغرئ. روك، دو سئ بسهرقهچۆن. ئیشارئ لبهه ئافهكئ پهیابون. مهلئ باكره ههر دو پهیان و گوت: لاوۆ ههړن چادرا خوه جودا و دۆری مه شهگرن (قهده)، لی ئهزئ ل جهم ژن ئاغئ رازم (بنشم) نهویرم وئ تهئ بهیلیم، دز نهگهر بئین جلکئ قئ ژئ بئ نهزئ شهرمكار (شههمزار) مینم.

ههر دو پهیا كهتن چادرا خوه و رازان، لی سهیدا (ی) خه و ب چافا نهكهت، سهرئ بهردا گومانا و هئیدی خوه بهردا سهه جیبئ (جهئ) نارنجئ و دهستئ خوه ئافئته دهستئ وئ و گوت: «دوتا میر، ژ ئیشارئ خه و ناكهقئ چافئ، ئاگرئ ئهقینا ته هناقئ من پرتاندن، چاره نهمايه، نهز دخوازم ژ گوتنا من دهرنهكهقئ و دقئیم (من دقئیت) كو تو خوب منرا بهردی، ژخوه چۆن و هاتن دهن دهستئ م دهیه، ته بگرم بهردم، بكوژم ئهز زانم.

نارنجئ گو: وهی ل من پورهشئ، سهیدا تول شوینا باقئ منی، ئاغئ ئهز سپاردهمهته، دقئ توژی بهختئ خوه رهش نهكهی، ئهمن پاشئ شهگهړن مالئ، میرئ من دئ قهنجئ و نهقهنجیا ته ژمن پرست، دقئ تو بیرا ههر تشئ ببئ (بكهی). رابه ههر سهه جهئ خوه، قئ تشئ ژ دلئ خوه پافئ، ته رهشك و سپهك خوهندیه.

سهیدایی گو: ناخوازم شان گوتنا ژته بههئیم، ئهمن ب دلئ خوه بنخن چی، پاشئ ئهمن كارن لهههف گوهرداری بكن. ئهمن ژئ وهكه وه مرۆفئ دلئ مهزئ خوهش و نهخوهش ژههف ناسئ دلئ ئئ خوهندی ژ ئئ نه خوهندی بئتر دل بژوكی بازادی هالویه. چافئ من ژچافئ وه بئتر رهشك و سپهكئ ژههف دبئتن. ئاگرئ ئهقینئ دسینگا مه ده پئتر كو دبئ. رومهتا ژ بو میرینئ ئهمن ژ ههر كهس بئتر دزانئ. ئهمن چوكئ خوه تو جارن ژ دهستئ خوه بهرناندن.

خوارنا ئیشارئ ناهیلل پاشیفا. ئیشهف نیچیرفانئ چافئ بهلهكم، چاره نهمايه خوهدی ژئ ژ نهزمانا دكهقئ ژناف لهپئ من دهرناچی.

نارنجئ گو: سهیدا مال ئافا ئهز كچا میرئ بوئامه، باقئ من هاسن ب ساری دجوی ئهگهر باقئ من بهیژی (گولئ بت) تئ پاشئ ب كودا برهقئ؟ دهف ژ من بهرده بهختئ خوهدی دناقبهرا من و ته دبئ، تو دخوازی ل جزیرا بوئا و یان ل باف بادینا، دهستئ خوه دهینی كچا كئ ئهزئ مفت (دجهدا) ل ته ماركم. ئهز ناموسا میرئ بوتامه. ئهف بازار ب كئیری من و ته نایئ.

سهیدای گو: چاره نینه! باقئ ته نه میرئ بوئایی، بره خوندكارئ جهانی بی. میرئ ته بره روستهمن زال بی، فهرمانا من بدهستئ فهرماندار بی، لنگئ من لسهه كورسی و بهنئ من لداربی، تشئ كول ژور خوهدی كریه ژیره چاره نابئ، تو ماسییا بنئ گولان بی، دناف لهپئ من ره دهریاس نابئ.

نارنجئ گو: سهیدا تو ولو بكي ئهزئ رابم دهنگهكئ باكم، ههر دو پهیا بخوه و ته شیاركم، بهلاخوه ژمن فهكه تو جارا تشئ هالو نهكریه و تو چارا ناكم.

سهیدایی دهستئ خوه ئافئته كورئ وئ و گوت: ب وی كم كو ئهز و تو دانه، ههكه تو بیا من نهكهن، ئهزئ نهها كورئ ته بكوژم.

نارنجئ گو: سهیدا كورئ من بكوژه و ژبو خاترئ (خاترا) خوهدی، دهقئ خوه ژمن بهرده، تشئ كو دخوازی تو ناگههیبئ.

سهیدا رابو كورئ وئ كوشت و ب رۆژههلاتیدا باكره ههر دو پهیا گو: شقئ دی ئهف كورك مریه رابن قهشیرن. كورك ل میرگئ قهشارت و ب دل نهخوشی دانه رئ چۆن.

ئیشارئ دیسا مهلئ باكره ههر دو پهیان و گو: چادرا خوه شهگرن، ئهزئ دچادرا ژن ئاغادا رازم (نشم). هانه ژمن بونا شهقئ دی پئیده، وئ قئ ژنكئ بكرئ تشتهك دخوه نههشتا بزۆری من ئه و هاشت (ناشت) كریه.

هاشهف زیز بو سهیدای دلئ وی چۆ ژنكئ و گوت: رابه وهره ب نابهكه ئهزئ ب كئیری تهبیم. نارنجئ گو: سهیدا نه هون ریزانئ ملهتن، باوهریا مه بخوهدی و ب وه تئ،

دهرئ دوژههئ (دوزهخئ) قه مهكه، (قهنهكه)، دوژهه دژواره،

ئاگر تهزئ تو پشك (دوپیشك) و ماره.

ته كورئ من كوشتیه قرتن ب نهزمانا كهتیه، ئاگر بسهر مهدا دباره،

قادئ (ئهردی) دهقئ خوه ل مه قهكریه. ناترسین ئهمن تئیدا ههړن (بچین) خواره.

فروشت و بری و ساخ و مرئ هاور سهرئ خو هلدا نهگوئی بدره هاواره.

ئهز دبهختئ خوهدی و میرئ جیدا، دهف ژمن بهرده، ناموسا بابئ مهكه دژواره.

***

سهیدایی گو: ئهرئ خاتونئ بهسه ترسان دمن مهده

ئهز كهتمه بهختئ خوهدی و ههر دو چافئ تهده

بهشتا رهنگینه دناف سینگ و بهرئ تهده

دنیا راست هاتهته، ژدهستئ من و خوه بهردهنه

ههچی گونههئ كوژی ستوكورا من و باقئ تهده

ئهگهر گونههئ من یهك و دونه، لی ئئ باقئ ته ب ههزار و سهده.

نارنجئ گو: سهیدا دلئ خوئ مهكه، بخوهدی تشئ كو دخوازی تو (چو) چار نابئ، ئهز قئ یهكئ ب ته راناکم، ناموسا خوه ناشكینم، سهرئ باقئ خوه بژیر ناكم، ببهختئ چو جارا ب میرئ خوه راناکم.

سهیدای دهستئ خوه ئافئته كورئ وئ و گوت: بخوهدی تو دهستور من نهدی ئهزئ قئ كورئ تهزئ بكوژم.

نارنجئ ب كور قه گو: بكوژه، فهرمانا خودییه، ئهز ژمن دارئ شكهستیمه نكارم بته (نeshیمهته) لی برا خوهدی ته ببهیلئ.

سهیدایی خونخار، ئهو ژئ ژ داوا ویدا (ئهو ژئ ل دوی وی) كوشت و ب رۆژههلاتیبرا قهشاردن و دانه رئ چۆن.

شهفا دی دیسا بۆری، كاری كهچا وئ ژئ كوشت، لی نارنجئ نهخوهست ببهختئ و كئیماسیئ ببه

سهرخو. چند روژ دهریاس بون، روژه کئی لسهر میترگا وهستانی داین. نارنجی باکره مهلی و گوت: ئەف دەر جزیرا بۆتا پایتختی باقی منه. ده رابه هه ره فی ئودئ و بیژه وان ئەفه که چا ته هاتیه. سهیدا رابو چۆ مالا مهلایه میسر و بههرا چۆنه ئودئ. که چه لهک لیهر قازین مالا میبری بو دمیرگییدا دچهراندن. گاڤا چاڤ ب چادرا کت بهرئ خوهدا چادرا نارنجی و هاته جهم و گوت: «خاتون» هون ژکو هاتنه فی (رهنگه) هون نزانن، ئەف میترگه، میترکا مالا مییره، کهس نهویری لی دهینی.

بهلی کورئ من ئەم دزانن، لی من دخوست ئەز ته بسیم داسه ریتهاتیه خوه ژته ره بیژم، بهلکی تو کاربی دهر دئ من دهرمان بکی.

ئەز که چه لۆکی ته مه، کا بیژه، دهر دئ ته چیه؟

نارنجی چیرۆکا خوه ژسهری ده (فه) ب دارقه کر و گوت: ئەز هیفی دکم هه ری (بچی) ل ئودا باقی من کو هه دو مهر رونشتی بن بیژی و مزگینی بدی باقی من، تی مزگینیا خوه ژئ بستینی.

که چه لۆکی دهف (دهست) ژ قازا بهردا خو گه هانده هندوری ئودئ و چۆ نک ئەحمده بهگی و گوت: بهگی من ئەز هاتمه ژته را سه ریتهاتیه که گران بیژم. خه لکی جفاتنی پیکه نییان، لی میسر زانی بو تی دهرتانی (ئینادهر) کو تشته کئی مهزن ل جهم که چه لۆک هه یه و دخوازی بدی زانین؛ ژ له ورا فه رمان کر گوت: کورئ من دستورا ته یه (من دستوریا ته دا) چیرۆکا خو بیژه.

که چه لی هور و کور دهست پیکر و گوت: میبری من... بناقی ته، میبهک هه بو، بهرئ خوهدا مالا خودئ و کچا خوه سپارده مهلایه خوه و گوت:

سهیدا هیقییه گوهداری که چا من بی بره ل جهم ته بخونت.

لی مهلی دهست درێژایی ل بورا کچکی دکر، بتنی دوت ژناقئ خوه شه رمدکر کو سه ر پی هاتیه خوه ئەشکه ره بکی.

مهلایه میبری گو: ده بهسه لو که چه لی بیسی گوری، ئەفه چ چیرۆکا دهره وینایه ل جفاتا زانا و میترکا دبیزی؟ بخوه ئەزئ رابم هه رم ل چیرۆکا هاکو گوهداری ناکم.

میبری گو: نانا سهیدا رونه ب ئەنیا باقی من وئ که چه لۆک، چیرۆکا خو ته فی بیژی.

چهند جارن میبری من، دیا وئ ژئ پرسی، لی نهویرا بو ژدیا خوهدا بیژی. گاڤا باقی وئ ژمالا خوه دئ شه گه ریا، ژبه رکو که چا وی گه لهک لیهر دلئ وی شرین بو، بهری هه ر که سی ژ مه لای پرسی و گوت: هیستەر ژچاڤی میبری هاتنه خار و گوت: ئەی دئ بیژه که چه لۆک من چیرۆکا ته گه لهک خۆشه.

میبری گوته مه لای: تو بخودئ کی که چا من چاوایه؟

مهلایه گو: ئورو! ئەز بخوه نکارم ل هیقییا چیرۆکا که چه لۆکی راوهستم ئەزئ هه رم خه و م تی، ژ خوه ئەفه نه چیرۆکه.

میبری گو: نانا. سهیدا رونه بره که چه لۆک چیرۆکا خوه بیژی، زویه هئ چاخئ خه وئ نه بو به ئەزه نی.

بهلی که چه ک بیژه کورئ من چیرۆکا ته ئەف شه فه گه لهک خۆشه.

مه لای گو: میبری من که چا ته ئەودال (ئهدال) ژ خورتارا راخستییه گوڤه ند و دیلان و سه ما و شاهی ناهیلن خه و بچاڤی مه بکه فی.

مه لای خوه بسه ره هه هده گوڤاشت و تای بفرکی گرت و مرن هاته بیرا وی، خوس (تف) دقرکییدا زوا (زوها) بو و دهستیت وی هژیان میبری من چو فه رمانکره سه ر دو به رده ستا (بنده ستا) و گوت:

«که چا من بن بکوژن و خوینا وئ بینن دائه ز فه خوم».

میبری بو تا ده سمالا خوه به را بهر پوزئ (دفا) خوه و هیستری خوه مالشتن و ئاڤه په ک ل مه لای دا و گوت: بیژه کورئ من بیژه ئیشه ف بهنا من بهردا.

به رده ستیا کچک برن چۆلی بهردان و خوینا ته باکی ژمیبری خوه را ئانین.

میبری گو: کی و پاشی چ بو؟

پاشی ئاغایی به هدینا لی راست هات و ژ خوه را بر و مارا وی پشتی چهند سالا خوه دئ دو کور و کچک دانئ و ل میبری خوه مکور هات و گوت: ئەز که چا میبری بۆتامه.

میبری گو: پاشی که چه لی من چ بو کا بیژه؟

میبری من، ئاغئ مه لایه خوه و دو په یا پیته شاندن وه لاتنی بابئ وئ.

میبری گو: که چه لۆکۆ تو راست دبیزی!

به لی میبری من، مه لایه ئاغای بریدا دۆزا (دارخازا) ناموسا وئ کر و گوت: ئەگه ر تو بمرا به رنه دی ئەزئ کورئ ته کوژم.

مه لایه ئاغای رابو سه ر خو و گوت: ئەفه چ چیروکه، ئەفه قشرینه (قه سمه رینه)، ئەف که چه لۆکی هاژئ حنه کئ خوه ب مه لا دکئ.

مه لا: تو رانایی ئەزئ بخوه هه رم.

میبری گو: «مه لا رونه بسه ری باقی من وئ (دئ) که چه لۆک چیرۆکا خوه ب قه دینی».

که چه لۆکی گو: میبری من، هه ر سه زاروکین وی بقئ ئاواپی کوشتن و ژنکئ ناموسا خوه پارست و سه ریتهاتیه خوه ئەشکه ره نه کر.

ئەگه ر ته ناقئ کچا میبری بۆتا ئەحمده بهگی فایه ل میترگا وهستانی دانیبه و مه لایه گه هه بار ئەف هه ر دووه نه کر ل دیوانا ته رونشتینه.

ئیدی مزگینیا من بده من، فه رمان فه رمانا ته به، تو وان دکوژی دهیلی ئیش من ئی نه.

میبری فه رماندا و گازی کره میتر کوژا و گوت: دخوازم فان هه ر دو نان کوژا بسه ری به ردن گرا.

میبری و لاوؤ که چه لو مالا مه لای و ژنا مه لای ته ف به ته ما

بویه گوڤه ند و سه ما

زه ری و چاڤ به لهک و

خورت، و که چک خوه بهردانه میترگ و چه ما.

میبری شانده که چا خوه و زاقایی خوه ئانین

ژنوفه دیلان و گوڤه‌ندا وان ل دار دانی

و ژن و مالا مه‌لاینج تاغی ژئی دمالا که‌چهل دانی

ل هه‌ر که‌سی بویه گرانی، لی ل که‌چهلوک ته‌نج بویه نه‌رزانی

کو‌خوهدی بدی! چیه شقانی! چیه خزانی! چیه نه‌زانی

کوری من (رینجبه‌ری) هاری من چهند داستان و چیرۆک نفیسین، ئەز سوپاس گوزاری ویمه، خودی

ژیی وی درێژ بکه‌ت و ژ نه‌خوشییا دوبر بیخیت.

رینووسی یه‌گرتووی کوردی

تکا له‌و نووسه‌ره به‌رێژانه ده‌که‌بین که به‌ره‌مه‌کانیان بۆ ده‌زگا‌که‌مان ده‌نێرن،

ره‌چاوی ئەم رینووسه‌ی خواره‌وه بکه‌ن که په‌سندکراوی کۆری زانیاری

کوردستانه و ده‌زگا‌که‌مان به‌گوێه‌ی ئەم رینووسه‌ کار ده‌کات:

یه‌که‌م: گیروگرتی پیتی (و).

نیشانه‌ی (و) له‌ زمانی کوردیدا به‌ شێوه‌ی خواره‌وه ده‌نوسری:

۱- پیتی (و)ی کورت، واته (و)ی بزوینی کورت (و: u)

بۆ نمونه: **کورد. کورت. کوشت.**

Kurd. Kurt. Kufit

۲- پیتی (وو)ی درێژ، واته (وو)ی بزوینی درێژ (وو: û)

بۆ نمونه: **سوور. چوو. دوو.**

Sûr. Çû. Dû

۳- پیتی (و)ی کۆنسۆنانت (نه‌بزوتین). واته (و: w)

بۆ نمونه: **ئاوایی. وه‌ره. هاوار. ئاو**

ده‌نگی (و) لێه‌دا هه‌ندیک جار له‌ زاراوی کرمانجیی سه‌روودا ده‌بێ به‌ ده‌نگی (ڤ)

Awayî (Avahî). were. Hawar. Av

۴- پیتی (ۆ)ی کراوه. واته (ۆ: o)

بۆ نمونه: **دۆل. گۆر. نۆ.**

Dol. Gor. No.

دووهم: گیروگرتی پیتی (و)ی سه‌ره‌تای وشه.

هه‌ر وشه‌یه‌ک به‌ پیتی (و) ده‌ست پێ بکات به‌ یه‌ک (و) ده‌نوسریت.

بۆ نمونه: **وریا. ولات. وشه. ورد.**

wirya. wilat. wifîe. wird.

سێهه‌م: گیروگرتی پیتی (ی):

نیشانه‌ی (ی) له‌ زمانی کوردیدا به‌ شێوه‌ی خواره‌وه‌یه:

۱- پیتی (ی)ی بزوتین. واته (ی: î).

بۆ نمونه: **زه‌وی - Zewî**

۲- پیتی (ی)ی کۆنسۆنانت. واته (ی: y)

بۆ نمونه: **یار - yar**

● **سه‌رنج ۱:** پیتیکی (ی) ی بزۆینی فره کورت هه‌یه که له نووسینی کوردی به ئه‌لفوییتی لاتینیدا نیشانه‌ی (i) ی بۆ دانراوه وهک له وشه‌کانی: من - Min ، کن - Kin ، ژن - jin . ئهم نیشانه‌یه له نووسینی کوردی به ئه‌لفوییتی عه‌ره‌بیدا نییه .

● **سه‌رنج ۲:** نیشانه‌کانی (ی) ی بزۆین و (ی) ی کۆنسۆنانت واته (î) و (y) له پیتی عه‌ره‌بیدا هه‌ردووکیان هه‌مان نیشانه‌ی (ی) یان هه‌یه به‌لام له راستیدا له یه‌کتر جیاوازن و له کاتی به‌دوای یه‌کتر هاتنیاندا ده‌بێ هه‌ردووکیان بنووسرێن .

وهک: نییه . چییه . دیارییه‌که . زه‌وییه‌که .

Nîye. Çîye. Dîyarîyeke. Zewîyeke

● **سه‌رنج ۳:** له کاتی هاتنی سی پیتی (ی) به‌دوای یه‌کتردا وهک له وشه‌کانی (ئاواییه‌که‌مان...) (کۆتاییه‌که‌ی...) (وه‌ستاییه‌که‌ی...) (کۆتایی به‌کاره‌که‌هێنا) ده‌بێ به‌سه‌ر یه‌که‌وه بنووسرێن ، واته سی (ی) به‌شێوه‌ی (یی) به‌دوای یه‌کتردا دێن .

(Westayîyeki....) (Kotayîy be Kareke hêna)

● **هواره:** گه‌ڕوگرگی پیتی (پ) ی گران ، واته (پ) ی نیشانه‌دار . ئهم پسته له هه‌ر کۆتیه‌کی وشه‌دا هات ده‌بێ به‌ نیشانه‌که‌یه‌وه بنووسرێت . واته له سه‌رده‌تا و ناوه‌راست و کۆتایی وشه‌دا هه‌ر (پ) ی گرانی نیشانه‌داره .

وهک: رۆژ . به‌یار . که‌ر .

● **پیشه:** گه‌ڕوگرگی پیتی (و) ی به‌یه‌که‌وه به‌ساتن (عطف):

پیتی (و) ی به‌یه‌که‌وه به‌ساتن ، به‌شێوه‌یه‌کی جیاواز له وشه‌ی پیش خۆی و پاش خۆیه‌وه ده‌نووسرێت و مامه‌له‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆی له‌گه‌ڵدا ده‌کرێت .

بۆ نمونه: من و تو . ئاره‌زوو و وریا .

● **سه‌رنج:** له هه‌ندیک وشه‌ی لیک‌دراودا پیتی (و) ی به‌یه‌که‌وه به‌ساتن بووه به‌شیک له هه‌ردوو وشه‌ لیک‌دراوه‌که و به‌هه‌موویان وشه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆیان دروست کردوه .

وهک: کاروبار . ده‌نگریاس . ئه‌لفوی . هاترچۆ .

له‌م بارانه‌دا مامه‌له‌ی سه‌ربه‌خۆ له‌گه‌ڵ پیتی (و) ی به‌یه‌که‌وه به‌ساتندا ناکرێت و وشه‌که هه‌مووی به‌سه‌ربه‌که‌وه ده‌نووسرێت وهک له نمونه‌کاندا پیشانمان دا .

● **هه‌یه:** وشه‌ی ناساده چ ناو بێ یان زاواوه ده‌بێ به‌سه‌ربه‌که‌وه و هه‌وکه‌یه‌ک وشه‌ ده‌نووسرێن . وهک:

ناو: چه‌مچه‌مان . بیکه‌س . دلشاد . زورگه‌زراو . بێخاڵ . ناڵپاریز . میانداو . کانیکه‌وه . سه‌یگره .

زاراوه: ریتووس . ریتپوان . ده‌سه‌جی . جیبه‌جی . نیستمانپه‌روه‌ر . ده‌ستووس . ده‌سه‌بازی . وڵاتپاریز . نازادیخواز . دووشه‌مه . سێشه‌مه . پێنجشه‌مه . یه‌کسه‌ر . راسته‌وخۆ . یه‌کشه‌وه (مانگی یه‌کشه‌وه) .

● **هه‌وته:** پیتی (ت) له کۆتای کار (فرمان) دا ده‌شی بنووسرێت و ده‌شی نه‌شنووسرێت .

وهک: دیت و ده‌روات (یان) دیت و ده‌روا .

● **هه‌فته:** نیشه‌ت له زمانی کوردیدا ژۆریه‌ی جار به‌هۆی پیتی (ی) له کۆتای ناو دا ده‌کرێت .

وهک: پیتنجونی . هه‌ولتری . ده‌ۆکی . شێخانی .

هه‌روه‌ها ئهم نمونه‌کانه‌ی خواره‌وه:

ئه‌حمه‌دئاو: ئه‌حمه‌د ناوایی

یارمه‌ج: یارمه‌جیی .

تووزخورماتوو: تووزخورماتوویی .

شنۆ: شنۆیی .

ئاگرئ: ئاگرئیی (یان) ئاگره‌یی .

لادی: لادییی .

● **سه‌رنج:** ئه‌و ناوانه‌ی خۆیان به‌ پیتی (ی) ته‌واو ده‌بن پیتیست ناکات (ی) ی نیشه‌تیا ن بخه‌رتته پال . وهک:

سلیمانی: کامه‌ران سلیمانی .

کانیماسی: حاجی حوسین کانیماسی .

ئامیدی: نازاد ئامیدی .

● **هه‌یه:** هه‌ر وشه‌یه‌کی بیانی چ هاتبێته ناو زمانی کوردیه‌یه‌وه ، یان هه‌ر ناو و وشه‌یه‌کی تر که له نووسینی کوردیدا دیتته پێشه‌وه ، ده‌بێ به‌ریتنوسی کوردی بنووسرێت .

وهک: ئەللا . قه‌لم . ئەکه‌ر . قاهیره . ئۆتۆمبیل . دۆستویفسکی .

● **هه‌یه:** ئامرازی (تر ، ترین) که بۆ به‌راورد به‌کاردێن ده‌بێ به‌وشه‌کانی پیش خۆیان وه‌هه‌ر بلکینرێن . وهک:

جوان: جوانتر - جوانترین .

خاو: خاوتر - خاوترین .

● **سه‌رنج:** ئهم ئامرازی (تر) جیاوازه له وشه‌ی (تر) که به‌واته‌ی (دی ، دیکه) دیت . ئهمه‌ی دوايي ده‌بێ به‌ جیاواز له وشه‌ی پیش خۆی ده‌نووسرێت .

وهک: مالتیکی تر ، چیی ترم ناوی .

● **یازه‌هیه:** جیناوی نیشانه‌ی وهک: ئهم . ئه‌و . ئه‌ف .

ئهم جیناوانه ئه‌گه‌ر ئاوه‌لکاری (کات - یان - شوین) یان به‌دوادا هات پێشانه‌وه ده‌لکین و ده‌بن به‌ یه‌ک وشه‌ی سه‌ربه‌خۆ .

وهک: ئه‌مشه‌و . ئه‌مرۆ . ئه‌فسال . ئه‌مجاره . ئه‌مبه‌ر و ئه‌ویه‌ر . ئه‌فرۆ .

● **هوازه‌هیه:** نیشانه‌کانی نه‌ناسراوی وهک (... یه‌ک ، ... بیک ، ... ده‌ک) به‌شێوه‌ی خواره‌وه ده‌چنه سه‌ر وشه‌کانی پیش خۆیان:

١ - ئه‌گه‌ر وشه‌کان به‌ پسته بزۆینه‌کانی (ا ، ی ، ه ، ئ) ته‌واو بووبن ئه‌وا نیشانه‌ی (... یه‌ک) یان ده‌خه‌رتته

پال. وهك:

چيا: چيا يهك.
زهوى: زهوييهك.
وتينه: وتينه يهك.
دئ: دئيهك.

۲- ئەگەر وشەكان بە پيسته بزوييني (وو) يان هەر پيستيكي دەنگدار (نەبزويين: كۆنسۆنانت) تەواو بوويين ئەوا نيشانەى (پىك - لە كرمانجىي خواروو) و نيشانەى (هك) يان لە كرمانجىي سەروودا دەچيته سەر.

خانوو: خانوو پىك، خانوو هك

گوند: گونديك (كرمانجىي خواروو)، **گوندهك** (كرمانجىي سەروو).
ژن: ژنيك (كرمانجىي خواروو)، **ژنهك** (كرمانجىي سەروو).

سيزه دهيم: گيروگرفتى پاشگره كانى (دا. پا. وه. هوه)

ئەم پاشگرانه بە وشەكانى پيش خۆيانەوه دەلكيترين. وهك:

دا: له دلدا (هەر برينج كه له دلدا ههيه سارپيژى كهن). (خه ميكم له دلدايه).

پا: له ناميديرا (له ويرا به پي هاتووين). (له خورا دللى گوراوه).

وه: له چوارچراوه (له وتوه هاتووين).

هوه: به مالهوه (به مالهوه روشتين).

(جارتىكى تر نووسيمه وه). (خانوو هكەم كريبه وه).

● **سەرنج:** پاشگرى (دا) جيايه له وشەى (دا) كه فرمانه و چاوه كهى (دان)ه.

وهك: تيرىكى له دللى دا. تيرىكى له دللى داوم. ئەم (دا)يهى فرمان به جيا دەنووسرئ.

چواره دهيم: گيروگرفتى پيشگره كانى (هەل. دا. پا. وەر. دەر)

۱- ئەم پيشگرانه كاتى دەچنه سەر چاوگ يان فرمان يان هەر حاله تىكى تر، پييانه وه دەلكين به مەرجى جيناوى لكاو نەكەوتيبته نيوان پيشگر و وشەكهى دواى خۆى. وهك:

* چاوگ:

هەل: هەلكردن. هەلكرتن. هەلكورمان. هەلكيشان.

دا: دابران. داخستن. دارمان. داكردن.

پا: پاكرتن. پاكيشان. پاپه رين.

وهر: وەرگرتن. وەر سووران.

دەر: دەر كردن. دەر هيتان.

* فرمان:

هەل: هەلگره. هەلمه خه. هەلكشى.

دا: دانج. دامه پره.

پا: پاكيشه. رامه پهرينه.

وهر: وەرگره. وەر سوورينه.

دەر: دەر يينه. دەر خه.

* حاله تى تر. وهك:

هەلکشاو. هەلنەکشا. دائراو. پاپه پريو. پانه پهريو. وەرگرتوو. وەرگرتە. دەر خراو. دەرگراو.

۲- ئەگەر جيناوى لكاو كهوته نيوان پيشگر و فرمانه كهى دواى خۆى ئەوا به جيا دەنووسرين و جيناوه كه به پيشگره وه دەلكيترئ.

هەل: هەلم گرن. هەل يان كهن. هەلمان كيشن. هەلمان مهواسن.

دا: دامان نهنايه. دا يان خەن. داى بره.

پا: پاپان دهگرين. پام كيشه. پام پهرينه. پاشيان پهرين.

وهر: وەرمان گرتايه. وهرى نهگرى. وهر يان سوورينه وه.

دەر: دهر يان په پاندين. دهرى خه.

پازه دهيم: گيروگرفتى وشەى ليكدراو.

ئەگەر وشەى دووهم له دۆخى فرماندا بوو، به جيا دەنووسرين:

رىك دهكهوين. پىكيان هيتاينه وه. پىك نه هاتين. يهكيان نهگرتوه. دهستان

نهكوت.

بهلام ئەگەر وشەى دووهم له دۆخى چاوگ يان حاله تى تر دا بوو ئەوا هەردوو وشەكه وه به يهكه وه دەلكيترين.

وهك: رىككه وتن. پىكهاتن. يهكگرتن. دهسخستن. يهكگرتوو. دهسكه وتوو. پىكهاته.

نازه دهيم: نامرازى (ش)ى تهئكيد كهوته هەر شوپيئىكى وشه وه دهبي به بهشيك له وشه كه و نابى به هۆى له تبهونى وشه كه. وهك: **بشتهوى ناتدهمى. نهشخۆى. گوتى ديم... نهشها. نهشانگرتن. بشمانهين.**